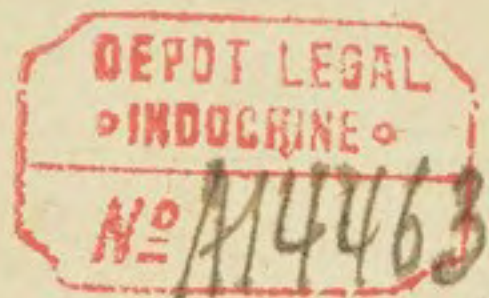

BÁO QUÁN

150, Rue Lagrandière
SAIGON

MUA BAO XIN TRẢ TIỀN
TRƯỞC

mai

ra ngày thứ sáu mỗi tuần

GIÁ BÁO

1 năm 7\$00 — 6 tháng

3\$60 — 3 tháng 1\$80

Abonnement administratif:

10\$00 par an

Directeur Fondateur:

Đào - trình - Nhất

THƯ và MANDAT GỬI:

Administrateur Gérant:

Nguyễn - văn - Thắng

NAM 3 — 22 SEPTEMBRE 1939 — N° 103 — MỖI SỐ 20 TRƯỞNG: 0\$15

Một
bức
 tranh
không
lời

TRONG SỐ NÀY: —

BÊ NÀO NAY MAI MỸ CÙNG NHẬP VỚI
ANH-PHÁP XÔ NGÀ ĐỨC MỘT PHEN NỬA

HITLER ĐANG TƯ' TỬ'

NGU'ỜI NGÀ TRẮNG

Còn nhiều bài hay chuyện lạ v v.

BINH LẬU RẤT DỄ CHỮA

Đờ ngay, khỏi hẳn. Thuốc hay dị kỳ. Mua thuốc cấp giấy cam đoan, không khỏi trả lại tiền

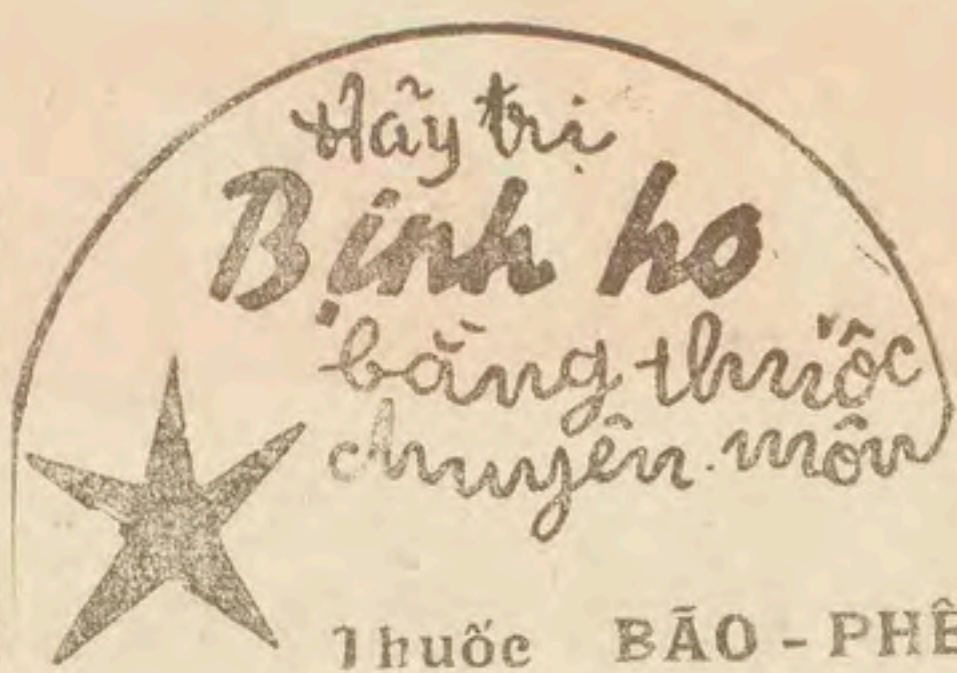
Thuốc hay nức tiếng, được hết thầy các giới tín-nhiệm và hoan nghinh nhà thuốc sắp mở chi điểm tại Haiphong, Thanh-hóa, Vinh. Dày công kinh nghiệm nhà thuốc chế ra nhiều thứ thuốc, lậu khác nhau, hợp với các biến chứng và thời kỳ bệnh nên dùng thuốc sau 5, 6 giờ đã thấy bệnh chuyển. Thuốc lậu số 1 chữa bệnh mới mắc, mủ trắng đặc hay loãng, dài gắt, buốt, rớt lại giọt máu loãng mỗi lọ 0p.60. Thuốc lậu số 2 chữa bệnh đã 15, 20 ngày, trở lên mà chưa khỏi, dài thông cường dương đau, có nhiều mủ xanh, vàng, lọ to 1p.20, nhỏ 0p.60. Thuốc lậu số 3 chữa bệnh kinh niên, phải đi, phải lại, nhiều mủ hay chỉ ướt quí đầu, nặn mạnh có giọt mủ đặc xanh, miệng dài vết chặt, dài nóng, đỏ, thỉnh thoảng như nước gạo, lọ to 1p.50, nhỏ 0p.60. Thuốc lậu số 4 chữa bệnh lậu kinh niên, ngày sạch như thường sáng dậy nặn mạnh có tý chút mủ trắng, dài có nhiều vẩn và bệnh lâu kém rất tài tình chỉ 2, 3 lọ khỏi dứt, mỗi lọ 1p.00. Thuốc tuyệt trùng lậu số 5. Thuốc hay nức tiếng trị tận gốc uống sau 3, 4 giờ đại tiểu tiện có mùi thuốc, lau mồ hôi ngửi thấy mùi thuốc. Kết luận thuốc ngấm khắp các cơ thể, trị được tuyệt nọc mỗi lọ 1p.20. Bệnh giang mai (tim la), hạch soài, hạ cam sang dùng thuốc AN-HOA nhẹ chỉ 2, 3 ngày lên vẩn thành sẹo.

Cai á-phiện Ghiền nặng, hàm kẹo, nước nóng cũng nhứt định 5, 7 ngày bỏ hẳn, thuốc dễ uống, không vật, không sinh bách chứng, khỏi rồi ngửi thấy mùi á-phiện là ghê kinh, buồn nôn ọc nên bỏ được hẳn mãi, làng bẹp không dùng thuốc Cai AN HOA nhứt định không bỏ được bệnh ghiền. 1p.50 một chai nặng lắm chỉ 6, 8 chai. Có nhận chữa khoán.

Phong tê phù thấp Mặc chứng bệnh thấp xinh phù bắp chơn, sưng đầu gối, mắt cá, chốc bần chơn, xương thịt nhừ nhói, buồn mỗi phải dùng thuốc AN HOA mới khỏi hẳn được. Lọ to 1p.20, phong nhỏ 0p.30. Tê bì, da khô, cẩu ít đau, tê khớp phải dùng thuốc ngâm rượu mỗi chai 1p.00. Mặc các chứng thấp không dùng thuốc AN HOA nhứt định không khỏi hẳn được.

Bạch đới, khí hư. — Các cụ, các bà, các cô mắc bệnh Bạch đới hay khí hư dùng thuốc AN HOA nhẹ chỉ 4 ngày tới tuần lễ, nặng 2, 3 tuần khỏi dứt. Mỗi hộp 1p.20. Tê uống khỏi dứt 6p.00. Ở xa gửi lãnh hóa giao ngân.

Hỏi tại nhà thuốc **AN-HOÀ** 20 Hàng Than (rue de Charbon) Hanoi và Đại-lý Mai-Linh Haiphong - Quý Lợi A Tong.

Thuốc **BẢO - PHỄ**

LINH-DƯỢC chuyên trị các bệnh ho lâu năm của người lớn. Những bệnh ho thường người ta nói trị không khỏi, Bảo-Phễ Linh-Dược trị hết.

Còn những bệnh ho mới phát, như ho cảm, ho gió, có thai ho hoặc ho sản-hậu nó trị còn mau nữa. Trong đôi ba ngày là mạnh.

Thuốc B. P. L. D. còn trị được cả bệnh ho trẻ con như ho gà, nóng ho. Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Thật đáng gọi là một thứ thuốc chuyên môn. Mỗi hộp 1p.20. Gửi C. Remi từ 2 hộp do nơi:

NHÀ THUỐC
Vò - đình - Dân

323, rue des Marins Cholon
118, rue d'Espagne Saigon
4, rue Ohier Pnompenh
8, rue des Cantonnais Hanoi

TÔI ĐI LỤC-TÍNH VỀ...

Sau khi đi thăm các bạn ở Saigon và Lục-tính nay tôi đã về Hanoi-Bắc-kỳ. Vậy có lời cảm tạ các bạn đã có lòng tiếp rước tôi nhất là bạn Cao-hiến-Cơ ở Hocmon.

Muon phong cươp trôm!

Gồng Trạ-Kha! đòn đánh không đau!

Búa bô, dao chém không đứt!

Hơn một năm nay tôi đã dạy bao nhiêu người có Gồng, để giữ mình, bằng lối gồng búa luyện sẵn hay dạy tận nhà. Chỉ 3 tới là thành tài. Ở gần xin tới tận nhà cam đoan thành tài mới lấy học phí. Ở xa trả trước mandat 5p.. Không có hại, khoẻ mạnh thêm lên! Kiên cứ ít, chỉ kiêng ăn thịt chó, rắn, lươn, khế. Trừ được tà ma. Nhà buôn muốn buôn bán phát tài nên lấy búa chiêu tài, muốn được bạc cá ngựa, lấy búa chiêu tài, chông hay chơi bời, hút ghiền, bài bạc các bà nên lấy búa thương, trai gái thất vọng vì tình nên lấy búa yêu nhân đạo. Mỗi thứ búa 5p.00.

Gửi mandat kèm theo tên tuổi sau 3 hôm sẽ có búa luyện sẵn không mất thì giờ phiên phủ. Sách đã có bán: Sách dạy Gồng Trạ-kha thêm cả võ Nhựt, bài thuốc rẽ tiền. (Sáp hết). Bắp thịt trong 30 ngày của Tino và Vũ-On có tựa của M. Abadie Vice-Président de Fédération Sportive du Tonkin, Président Boxing Club Hanoi và l'U.S.H.. Sách đã in lại lần thứ hai. Giá 0p.25. (Sáp hết).

Saigon Tổng phát hành: hiệu **MAI LINH** 120 Guynemer (Trước tòa Tân-đảo).
Thơ từ mandat đề: **M. vũ-ôn** Võ-sĩ vô-dịch Quinhon 1939
420, bis Chancelaume Hanoi-Tonkin

DỪNG HAY THUỐC MẠNH
KHÔNG DỪNG

Ái mà không công nhận thuốc **MẠNH** của nhà thuốc

ĐẠI-QUANG

Khí huyết đầy đủ thì thân thể mới mạnh mẽ, tâm thần mới thông minh.

Huyết Trung Bửu Đại-Quang

là thứ thuốc Bô Huyết rất tài. Ăn ngũ cốc được, tinh-thần đã được, thân thể gầy ốm, da mặt xanh xao, uống **HUYẾT TRUNG BỬU ĐẠI-QUANG** 7 ngày sẽ kiến hiệu ngay.

TRƯ VÀ BÁN TẠI:

N° 27 Boulevard Tổng-Đốc-Phương Cholon. Tél : 30.055

N° 231 Rue d'Espagne Saigon, Tél : 21.816

N° 23 Rue des Cantonnais Tél : 805.

Sâm Nhung Bách Bô Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bô quý giá, nên dùng nó dần dần đến tận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuần, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thổ dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bỏ ti, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bô gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bô Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiêu với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bô thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phiêu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bô vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lãnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bô thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0 p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoan đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

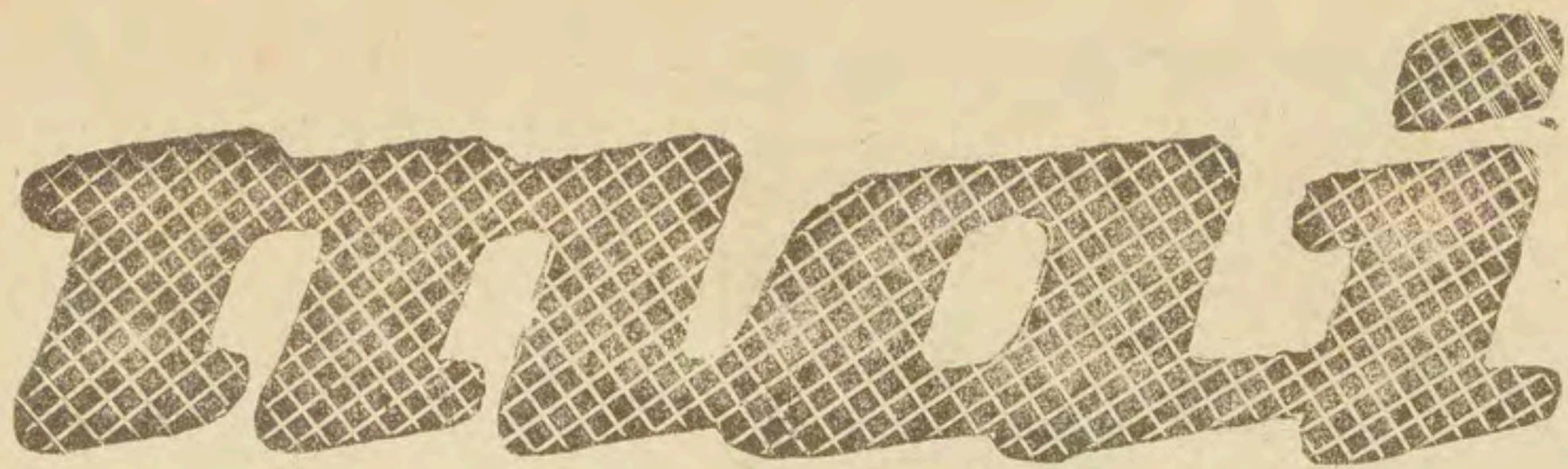
Giấy thép mà buộc ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì bô nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đầu đầu cũng biết tiếng:

Nhà thuốc HỒNG - KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đơn gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc: « Gia-đình Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỷ dấu hiệu Phạt 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON: Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao; BÉNTRE Tân-Phanh Rue Clémenceau; THUDAUMOT: Phúc-Hưng-Thái. VINH-LONG: Long-Hồ; LONG-XUYẾN: Hữu-Thái; SOC-TRĂNG: Trường-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO: Móng-Hoa; CÁN-THO: Au petit gain; BAC-LIẾU Trang-hiếu-Nghĩa; RACH-GIA: Vạn-Hóa Rue Gia-long; TRA-VINH: Liên-Hiệp thư-quán.

3e ANNÉE — N° 103

VENDREDI 22 SEPT. 1939

Direction & Rédaction N° 150, rue Lagrandière - SAIGON

Directeur Fondateur

Đào-trinh-Nhất

Thơ và mandat gởi :

Administrateur Gérant

Nguyễn-văn-Thắng

Mặc kệ miếng giấy gọi là :

« *Neutrality Act* »

BÊ NÀO NAY MAI MỸ CÙNG NHẬP VỚI ANH-PHÁP XÔ NGÀ DỨ'C MỘT PHEN NỮ'A

Hôm 3 Septembre, hai dân-chủ cường-quốc Pháp-Anh phải vì đại-nghĩa ra binh cứu Ba, khai chiến với Đức, qua ngày mùng 5, thì dân-chủ cường-quốc Mỹ rình trong tuyên-bổ trung-lập. Nhứt là cấm bán các thứ vật liệu và khí-giới chiến-tranh cho những nước đang giao-chiến. Điện-tin A.R.I.P. đã cho chúng ta biết rằng chánh-phủ Mỹ làm vậy là cốt giữ mình cho đừng bị lôi kéo vào chiến-cuộc. Những người chưa chịu dóm kỹ đại-thể một chút, tất phải lấy làm lạ, trong trí không khỏi tự hỏi :

— Sao vậy ?

Ba nước dân-chủ Anh Pháp Mỹ hùng cường bực nhứt thiên hạ thuở nay vẫn có nhiều cảm tình đồng điệu với nhau ; người ba nước cùng tôn-chỉ chánh-trị cùng yêu mến tự do, ghét thói độc-tài, quý chuộng hòa-bình, lại đã bao phen đồng tâm cộng tác trong nhiều việc quan-hệ đại-cuộc thế-giới, khiến cho bọn phát-xít ngó thấy sức mạnh và tinh thần thiện của ba nước mà phải kiêng sợ. Mỗi nước đứng đã có cái sức mạnh phi-thường rồi, ba nước hiệp lại thành ra cái sức mạnh vô cùng, trong thiên hạ chẳng ai địch nổi.

Ngày nay Anh Pháp vì việc đại-nghĩa mà không tiếc hy-sanh hao tổn quyết ra tay trừng trị Hitler tham lam tàn bạo và khai chiến với Đức, sao Mỹ còn chưa gia nhập để hiệp lực với Anh Pháp xô ngã Đức xuống cho mau ? Sao Mỹ lại đứng trung lập và cấm bán khí-giới ?

Liền bữa chánh - phủ Mỹ vừa tuyên-bổ trung lập rồi ta thấy dư-luận phát biểu trên những tờ báo lớn như « *New-York Herald Tribune* », như « *Ny Times* », như « *Ny Herald Tribune* » v. v. đều sôi sảng kêu nài nhà cầm quyền nên bãi lệnh cấm bán khí-giới để giúp đỡ Anh Pháp và yêu cầu đem Mỹ gia nhập trận tuyến Dân-chủ một cách thiết thực. Dân tâm Mỹ muốn rằng nước Mỹ kẻ vai chia sót cái gánh chiến-tranh với Anh Pháp là hai nước mà họ vẫn có cảm-tình quý hóa.

Kỳ thật, sự trung-lập của Mỹ hiện giờ cũng đủ chặn cở làm nguy cho Đức, mà lại tán-trợ Anh Pháp về mặt tinh-thần không phải là nhỏ đâu. Hai nước Anh Pháp vốn sẵn giàu có, nền kinh-tế rất vững vàng, các thứ nguyên liệu khí-giới đều tích trữ dồi dào, thêm có nhiều thuộc-địa bốn phương cung

cấp không thiếu món gì, cho nên đạo luật trung-lập của Mỹ đã thi-hành không có ảnh-hưởng gì hiện thời cho cái chiến-cuộc mà Anh Pháp đang chủ-trương. Chỉ khốn đốn nguy nan cho Đức là nước vốn nghèo, kinh - tế chật hẹp khó khăn, chỉ trợ một mình, đã không có thuộc-địa mà lại không có hữu-bang (tuy có Nga với Ý, nhưng họ cũng trung-lập), giờ đánh nhau ít lúc, bao nhiêu môn nhu dụng khô kiệt rồi, tất phải cần mua của nước ngoài, nhứt là cần mua của Mỹ hơn cả. Mỹ không bán khí - giới nguyên-liệu gì cho Đức cũng đủ chết.

Thế là Mỹ bịt mắt con đường trông mong tiếp tế rất to của Đức, chẳng phải là một cách gián tiếp tán trợ Anh Pháp là gì ?

Nhưng nói cho phải, nước Mỹ từ ông Tổng-thống Roosevelt cho đến những người kiến thức xa rộng, đều sẵn lòng tán trợ Anh Pháp một cách công nhiên và thiết thực ; biết rằng thế tất Mỹ phải can thiệp vào việc Âu-châu, hiệp với Anh Pháp, để trừ cái họa phát xít độc tài một lần cho triệt gốc rễ đi, có vậy nền hòa bình - thế giới mới dựng lên lâu dài bền vững được. Có đều hiện thời Mỹ còn đang vướng tay bởi một miếng giấy ngăn trở. mà ông Roosevelt và những người đồng chí với ông đang ra sức vận-dộng hô hào, để thêm vào một khoản trong miếng giấy lạ ấy nếu không xé hẳn được nó đi, Cái ngày ấy, tưởng chắc không xa, người ta sẽ thấy những bóng súng quân Mỹ vượt qua Đại-tây-dương hiệp với quân Anh Pháp bắt buộc Đức phải

cúi cổ đầu hàng, y như tình-cảnh trận Âu-chiến trước kia vậy.

Miếng giấy ấy gọi là « *Neutrality Act* » ;

TA nên biết ở Mỹ-quốc vẫn có một số đồng nhà chánh - trị về phái biệt-lập (les isolationnistes). Họ giữ riết cái chánh-sách di - truyền là chủ nghĩa Môn-la (Doctrinede Monroe) hay là thuyết « *hands ont* », không nhúng tay vào việc thiên-hạ chỉ cầu lấy sự yên ổn lợi ích cho nước mình mà thôi. Với phái này, « *bất can thiệp* » là chân-lý duy nhứt là nền tảng của chánh-sách ngoại-giao Mỹ. Họ cũng như hết thấy dân chúng Mỹ, rất có cảm tình với Anh Pháp, vì hai cường-quốc Âu-châu này cũng như họ là nước dân chủ tôn trọng dân-quyền tự do họ cũng rất ghét tụi « *nazi* » tham lam cường bạo. Nhưng họ lại muốn rằng chánh sách ngoại giao của Mỹ đừng làm một việc gì hình như ký kết đồng minh (alliance) với một ngoại bang nào. Vì họ suy nghĩ nghĩ rằng Mỹ-quốc ở biệt-tịch một nơi là một nước rất hùng-cường, kẻ về lực lượng và địa-thế, chẳng có ai tới công kích được, thế là tự Mỹ không có cái nguy cơ chiến-tranh gì hết ; họa chẳng có đồng-minh với ngoại-bang nào thì Mỹ mới bị lôi kéo vào chiến-tranh được thôi. Sao bằng ai lo việc nấy :

« *Tự gia các tảo môn tiền tuyêt* »

« *Bất quân tha nhơn ọc thượng sương* »

ĐÀO-TRINH-NHẤT

(Còn một kỳ nữa)

Kính cáo bạn đọc lục-tình

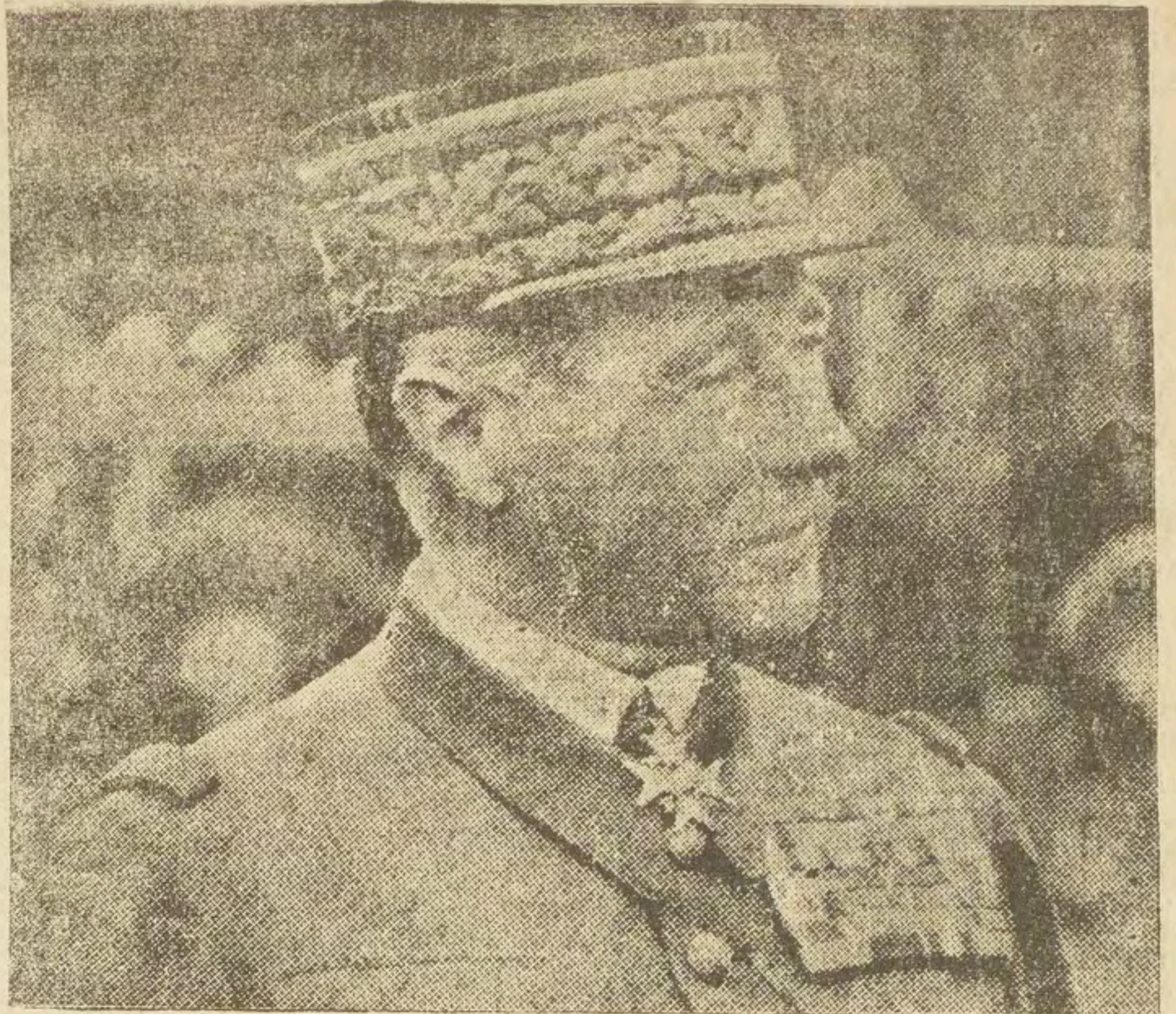
HAI tuần nay các bạn phải phiền-phức về sự gởi báo xuống các bạn rất trẻ, đó là do tại trong thời-kỳ chiến-tranh, phải sự kiểm-soát của sở Bưu-diện (contrôle postale) trước khi gởi đi, vì lẽ ấy mà thơ từ báo chí phải trễ, có lẽ các bạn đã thừa hiểu rồi.

Nay chúng tôi lấy làm mừng để cho bạn đọc hay, kể từ nay sự trễ nải đó không còn nữa. Nhờ sự thỉnh cầu của các báo và sự can thiệp của ông thanh-tra Esquivillon chủ-tịch ban kiểm-soát. Quan Thống-dốc đã định cho các báo khỏi phải bị sở Bưu-diện giữ lại để kiểm-soát như mấy hôm nay.

Từ nay các bạn khỏi phải thất công sợ trễ nải nữa, báo « *MAI* » sẽ đến các bạn đúng kỳ hạn như trước không trễ.

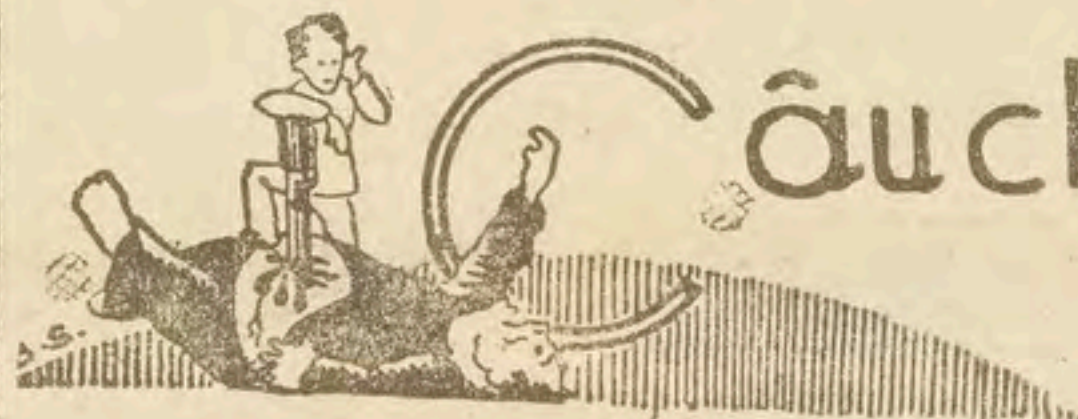
MAI

Thông-soai MANGIN

NGÀI là một vị nguyên-soai cầm hết trong tay về hải, lục, không-quân Anh-Pháp để đương đầu với Hitler. Quyết đánh đổ chủ-nghĩa quốc-xã Phát xít, không để cho lãnh tụ chữ vạn uy hiếp, xâm-lược các nước Đông-Á, để gây nên cái vạ chiến-tranh, như đã dày đạp gót sắt lên xứ Ba-lan trong mấy lâu nay.

Trong hồi Âu-chiến 1914 ta đã được nghe danh các vị Thống-soai tiếng tăm nổi khắp năm châu như Joffre, Foch, Pétaine v. v... Cuộc Âu-chiến thứ nhì, ta sẽ được thấy Thống-soai Mangin, một vị nguyên nhung, tài năng lỗi lạc, cầm trong tay mấy triệu quân chống giữ với Hitler để giữ hòa-bình cho thế-giới, và không cho kẻ tàn-bạo kia lấy võ-lực gây nên thảm họa chiến-tranh, không để xĩa gì đến công-lý, tự do và nhơn-dạo của loài người. Chúng ta kiên tâm đợi trông thấy một cuộc chiến-thắng vẻ vang của nước Pháp.

Câu chuyện hằng tuần

HITLER -DANG TỰ-TỬ-

BÁC thợ sơn Hitler, hồi nào nhìn dỏi lên dỏi xuống ở thành Vienne, giờ được nhẩy lên ghế quốc-trưởng một nước lớn, phủ quý tôn vinh tột bực, không biết giữ lấy mà hưởng cho sướng thân trọn đời, lại nhe bước chườn vào con đường tự tử mới kỳ.

Thật vậy, Hitler đang tự tử. Thường tình người ta không muốn sống nữa, mà tự sát thân hoại thể mình đi, nào chèn thuốc hoại thể mình đi, nào chèn thuốc mượn súng lục-liên hay nhào đại xuống sông biển là rồi, vừa mau vừa khỏe. Đầu này Hitler bị trời dày dọa, bắt lão phải tự tử bằng súng thần công.

Người ta đã để cho ăn ngon hai miếng Áo-Tiếp mà không moi hầu móc họng ra là phước ; con người trí tức thì hầy thôi đi có phải tốt lành êm chuyện không ! Nhưng cái thói lão ăn của Hitler muốn xức cả đĩa thịt Ba-lan nữa. Những quả bom viên đạn mà lão tàn phá nhơn dân thành quốc Ba-lan mấy hôm nay, dùng tướng nó đem lại cho va mồi ngon thịt béo hay là oai quyền danh vọng gì đâu mà nghĩ ; kỳ thiệt, chnh là quả bom viên đạn va đang nhào vô chỗ tự tử đó.

Một mình dân tộc Ba-lan, với cái tinh thần hy sanh của họ, với quyết tâm bảo tồn độc lập, với là gan anh hùng dũng cảm của 36 triệu người như cùng thể với nhau, cũng không có một đồng xu dính « *không tự do, tha chết* » ; lại thêm có những quân đội mạnh mẽ, khi giới tối tán mà họ dự bị đầy đủ, nay đem ra vật lớn với Đức, tướng Doorn bên Hòa-lan mà hông có một mình họ cũng đủ làm cục xương mắc họng của Hitler rồi, chớ không phải vừa. Hưởng chi còn thêm hai cường quốc Anh-Pháp

cứu giúp, rồi sẽ có Huê-kỳ và nhiều nước khác tiếp vô nữa, Hitler đâu có ba đầu sáu tay, cự địch cũng không lại, nữa là một đầu hai tay chẳng khác gì ai.

Phải biết hai cường quốc Anh-Pháp nhập lại, số lực quân và không quân nhiều mạnh hơn Đức bội phần ; nói gì hải-quân càng nhiều hơn mạnh hơn nữa. Trong khi lực quân tấn công trên đất, phi-cơ đánh phá trên mây, Anh-Pháp đem cả mấy trăm chiếc tàu binh vô-dịch thiên-hạ của mình bủa vây khắp các mặt biển, không cho Đức còn ngỏ nào tiếp tế khí giới lương thực được, tức là kềm chế cái tử mạng của Đức thì Đức lấy gì mà đánh, chạy đâu khỏi thua ?

Cái kết cuộc thảm bại của Guillaume II hai chục năm trước sẽ lời cho Hitler nay mai.

Ai cũng đoán trước rằng trong trận chiến-tranh này Đức sẽ tất thua ; mà Đức thua thì tất Hitler phải tự tử, không còn đi đâu hay chạy ngỏ nào được.

Con người ấy sắp tới ngày không thể ở lại trong nước đã dành mà chạy đi đâu chắc hẳn người ta cũng dồng cửa xua tay, không ai thêm chứa.

Con người ấy sanh bình chỉ say cái tinh thần hy sanh của họ, với máu, đến đời không lãnh lương quốc-trưởng, không lấy vợ, không có một thước đất, một tòa nhà nào, cũng không có một đồng xu dính túi, một mai thất bại, có tiền bạc để dành hay nhà cửa tậu sẵn như vua Guillaume II có lầu đài ở tỉnh Doorn bên Hòa-lan mà hông có chỗ chạy qua nương náu.

CHỈ CỎ THUỐC LẬU SANGHAI

của nhà thuốc Bạch-Ngọc mới chắc chắn chữa hết Bệnh Lậu. Mới mắc: đàn ông đi đái buốt, tức, ra máu, mủ xanh, vàng: đàn bà thì trước hết ngứa nơi cửa mình, rồi cũng buốt tức ra mủ máu, xây xẩm mảy mảy và ớn lạnh v. v... chỉ dùng hai ba hộp, Lậu Sanghai thì nhứt định mau hết. Bệnh Lậu Kinh Niên mắc đã lâu, hoặc phải đi phải lại nhiều lần, đã uống nhiều thứ thuốc không nhảm, mặc dầu ra ít mủ.

Nhiều người lúc thường không sao, nhưng thức đêm, làm việc quá mệt, uống rượu hay là giao-hợp quá mạnh thì sáng dậy mới thấy chút mủ, hoặc nặn vuốt mới ra chút xiu, thế mà bệnh này nguy hiểm hơn, nhứt là đàn bà vì kinh bất điều, đau bụng, đau trắng v. v. mau mau dùng lối chườm 5 hộp Lậu Sanghai, đảm cam đoan mau hết bệnh một cách mau lẹ êm ái chắc chắn, khỏi lo trở đi trở lại nữa. Một hộp: 1p.20 có trữ bán sỉ và gởi lãnh-hóa giao-ngân tại depôt

KIM TIÊN

191-193 Rue Frères-Louis — Saigon
Téléphone 21.486

Bazar Mỹ-Long (Dakao) và nhiều nơi có bán. Cần thêm đại-lý, hỏi M. Y-sĩ Huỳnh-Tôi
125 B Maréchal Joffre — Cholon.

GLOBÉOL

CHUYÊN TRỊ HUYẾT HU

mỗi ngày uống mấy hườn
Nhà thuốc nào cũng có bán, hay ở tổng cuộc
CHATELAIN n° 2 rue Valenciennes Paris.

Ho. Bình ho

Bất kỳ ho lâu mau, ho lao, ho có đàm trắng, xanh, vàng, đàm lộn máu, ra máu. Bình đã dùng đủ thuốc Tây Nam mà không mạnh. Mau mua thuốc gia truyền chuyên-môn hay lắm, vì thuốc đã cứu được cả muôn người rồi.

Thuốc thượng hạng lựa toàn vị qui giá 10 đồng.

Thuốc hạng nhứt giá 5 đồng. Ngừa lao và bổ phổi 3p.80.

Viết thư kèm mandat cho M. Trịnh-văn-Tú Ancien Instituteur à Hiệp-dức Mytho.

HÃY DỪNG THỬ

SAVON

Savonnerie de l'Indochine
129 à 131 bis
quai des Jonques Cholon
Tél. 30.252

AI TÌNH VÀ AI QUỐC

Từ ngay đã vì ái tình mà đến phải từ giã ngôi vua, thì bá tước de Windsor — tức vua Edouard VIII ngày trước, — đã dặt vợ đi du lịch nhiều nước Âu-Mỹ và sống với tình yêu ở ngoài vòng danh lợi.

Nhưng nay gặp lúc quốc - gia hữu sự, mỗi tình yêu mến «uê - hương giục giả bá-tước xin phép trở về nước đặng phục sự cho chánh-phủ.

Anh hoàng đã bằng lòng cho phép và hai vợ chồng bá tước đã dẫn nhau trở về Londres.

ĐỨC VẮN KHÔNG CHỮA THỐI CỬ

Lần này cũng giống như trước kia, mới vừa khai hân, đã nghe nói Đức thả tàu lặn đánh dùng đánh lên những thương - thuyền các nước.

Hôm thứ hai 4. Septembre, một chiếc tàu đưa hành khách của Anh, tên là *Athénia*, chạy từ Glasgow về Liverpool để sang Canada. nửa đường đã bị tàu lặn Đức dùng lôi đánh chìm.

Trên tàu *Athénia* có cả thấy 1.400 người, vừa hành khách vừa thủy-thủ, phần nhiều đã nhờ tàu các nước cứu vớt.

Ngoài ra, chiếc tàu này lại còn chở 5 triệu *livres sterling*, bằng vàng có, bằng *lingots* có, nặng đến trên 30 tấn. Thấy nói món của báu này cũng đã nhờ tàu các nước vớt được.

TÀU VỚI PHI-LUẬT-TÂN

Mới đây, Phi-luật-Tân có cử-hành lễ khánh-thọ lục-tuần của tổng-thống Quinzon rất lớn.

Vì muốn tỏ tình liên lạc giữa hai nước Trung-Pai, nên nhơn dịp này, ông Trưởng-giới-Thạch có đánh giầy thép riêng để chúc-hạ.

Còn quan Tổng-lãnh-sự Hoa-kiều và Trung-hoa Thượng-hội ở bên Phi-luật-tân thì đi hạ với một chiếc ngà voi rất dài, trên có chạm tích « Không-Minh không thành » trong truyện Tam-quốc, và chạm rất tinh-tế công-phu,

UÔNG-TINH-VỆ TUYÊN-TRUYỀN

CÁC báo Tàu đăng tin rằng mới đây Uông-tinh-Vệ đã từ Quảng-dông trở về Thượng-hải và liền tổ-chức rất nhiều hội bí mật để vận động tuyên truyền như: « Phân-cộng cứu-quốc đồng-minh » hội « Hòa-bình tróc-tiến liên-minh » hội « Hộ đảng đồng-chí », hội « Cải tổ phái đồng-chí », hội « Trung-quốc Quốc-dân-dăng sãn-cộng cứu-quốc đặc nhĩ tòng chỉ huy - bộ », hội « Trung-quốc thanh niên cứu-quốc đoàn ». Đồng thời lại phát-biên những tác-phẩm tuyên-truyền hòa-bình để gởi đi khắp cả nơi.

ÂU-CHIẾN VỚI NƯỚC TÀU « tỏ lòng biết ơn nhà nước bảo-hộ. »

Theo tin Trùng-hành, thì hôm chiến-tranh mới xảy ra, dư-luận ở đây lấy làm lo sợ về nước Anh-Pháp-Nga vì mắc bận việc riêng của mình nên chẳng rời rãnh mà ngó ngang đặng mình đến Tàu đặng, và cuộc kháng-chiến của Tàu tất sẽ không khỏi chen ảnh-hưởng. Song từ khi ba nước Tây-ban-nha, Ý-đại lợi và Nga-sô-viết đã tuyên-bố trung lập rồi, nhơn-sĩ Tàu lại bớt lo-ngại, vì họ nghĩ rằng nếu ba nước trên đây trung-lập, thì Đức bị yếu thế đi nhiều, và chiến-cuộc Âu - chiến chắc sẽ lâu-kết mau chóng. Nếu chiến-hòa không kéo đây dứa, thì may ra các nước Anh Pháp chẳng những phải chịu hy-sinh nặng nề và lại sẽ có thể chú ý đến thời cuộc ở Viễn-dông.

CHIẾN-THUẬT CỦA STALINE

THẤY Staline trở mặt, ký điều-ước với Hitler, để toan phá rối Âu-châu. Người ta ngạc-nhiên, và cho là một thái-độ quái gở của nhà độc-tài đồ. Nhưng một nhóm đồ đệ lai-căn bên ta lại cả miệng lấp vù em, hô to lên rằng đây là một chiến-thuật của nhà lãnh-tụ đồ của họ. Sao mà họ nói dễ nghe đến thế?

Mặc dầu, rồi đây cuộc chiến-tranh thắng bại đã có thời-gian định giải, nhưng Hitler đã là tên thủ-phạm đốt cháy thế-giới hòa-bình này, thì Staline chính là tòng phạm. Nếu Staline không tán trợ cho nhà độc-tài áo nàu, thì Hitler đâu có dám xâm lấn Balan một cách ngang ngược như thế!

Chiến-thuật! Một chiến-thuật để đem nhơn loại vào cuộc lưu huyết. Trước khi hành động cương quyết, tất nhiên Staline đã biết có gan bắn giết hết chân tay thù-hạ của mình, thì việc gì lại không có can đảm nói giáo cho giặc để đứng ngoài mà chia mỗi lợi? Staline còn sống, ta còn thấy nhiều hành động quái gở hơn nữa.

Nay, đã cái chữ nghĩa búa liềm, nư lấy chữ vạn của Hitler, Staline đã để lại cho lịch sử một trang bất nũ... về cái tội tòng đảng gây nên họa chiến-tranh cho nhơn loại

TÌNH - THẾ VIỄN-ĐÔNG ĐÃ THAY ĐỔI NHIỀU

S AU bản điều-ước Đức-Như vừa ký xong, ảnh hưởng bỗng xoay hẳn tình thế Viễn-dông về một cuộc điện khác. Nội-các Binh-chiến của Nhật từ chức, vua Chiêu-Hòa giao cho A-Bộ Tin-hành đứng lên lập nội-các khác để chỉ-trị với tình thế quốc-tế biến đổi hiện thời.

Đối với Tàu, Nhật vẫn không thấy thay đổi chánh sách, mà vẫn theo một tôn chỉ như của phái quân nhân, thiếu tráng đã định trong bao lâu nay. Hiện nay, theo tình hình quân Nhật ở Tàu, hình như đã chia ra ba phái Hoa-Bắc, Hoa-Nam và Hoa-trung. Mỗi phái đều giữ riêng một miền, như một nước nhỏ. Miền nào có riêng chánh phủ miền ấy, nhưng tình thế vẫn không thể nào thu xếp cho ổn thỏa cả đôi bên được. Xem như chánh-phủ Bắc - bình và Nam-kinh đã xung đột ý kiến nhau tỏ ra rằng không chịu hợp tác với Uông-tinh Vệ. Vì chủ ý của Nhật là muốn tổ chức một chánh-phủ bù nhện nhứt thống cả nước Tàu, nên gần đây đã ủy cho hai tướng Tây-Vỹ và Bân-viên làm chức, thống-soái để sang thu xếp việc nước Tàu.

Một thuyết nữa, thì người ta lại nói rằng Nhật không thể dùng võ lực chinh phục nước Tàu được, đầu cho cuộc Âu-chiến có nổi lên lung tung cũng thế. Hiện nay Nhật chỉ mong đuổi quân Tàu vào một góc để giao cho bọn quân nhơn thống trị những miền đã chiếm được. Vì thế nên việc tiến cử Tây Vỹ và Bân-Viên sang Tàu là dụng ý của chánh phủ Nhật đã sắp đặt sẵn như thế.

Người bệnh ho nên biết

Nếu cảm-mạo mà ho (grippe), sung ống thở mà ho (bronchite), ngực nặng hơi mà ho (emphysème) phổi đầy máu mà ho (congestion pulmonaire). ống máu nghẹt mà ho (empolie pulmonaire) hay là cơ khổ bị vi trùng Koch làm cho phổi sưng mà ho (fluxion de poitrine) phổi kết hạch sanh ho (tuberculose), phổi giảm sức mà ho (pneumonie) hoặc phổi bại liệt ho ra máu ra đờm vàng (phthisie) ngại đừng nghe lời bày biện bày bạ, uống thuốc gia truyền mà có hại: mất tiền, bệnh thêm về sau khó chữa. Ngại nên gởi thơ nói kỹ chứng bệnh cho nhà thuốc Tam-Bảo N° 16 Gl. Lizé Saigon kèm theo mandat 3p.45, sẽ có một tễ thuốc linh nghiệm phi thường gởi tới cho ngài. Bệnh nhẹ uống một tễ thì dứt bệnh nặng cách lựa ròng được liệu mà y sĩ Trung Tây đã công nhận là chuyên trị bệnh phổi và tuyên không khí huyết nhưng lâu nay ít có y sĩ nào dùng là vì khó tìm và mất nhiều công bào chế. Mandat mua thuốc để cho M. Phan văn-Diêu, Directeur de la Pharmacie.

CON TRẺ MẠNH GIỎI SẼ TRỞ NÊN NGƯỜI LỚN CƯỜNG KIẾN

Những đứa trẻ hay đau yếu, eo ọt, xương bọc lấy da, nếu ta muốn cho chúng nó mạnh giỏi ạn chỏi và có vẻ tươi tắn để thương của tuổi thanh xuân, thì không có gì tốt hơn là cho chúng uống thuốc viên Morrhuol Chapoteaut.

Trong viên thuốc này có chứa đủ những chất bổ dưỡng dầu cá thu.

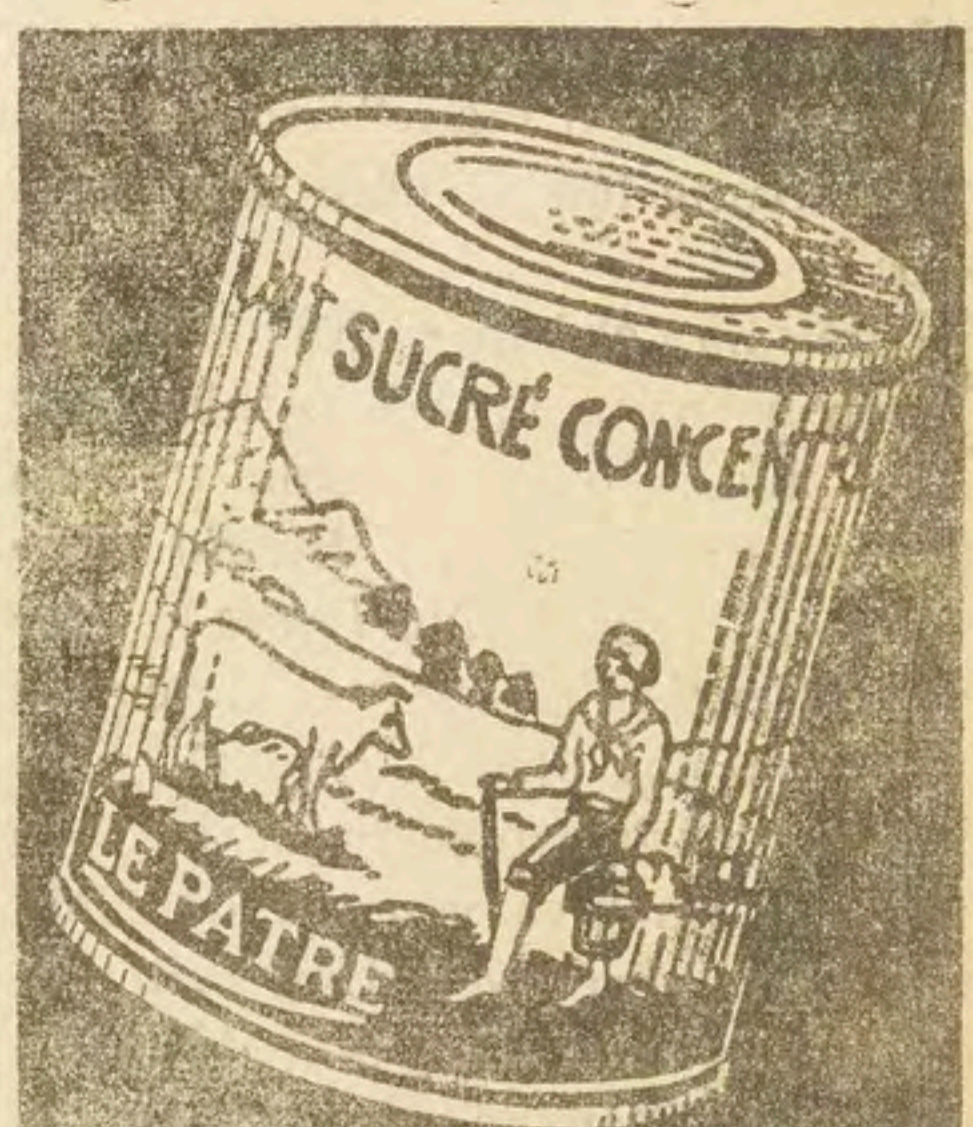
Đễ uống. Không ngán.

ĐÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giầy
thấy như mới "bơm sức khỏe"
vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày để một ít mật sanh vào trong ruột. Nếu một sanh ra không đều, đồ ăn không tiêu được, thối ra. Bụng phình hơi, ngủ có bệnh táo. Trong thân thể đầy chất độc, người buồn là ở đó, ý tưởng về gì cũng đen mờ!

Cũng quá phải dùng thuốc tây. Nhưng bắt đi đại tiện như thế không chưa tới nguồn cơn bệnh. Chỉ có VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU CARTERS đã cho GAN làm cho mật sanh ra đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái như trước. Chứa các có: ngọt, rất mạnh để làm cho mật chảy ra. Đến đại thuốc viên nhỏ hiệu Carters ở 4 mặt. Gan. Cho báo chế. \$ 1.25.

LAIT
LE PATRE
OVOMALTINE
RMOITTESSIER-SAIGON

NHƠN CUỘC THẾ-GIỚI NGHIÊM TRỌNG Ở TRƯỚC MẮT MUỐN
HIỀU VIỆC NGÀY NAY, NÊN NHỚ VIỆC NGÀY TRƯỚC

NHẮC LAI HÒA-ƯỚC VERSAILLES

(TIẾP THEO SỐ BÁO 102)

LỬA TẮT KHỎI TAN,
AI LO PHẦN NẤY

HỘI-ng nghị giảng-hòa khai-mạc ngày 18 Janvier 1918. Một điều đáng chú ý trước hết, là trong những cuộc thảo-luận náo-nhiệt, đã tỏ ra hai cái trạng thái tinh thần tương-phản Nguyên trước kia, các nước đã tham-da vào chiến tranh, nước nào cũng có những mục-dịch riêng nên bây giờ đến lúc giảng-hòa, đại biểu của họ hội-hợp lại, ai cũng muốn lo cho được phần nấy.

Ty kiểm-duyệt bỏ

Câu nói lầy này của ông Clémenceau đủ làm cho thấy rõ sự chống-báng về quyền-lợi ấy: một lần nọ, sau những cuộc thảo-luận liên-miên bất-tuyệt, ông ở hội-ng nghị bước ra, người ta dò hỏi tình-hình ra sao, thì ông trả lời: « À ngộ lắm ! Chúng tôi bất-đồng ý-kiến với nhau về tất cả ! »

Muốn cho cuộc thảo-luận được mau chóng, người ta mới làm theo sáng-kiến của Thủ-tướng Clémenceau mà quyết-định rằng mỗi nước trong năm cường-quốc (Pháp, Anh, Ý, Mỹ và Nhật) sẽ cử hai đại-biểu dự vào một ban « Hội-Mười người » đặng khởi-thảo bản hòa-ước. Song những cuộc thương-thuyết vẫn cứ kéo dài ra mãi, nên « Hội-đồng Mười người » lại phải rút bớt lại làm một « Hội-đồng Bốn người », gồm có các ông Wilson, Clémenceau, Lloyd George và Orlando. Ngặt nỗi « Bốn ngài » lại chẳng có thể thông-thạo hết cả những vụ lồi-thôi cần phải giải-quyết, nên người ta lại lập thêm những 52 ủy-ban chuyên-môn, và chính những ủy-ban ấy đã làm việc được nhiều. Đến như cái tinh-thần của những cuộc thương-ng nghị, thì hề càng tranh-biện chừng nào, người ta lại càng đi xa cái tinh-thần trong « Mười bốn khoản » của Tổng-thống Wilson chừng nấy.

1' Vấn-đề tài-binh, — Mọi người đều đồng ý phải diệt-trừ cái chủ nghĩa thượng-võ Nhứt-nhĩ mạn (*le militarisme prussien*), song người ta lại nghĩ rằng cần phải cho phép nước Đức giữ lại một binh-lực vừa đủ đặng giữ-ngự những cuộc âm-mưu cách-mạng quá-khích.

2' Vấn-đề lãnh-thổ, — a) *Mấy xứ ở dựa sông Rhin.* — Về phần nước Pháp, không ai chối-cãi rằng Pháp vẫn có quyền đòi lại những biên-giới cũ trước năm 1871. Song giữa lúc các đại-biểu Pháp tỏ ý muốn có một sự cải cách về qui-

chế chánh-trị ở tả-ngạn sông Rhin, ngỗ cho biên-giới phía Đông của xứ mình được vững-vàng chắc-chắn, thì ông Wilson và nhứt là ông Lloyd Gosrge lại cực-lực phản-đối, nói chẳng nên tạo ra một vùng Alsace Lorraine thứ hai, mà kẻ bị thiệt-hại là Đức. Sau lại, Hội-ng nghị chỉ nhan nội cái nguyên-tắc chiếm-cứ tạm-thời, và một đảng là nước Pháp, với đảng khác là hai nước Anh-Mỹ, đã cùng nhau ký hai tờ hòa-ước liên-dải, giao-kết rằng nếu Đức xâm-lược, thì sẽ hiệp sức nhau đặng chống-cự (28 Juin 1919).

Bù lại với những mỗ than đã bị quân Đức phá-hoại trong lúc chiến-tranh, đoàn đại-biểu Pháp muốn kiếm cách yêu-cầu cho được những mỗ than của Đức ở hạt *La Sarre*, mà than đá có thể lợi ích cho các nhà công-nghệ Pháp ở miền Đông nhiều lắm. Ông Clémenceau đã đòi đến sự sáp nhập hạt *La Sarre* nữa kia, những vẫn không được. Người ta chỉ nhận cho Pháp chiếm cứ tạm hạt ấy trong một thời gian, rồi đến chừng mãn hạn sẽ mở một cuộc trưng cầu dân ý (*plébiscite*).

b) *Biên-giới nước Ý.* — Chiều theo theo một bản hiệp-ước đã ký tại Londres ngày 13 Avril 1915, với các nước Pháp Anh và Nga, nước Ý yêu cầu cho mình những lợi ích lớn lao về những biên-giới phía núi Alpes cũng như phía bờ biển Dalmatie. Song trái hẳn với cái nguyên tắc quốc-tịch (*principe des nationalités*). Hội-ng nghị lại đã thuận giao cho Ý những đất cát mà dân cư phần nhiều là người *Tyroliens* nói tiếng Đức và người *Yougoslaves*. Ý lại cũng yêu cầu hai-cảng *Fiume* nữa và bị các đoàn đại biểu Ý bèn bỏ hội-ng nghị, xô cửa đi ra, nhưng sau về chẳng thấy ai mời, nên tự họ đã trở lại !

c) *Biên-giới nước Ba-lan.* — Nhờ mây đê-quốc Đức, Áo và Nga nhào đổ mà nước Ba-lan mới được dựng lên, vậy bây giờ phải chỉ vạch bờ cõi cho nó. Đã không có những biên-giới thiên-nhiên mà ở quá khứ, lại đã bị tang thương đòi đòi nhiều lần nên về phía Đông cũng như phía tây hoạch định biên-giới cho Ba-lan là một việc không thể được. Nhưng quan trọng hơn hết, là làm thế nào cho Balan có « đường đi ra biển », theo như đã dự định trong khoản thứ 13 của chương-trình Wilson, cùng sự quyết định những biên-giới về phía *Silésie*, là chỗ rất giàu về hầm-mỏ, và phía *Ukraine*.

3' — *Vấn-đề tiền tài.* — Những vấn-đề tiền - tài, vì nó phiền-phức quá, nên Hội-ng nghị quyết-định để sau sẽ giao cho một Ủy-ban đặc-biệt xem xét. Đại-khai nó như thế này: Những phí-tồn về chiến-tranh của các nước Đồng-minh nhiều đến 700 *Milliards*, và còn nhiều hơn nữa, nếu tính luôn tất cả những sự thiệt-hại nọ kia. Nước Đức, là thủ-phạm đã gây ra giặc, sẽ phải trả hết món tiền khổng-lô ấy chẳng ? Hội-ng nghị định rằng Đức chỉ phải trả cho Đồng-minh những

khoản tiền bồi-thường và cấp-dưỡng ; song chẳng hề thấy nói rõ là bao nhiêu. Có lẽ vì người ta không thể tính được, dầu là tính phỏng đi nữa.

ĐIỀU-UỚC GIẢNG-HÒA,
MANH-NHA HẬU-HOAN

II HÒA-ƯỚC Versailles là một bản hòa-ước vĩ-dại vô-cùng, mà chúng tôi xin thử kể mấy khoản trọng-yếu ra đây :

A) *Hội Quốc-liên.* — Ngay lúc mới nhập-đề, hòa-ước Versailles đã nói đến bản công-ước lập hội Quốc-liên. Hội Quốc-liên vẫn mở cửa tiếp rước hết thảy những nước nào thuận-nhận những điều-kiện trong công-ước, và mỗi khi xin vào hội, phải được hai phần ba hội-viên bỏ thăm. Hội Quốc-liên gồm có một Hội-ng nghị công khai trong đó tất cả các nước đều có đại-biểu, một ban Hội-đồng mà chỉ những đại biểu của mấy nước lớn được tham-dự và một phòng Tho-ký thường-trục.

B) *Những điều khoản đất-đai.* — Những biên-giới của nước Đức bị sửa đổi lại như vầy :

— Phía Tây, nước Pháp lấy lại hai xứ Alsace và Lorraine đã bị xâm-chiếm hồi năm 1871, còn nước Bỉ thì được hưởng thêm cõi đất Moresnet và những cái vòng tròn ở Eupen và Malmédy. Trong một kỳ-hạn mười lăm năm, hạt *La Sarre* sẽ giao cho hội Quốc-liên cai-trị, và những mỗ than đá ở đây, thì thuộc về nước Pháp khai khẩn. Mãn mười lăm năm, sẽ mở một cuộc toàn-dân đầu phiếu và nhơn-dân ở *La Sarre* muốn trở về Đức, muốn giữ nguyên qui-chế cũ, hoặc muốn sáp-nhập với Pháp tùy-y.

Hề những đất đai nào thuộc trở về Đức, thì Đức sẽ được phép mua lại những mỗ than ở đó.

— *Phía đông, nước Đức phải chịu buông bỏ những lãnh thổ ở Ba lan.* Muốn cho Balan có đường đi ra biển. Hội-ng nghị bèn chia ra nước Ba một dải hành lang (*un corridor*) chạy ngang qua địa phận nước Đức. Lại đòi *Dantzig* làm một « thành phố độc-lập » và đặt ở dưới quyền giám sát của hội quốc-liên. Về phía *Silésie*, thì phải mở cuộc đầu phiếu của toàn dân đặng phân chia lại biên giới.

Ngoài ra, nước Đức lại còn phải buông bỏ cũ-lao *Helgoland* và mất hết rảo thuộc địa của mình.

C) *Những điều khoản bồi thường.* —

Khoản 231 của ước Versailles có nói : — « Các cha-nh-phủ của các nước Đồng-minh và liên hiệp tuyên bố và các nước Đức nhìn nhận rằng chính Đức và các đồng-minh của Đức đã gây nên cho các nước Đồng-minh liên hiệp tất cả mọi sự thiệt hại, mọi sự hư hao nghĩa là chính vì sự xâm lược của Đức mà đã gây ra chiến tranh. »

Song khoản 232 lại nhìn nhận rằng Đức không thể gì tran-trả nổi tất cả những khoản bồi thường cho Đồng-minh và nói sẽ giao cho Ủy ban đặc biệt quyết định những khoản tiền ấy là bao nhiêu.

Mãi đến tháng *Février* 1921, các Toàn-quyền Ủy-viên của Đức nghĩa là sau khi ký hòa ước Ủy-ban

mới quyết định những thương-khoản là 400 *milliards marks*, mà 140 *milliards* về phần nước Pháp.

Đức lại còn phải chịu đem giao phải thối-vị rồi cũng hoàng thái-ưạp cho Đồng-minh rất nhiều thương-thuyền, rất nhiều súc-vật, máy móc v. v. ...

E) *Những điều khoản kinh-tế.* — Khoản thứ X của hòa-ước Versailles quyết định về những vấn-đề thương-mãi, quan-thuế, giao-thông trên các ngã sông Đức, cạnh tranh bưn-chánh... tỏ ra rất hữu lợi cho các nước Đồng-minh.

Muốn cho về phưong-diện xã-hội, thế-giới được hưởng sự công bình, trong hòa-ước có quyết-định chiêu-tập một cuộc Đại-hội-ng nghị giữa nhữag hội-viên Quốc-liên và thiết-lập một phòng Lao-động quốc tế để họp nhau xem xét những vấn-đề lớn lao, như mỗi tuần lễ làm việc bốn chục giờ, và mỗi ngày tám giờ, cưỡng bách phải cho nghỉ ngày chúa-nhật, tai nạn thất nghiệp, vấn-đề lao-động của trẻ con...

E) *Những điều khoản tài-binh* — Muốn trừ diệt cái tinh - thần thượng-võ của dân-tộc Đức, và hạn-chế binh bị ở tương-lai, Hòa-ước có những khoản quyết-định binh lực của Đức như vầy :

— *Đội binh Đức giảm xuống* còn 100.000 người : 96.000 lính và hạ sĩ-quan biên vào ngạch trong 12 năm, với 4.000 sĩ-quan biên vào ngạch trong 25 năm.

— *Hạn-chế những món binh-giới nhẹ* (*armes légères*) và thuốc đạn của quân Đức. Bỏ hẳn những chiến-xa, những trọng-pháo cùng không-quân. Cấm tuyệt không cho nghiên-cứu, chế-tạo hoặc dự-trữ nhứt thiết mọi thứ đồ binh-khí và buôn bán những đồ này.

— *Hủy phá tất cả những công-trình kiến-trúc về quân-bị ở biên-giới phía tây và cách sông Rhin* 50 cây số.

— Sau khi đã giao nạp đội chiến-thuyền của mình rồi, Đức được phép giữ một ít tàu binh nhẹ với 15.000 hải-quân, song nhứt định chẳng được sắm tàu lặn.

F) *Những điều khoản bảo-dảm* — Muốn cho hòa - ước được kính trọng, quân Đồng-minh sẽ đồn trú ở tả-ngạn sông Rhin và các đầu cầu sông Rhin trong một kỳ-hạn 15 năm, song hề Đức thi-hành hòa ước tới đâu, kỳ hạn ấy sẽ được giảm lần tới đó.

Ngày 28 Juin 1919, các Toàn-quyền đại-biểu của Đức đã ký hòa ước tại Versailles.

Hòa-ước Versailles đều được Nghị-viên các nước Đức, Pháp Anh và Ý chuẩn-y, song lại bị bác ở Mỹ, vì Thượng-ng nghị-viên Mỹ chẳng muốn can thiệp đến những vụ xung-dột của Âu-châu. Thế là công nghiệp của Tổng-thống Wilson cũng bị nhào sập, mà những hòa-ước bảo-dảm đã ký ngày 28 Juin 1919 giữa hai nước Anh Mỹ và Pháp cũng trở nên vô hiệu lực. Năm 1921, Mỹ lại ký riêng một hiệp-ước với Đức.

ĐỨC PHẢI KÝ TÊN,
ĐẦU RĂNG BẮT-MẢN

SỐ là bởi ngày 7 Mai 1919, khi Đồng-minh trao cho những điều-kiện về cuộc giảng-

hòa, thì nước Đức đương ở vào một thời-kỳ rất loạn-ly. Ngày 9 Nov. 1918, hoàng - đế Guillaume thứ sáu rồi cũng có cách-mạng từ chạy trốn sang nước Hòa-lan. Bao nhiêu những kẻ ủng-hộ cho chế-độ quân-chủ ở Đức ngày trước đến nay đều làm lơ hoặc im phắc. Một phong-trào cách-mạng bùng nổ ra, những thợ-thuyền và lính-tráng từ ngoài mặt trận về xúm nhau tổ-chức tại các thành-thị lớn những « Ủy-ban chấp-hành của thợ và lính », giống như kiểu những Xô-viết ở Nga, và ai nấy đều biết trước thể nào rồi cũng có cách-mạng vô-sản. Song một bên những Ủy-ban ấy, đảng xã-hội dân-chủ Đức vẫn nắm được chánh-quyền và tuyên-bố Dân-quốc thành-lập, Ngày 19 Janvier 1919, một Hội-ng nghị Lập hiến được bảo-cử, và nhóm lại ngày 6 *Février*, Hội-ng nghị bèn cử *Ebert* lên làm Tổng-thống Dân-quốc Đức, và *Scheidemann* làm Tổng-thủ-tướng một tòa nội-các đề lo về công việc giảng-hòa.

Khi xem thấy những đề-ng nghị giảng-hòa của Đồng-minh, thủ-tướng *Scheidemann* như bị « sảng-sốt và tê-bại » cả người, Rồi ông ta thảo một bản phân đề-ng nghị chia ra làm hai phần : trước là phân-đối những điều-khoản về đất-đai, về lý-tài và kinh-tế : sau là xin đề cho mấy nước trung-lập điều-tra lại những trách-nhiệm về chiến-tranh mà Đức đã bị vu-cáo.

Đồng-minh có sửa đổi lại một ít khoản trong hòa-ước Versailles, nhứt, là nhờ ông Lloyd George, song chẳng quan hệ gì mấy, và ngày 17 Juin, người ta lại đưa bản hòa-ước xác định cho Đức và buộc phải ký nội trong năm ngày. Vì trong nội các *Scheidemann* chia ra làm hai phe cần nhau, nửa phần thì không chịu ký, còn nửa phần thì chịu (7 thăm chống với 7 thăm) nên nội-các liền từ chức. Tòa nội-các xã-hội dân-chủ của *Bauer* đã lên thay thế và ký hòa ước ngày 28 Juin 1919.

Ty kiểm duyệt bỏ

Và sau đó các nước Đồng-minh lại phải ký những hòa-ước khác với Đức.

BÙI-THẾ-MỸ

(1) Mới đây, Hitler nói : « Tháng Novembre 1918 chẳng bao giờ trở lại trên lịch sử nước Đức » chính là muốn nhắc lại đoạn lịch sử bại trận này vậy.

NATUREL PHOTO

393 - 395 Paul Blanchy

SAIGON

họa hình lớn

thiết giống

khéo, bền

và thiết rẻ

chuyên môn trên mười năm

VIEN - ĐÔNG LAP-BON

Hội Đông- pháp sang lập bởi hội Lập - bon
to nhứt hoàn cầu : Hội SÉQUANAISE lập bon

Quản-ly ở Saigon 68. đường Charner . Tel. 21.583

RO RANG TROI PHAT GIUP DO

Cho nên ông y-sĩ Nguyễn-văn-Vang chủ nhà thuốc Nguyễn-Đức-Đường số 17 đường Huỳnh quang-Tiên (Cầu Rạch-bần) Saigon, mới phát minh được thuốc công hiệu lạ thường, chữa dứt bệnh cùi hủi hoa-lê và các chứng bệnh ngoài da, bại xụi và ghien á-phiện.

Ai bị cùi hủi phong đơn lâu thể nào uống ba bốn tháng thuốc HÓA-THÂN CHÍ-BỬU và NGŨ-SÂM SẮT TRÙNG mà không lành lặn đôi mắt mày xấu xí ra tươi đẹp thì ông cam đoan trả tiền thuốc lại. Còn các bệnh tê bại, ngứa ngăm như kiến bò ở da, xụi liệt mà uống thuốc SUU-PHONG BỒ HUYẾT thì bá phát bá trúng. Đến như thuốc bổ á-phiện thì công hiệu phi thường, uống rồi hết ghien dễ như chơi.

Thuốc của y-sĩ Nguyễn-văn-Vang đã cứu vô số người khỏi bệnh hiểm nghèo. Ông dám cam đoan chữa lành bệnh.

Thuốc Hóa-thân chí bửu mỗi hộp.....	1\$20
Thuốc Ngũ-sâm sắt trùng mỗi hộp.....	1, 20
Thuốc Suu-phong bồ huyết mỗi hộp.....	0, 80
Thuốc bổ á-phiện mỗi hộp.....	1, 00

Nhà thuốc Nguyễn-Đức-Đường

số 17 đường HUỲNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch-bần) Saigon.

Đại-lý : Bazar Võ-văn Mỹ-tho, maison Văn vovan Bến-tre.

NGUYỄN-VĂN-VANG BÀO-CHẾ

Nhà chuyên môn đóng găng và đô phu từng may xay lúa gạo

Quý ông chủ máy xay, muốn sắm món đồ vừa ý, thì cần phải chọn lựa một tay thiện nghệ, mới khỏi thất công, lo ngại, mà đáng bền bỉ, chắc chắn, món đồ ấy nó sẽ làm cho tâm tánh quý ông trở nên vui vẻ hân hái và vừa lòng nhứt là mau lẹ, và giấy bảo-kiết lâu dài. Vậy quý ông muốn lập nhà máy mới, hoặc đã có muốn dời, sửa sang, ráp, hay đóng đồ mới như : bàn găng từ 15 18-24-36 đến 45 lỗ, bù dài, xa gió, xa hút, bàn đảo v. v... Đức cối trắng, cối lức, piston, chemise, bague segment, sửa ráp, mua, bán, đủ hiệu máy mazout, vapeur à gaz v. v...

Tous articles pour Rizerie, prix concurrence
Etablissements **PHAN-VĂN-GIÃO**
N° 200, rue de Tho-Ky Binh-tây — Cholon

ông Trần-quang-Minh

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH

+ HO LAO VA ĐAU TIM +

Những thơ từ khắp nơi gửi đến ngợi khen thuốc ho lao và đau tim từ quan chỉ dân rất nhiều. Nhiều cao đến đôi, chúng tôi không có thể nào đăng lên báo hết, chỉ để in ra thành sách mà thôi. Thậm chí đến người Ấn-độ, người Pháp và China cũng thường có đăng lên tờ báo « MAI » này mà ngợi khen chúng tôi nữa. Gần đây các báo như Dân-Nam, Phong-Sự và Đông-Dương cũng thành thật giới-thiệu. Bà con xa gần có đọc báo lâu nay đều thấy rõ. Điều cần nhứt là lâu nay chúng tôi không có gửi thuốc cho đại-lý nào bán cả. Ai có bệnh phải tới nhà hay là viết thư mua thuốc. Vậy trong lục-châu chư-quân, ai có bệnh ho lao, đau tim, ho ra máu, khạc ra máu, thốn ngực, nặng ngực, yếu hô hấp, đàm và nhớt nhiều, mệt chơn thĩ, đàm xanh, đàm vàng. Thôi nên mau viết thư kể rõ chứng bệnh, hay là đến tận nhà mua thuốc về uống, chúng tôi đảm chắc dầu cho bệnh nặng nhẹ thể nào cũng phải dứt tuyệt, vì thuốc này đã trị hết cả trăm, ngàn người rồi. Thơ từ hồi về thuốc men thì đề tên TRẦN-QUANG-MINH, còn mandat mua thuốc xin đề tên em tôi cho dễ lãnh.

CHÂU-VĂN-TẠO 45 bis Route Communale 12.
(Gần Ngã tư Cây-quéo) Giadinh

MÁCH GIÚP

BỆNH

« Phong tình »

Lậu, Giang, Hạ cam, Cốt khí, nặng, nhẹ, lâu, mới... Chớ do dự, hãy gửi mandat 2p.00 lấy thuốc uống đúng 6 ngày, eam đoan lành bệnh.

BÁC-ÁI

100, Tổng-dốc-phương
CHOLON

Phụ-nữ cần biết : Bà phủ Nguyễn - thanh - Vân có một phương thuốc gia truyền trị bệnh bạch-đái, tử-cung, đau hư huyết gây ốm, xanh xao thật linh nghiệm. Nhưng bà, có nào lỡ mang bệnh ấy mà đã chạy đủ thầy tây, nam, uống nhiều thứ thuốc mà không dứt tuyệt nên hồi mua mới có

MARIE ở số 420 đường Paul Bianchy
Tandinh — Sa gon

Mỗi tề gồm có 2 thứ thuốc uống, giá 3p.20. (Uống đúng nhiều ngày). Ở xa mua bằng cách lãnh hóa giao ngân.

Nhà thuốc

+ TRẦN-VĂN-LUÂN +

71-73-75 rue Colonel Grimaud angle rue Bourdais 186 -:- Saigon

Bào-chế-su' Đại-học-Đường Montpellier

Chính tay bào-chế-su' chế toa rất kỹ lưỡng

Thuốc rất đủ — Thuốc rất mới — Thuốc rất tinh khiết

TIẾP ĐAI VUI VẺ, MAU MẠN

NGU'OI' NGA TRẮNG

Ở THƯỢNG - HẢI

của TÂN-PHƯƠNG

KHI ở Hương-cảng, tôi thường qua chơi bên Cầu-lung (Kowloon). Cảnh hằng ngàn người Tàu, đàn bà, con trẻ, lang-thang, đôi rách, chui rúc vào những hang cùng ngõ hẻm tối-tăm: lần-thứ đã bao lần khiến tôi thương-xót. Người Anh cấm họ không được qua bên đảo Hongkong. Mà dầu có được phép qua bên đó, họ cũng không sao kiếm được miếng ăn. (Hongkong đã chật-ních như một ổ ong sắp vỡ). Họ chen-chúc, dầm-dụt lẫn nhau những thùng cơm thừa cá cặn. Họ có thể giết nhau để cướp một miếng bánh, một đồng xu, Sảng chủ nhất kia, tôi được mục-kích một cuộc tranh-lẩu khốc-liệt.

Một ông cụ già có, hôm ấy, (ngày rằm thì phải) chán bần: Ông đứng trước mộ gỗ hém với hai người lính. Bên cạnh ông có hai thùng bánh ngô. Tay ông bưng một ổ bánh cũ. Từ mỗi người khôn-nạn trong ngõ chui ra, ông cụ phát cho một cái bánh và một cục bạc. Cuộc phát-chăn bắt đầu có trật-tự lắm. Nhưng lần lần tiếng ồn-ào trong ngõ hém nổi lên. Hai người lính Tàu quát bảo im. Họ yên được và phứt, lại làm âm. Họ tranh nhau ra trước. Không ai chịu nhường ai. Đây, tới phiên một ông già chỉ có cái khổ đóng ngang cốt. Râu bạc chấm tới cái bụng lép-kép, nhăn-nheo. Sau lưng ông, một người đàn bà, có lẽ chưa quá 22 tuổi, dắt đứa con nhỏ. Ông già lãnh bánh và tiền xong lom-lom bước ra. Nhưng nghe tiếng người đàn bà phía sau, ông quay lại. Tôi chẳng hiểu ông nói gì, chỉ thấy ông trở vào lửa bé con, rồi cầm tay nó đưa lên, co về van lơn. Hai người lính quát-nạt đầy xô ông già, người thiếu-phụ và đứa bé ra cửa. Ông già có nai-nỉ, cả người ông run như ngọn lau dưới gió. Phía trong ngõ, tiếng la-ó vang-dậy. Họ lại chen lẫn nhau, dầm-dụt nhau. Một người lính tức quá, nắm cổ ông già vút luôn vào lưng ông mấy chiếc roi da thẳng cánh. Ông già quằn-quại như con đĩa phải vôi, hồi-hả kéo người đàn-bà và đứa bé chạy ra đường cái. Tiếng kêu khóc thảm-thiết phía ngoài; phía trong tiếng la-hét của hàng trăm nạn-nhân đói khát, như rống như tru... Bỗng ông già phát-chấn thất-thanh kêu một tiếng, đưa tay che mắt. Một chiếc xe hơi vút qua. Trên đường, xác người thiếu-phụ bị đuối đánh cả ban này, nằm sóng-sượt, hai cái chân bó run-rẩy, co quắp lại. Tiếng tu-tít của hai người lính vang xé lên. Bọn người trong ngõ hẻm cũng quát lên một tiếng, xông ra cướp bánh, cướp tiền. Ông cụ già từ-thiện bị chôn sống dưới đồng người tàn-nhân. Ba bốn anh lính ở đầu chạy lại, vội quăng xe đạp, hùng-hồ xông vào dầm đánh như mưa bão. Tiếng roi vút, tiếng người kêu la, tiếng còi tu-tít, tiếng khóc, tiếng van, cả một bản nhạc âm-cung hợp tấu!...

Đấy, những nạn-nhân của chiến-tranh, một cảnh trong trăm ngàn cảnh thảm-khốc đang diễn trên khắp phía đông-nam đất Trung-hoa hiện thời.

...Đấy, những nạn-nhân của chiến-tranh, một cảnh trong trăm ngàn cảnh thảm-khốc đang diễn trên khắp phía đông-nam đất Trung-hoa hiện thời.

...Đấy, những nạn-nhân của chiến-tranh, một cảnh trong trăm ngàn cảnh thảm-khốc đang diễn trên khắp phía đông-nam đất Trung-hoa hiện thời.

...Đấy, những nạn-nhân của chiến-tranh, một cảnh trong trăm ngàn cảnh thảm-khốc đang diễn trên khắp phía đông-nam đất Trung-hoa hiện thời.

...Đấy, những nạn-nhân của chiến-tranh, một cảnh trong trăm ngàn cảnh thảm-khốc đang diễn trên khắp phía đông-nam đất Trung-hoa hiện thời.

...Đấy, những nạn-nhân của chiến-tranh, một cảnh trong trăm ngàn cảnh thảm-khốc đang diễn trên khắp phía đông-nam đất Trung-hoa hiện thời.

ÔNG Nguyễn-Tân-Phượng, bốn bảy mươi tuổi, vì mới sang đến nơi gặp nhiều sự khổ-khăn, nên chưa viết bài gửi về được. Nay, công việc ăn ở thu xếp tạm yên nên mỗi kỳ đều gửi bài về để hiến bạn đọc. Chắc hẳn các bạn đã đọc bài ông Nguyễn-Tân-Phượng nhiều, với một ngòi bút linh hoạt, xuất sắc từ đây lại được gặp các bạn luôn luôn trong mỗi kỳ báo.

L. T. S.

mất thấy, có khi đã từng dòng vai chữ-động trong tấn-tuồng thương-tâm...

Không ngờ ở giữa đất Á-châu là nơi người da trắng sống trên vàng bạc, tôi lại được thấy cảnh người da trắng cơ-bần. Cái da trắng mà ao che không trọn, để nắng hè thiêu đốt, để tuyết đông cắt xẻ, ấy là da của một số người Bạch-Nga ở Thượng-Hải bấy giờ.

1) Hành khất. — Khắp trong to-giới công-cong có hàng trăm người Bạch-Nga suốt ngày lang-thang ngoài phố, ngửa tay xin từ đồng xu, các bạc của khách qua đường. (Trước, lúc Nhật-chưa lấy Thượng-Hải, số ăn may Bạch-Nga chỉ độ vài chục thôi. Người Tàu ở các nơi đồn về đây đã cướp của họ nhiều nghề sinh nhai). Họ co về những nha « hiên-triệt » dơi xư-lam. Râu tóc phủ cả mặt, áo quần

xóc-xếch, đôi giày « san-đa » mắt gót, với cái ống liểu to như cây gậy. Tôi thấy họ như thế đó (Tôi đã không có đầu đuôi trật tự gì cả, vì chính cái « đầu-đuôi » của tôi là hiện-thân của vô-trật-tự). Đôi mắt của họ còn thấy, nhưng trông như mù-lòa. Sầu và trắng như ám khói thuốc, đôi mắt ấy không biết có còn khúc được nữa chăng. Nó nhìn hẳn vào trong, nó bỏ lơ cái mũi cao và nhọn như một chót bán-đạo um tùm râu tóc. Nếu họ cất cái nón « cát » thường mất nùm và không màu, thì cái đầu của họ thấy như đầu mấy ông cổ đạo. Nó nhẵn-thin, láng-vô ở giữa sọ. Trời cho họ có đủ thông-minh để học nói đủ thứ tiếng, mỗi thứ độ 30 chữ, mà xin ăn. Họ biết nói: « Mister, Mistress », nói: « Monsieur, Madame », lại cũng biết gọi cả « xênh-xang » và « Thừa ông » nữa! Có lẽ mấy đồng-bào ta khi rồi việc bồng-súng, ra chơi phố, thường hay động từ-tâm... (Họ có công truyền bá tiếng Việt-nam ở ngoại-quốc mà không ngờ đây).

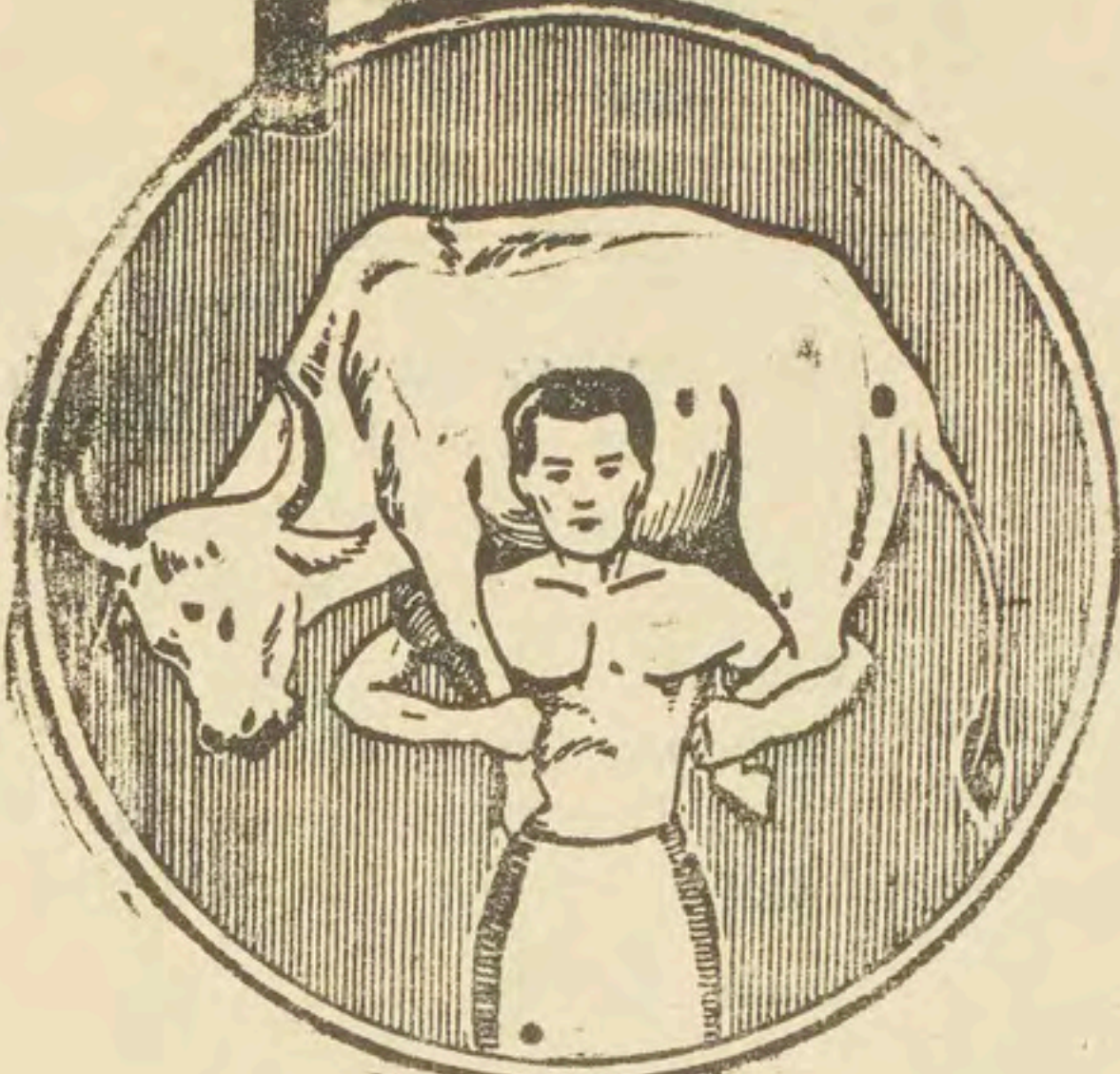
Bọn người đói rách kia ban đêm về đâu? Họ không câu nệ. Họ cũng chen vai thích cánh với mấy « xênh-xang » lấy trời làm màn, lấy đất làm chiếu. Họ cũng vui về trò chuyện với nhau. Rồi khi yên lặng, một bên thăm nghĩ tới Thầy Nhan-Hồi ngày trước, một bên mơ-tưởng đến kẻ đã xách lồng đèn giữa ban ngày chạy đi kiếm « một người »...

2) Sách và Rượu. — Cherpanoff ở phố Avenue Joffre là một anh chàng có phước. Anh ta bảo tôi thế. Trước, anh ta cũng ở bên kia, bên to-giới công-cong Nghĩa là anh ta cũng đã có chán trong « đấng bị gậy », đã có lần làm dờ-dệ lão Dio-gène. Cách đây 15 tháng, một bữa tôi có trắng, anh ta động niệm thi-sĩ bên đi kiếm ý-thơ. Anh ta mới có 3) tuổi. Còn trẻ lắm, và tuy ăn may mặc dầu, anh ta cũng không đến nổi tôi tàn quá như phần đông đồng-nghiep. Hằng ngày, trước khi ra phố làm việc, Cherpanoff không quên ngắm mình trong chiếc gương con vài phút. Đêm ấy, « yêu sĩ phi lý thuần » của chàng là cô bé Zina.

Zina, không biết có « lai-căn » hay sao, mà mũi xếp y như mũi cô gái « xà-n ». Bạch-Nga rõ ràng: tóc vàng, da trắng, với cái ngực vi-dại. Thế mà tẹt mũi!... Đêm nay nang suông tình. Mấy anh lính thủy đi đầu mất cả. Một giờ khuya rồi. Nàng thơ thần ra về, bỗng gặp anh chàng Cherpanoff đi tìm văn thơ, mồm lẩm bầm cái gì không biết. Duyên kỳ ngộ. Nàng trông chàng cũng khá bảnh bao, nên không nài chàng ít của. Suốt sáng Cherpanoff nỉ non, ăn-ai với tất cả nghệ-thuật của một tinh-lang say đắm, khát khao. Ba hôm sau trong giới bị-gậy người ta thấy mất một kiện-tướng. Thi ra chàng và nàng đã vai duyên cầm sắt, và thiên-đồ về bên to-giới Pháp. Một cái buồng con ở phố Avenue Joffre là tổ uyên-trương của Zina và Cherpanoff. Nàng yêu chàng quá! Bao nhiêu nữ-trang của nàng, nàng đem cầm bán hết để chàng lập nghiệp lớn. Chàng bỗng nhiên trở nên chủ nhân-ông một hiệu bán sách... cũ, sách « lạc-soong ». Nàng vẫn làm nghề xưa nhưng thẫn-thoảng thôi. Bấy giờ nàng đã có chồng. Và cũng nhờ vậy mà giá « một đêm vui » bấy giờ tăng lên gấp đôi gấp ba. Hai vợ chồng đều phát tài cả. Nhưng...

Nhắc chuyện xưa, cần đoạn này, Cherpanoff thường cầm tay tôi, siết mạnh, nước mắt rưng rưng. Nhưng... một sáng kia, cuối mùa đông, tuyết còn phơi-phới, Cherpanoff ngẹn ngào đặt quan-tài Zina xuống ba thước đất. Nàng chết vì nghề nghiệp, vì cái bệnh của một tên thủy-thủ ác-độc nào đã trao kỷ-niệm cho nàng. Cherpanoff khóc rưng rức: « Anh ơi, nếu anh biết rằng mới mười tám tuổi!... » Tôi nghe cũng động lòng.

FORTONIC

RƯỢU BÒ
MÁU BÒ
CỦA BÁC-
SĨ VÉCET
— PARIS —

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhưc mỗi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đón ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dặng nở nang, tri hóa lù-mù học hành chậm biếu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-ngình và công nhận rằng thuốc FORTONIC trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rét, ban và bệnh lao. Hay nhứt là đàn bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn - van - Cao

Docteur en Pharmacie

122-124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thị) SAIGON

ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, dễ cho các văn-phòng, ưa nhận dùng hàng thượng-phẩm.

Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOYAN

146, rue Colonel Boudonnet
SAIGON — Tél. : 21.476

MỘT CÔNG VIỆC LỚN TRONG NGHỀ GIÁO-DỤC

THI TỬ-TÀI

Khắp Lục-châu đã có nghe tiếng trường CHẤN-THANH số 54-72 rue Marchaise - Saigon

Trường có số học-sinh đông hơn ở đâu cả: 1098 trò, trong ấy có 300 internes. Trường có nhiều học trò thi đậu mỗi năm: Kỳ này có 54 trò đậu Certificat, thi Diplômes thì đậu 11 trò sous-admissible, 7 trò đậu oral. Trường chăm nom học-sinh kỹ lưỡng: có rào, có cửa, khó bề cho học-sinh trốn ra lêu lổng.

Bắt đầu từ ngày tựu trường 1er AOUT này trường CHẤN-THANH có mở các lớp THI TỬ TÀI tây:

a) Lớp Seconde B nhận học-sinh đã có học 4e année;

b) Lớp Première B nhận học-sinh đã có học Seconde rồi. Nếu chưa có học lớp đó mà cũng muốn LÊN Première thì phải thi concours d'admission vô.

Trường CHẤN-THANH nói ít mà làm nhiều chớ chẳng đi hô hào những việc không có, hay là khoe khoang bằng cấp của giáo-sư « hữu danh mà vô vị » để lường gạt bà con ở xa.

Bây giờ Cherpanoff có tiền khá rồi. Ngoài sách cũ ra, chàng còn bán các thứ bao, tạp-chi, ảnh chớp chớp như các đồng nghiệp khác. Tôi hay lại tiệm Cherpanoff nói chuyện phiếm với chàng, khi rồi việc chúng tôi đã thân nhau. Chàng chúng tôi chỉ có truy-lạc về vật chất mà thôi chứ về tinh thần chúng tôi vẫn có đủ thông-minh và quả cảm

« Phải! anh không nên khinh chúng tôi. Không nên! Bởi vì ta cũng khá thông-minh, tiếng Anh nói một đôi khi có văn vẻ nữa. Thấy Cherpanoff uống rượu nhiều, tôi khuyên can anh ta. Anh ta lắc đầu, chán nản: « Mất Zina, tôi chỉ còn có rượu. Nếu anh không cho tôi uống rượu, thì mấy lúc mà Zina lại gặp tôi bên kia địa cầu? » Trăm ngàn một lúc, Cherpanoff mỉm cười chua chát: « Có lẽ anh khinh bỉ chúng tôi lắm phải không? Ăn thư hai, may, lam đi, bé-tha-tan tác... Tôi

vội đáp: « Không! Sao tôi lại khinh bỉ anh? » Mất Cherpanoff bỗng sáng lên, sòng như các đồng nghiệp khác. Tôi hay lại tiệm Cherpanoff nói chuyện phiếm với chàng, khi rồi việc chúng tôi đã thân nhau. Chàng chúng tôi chỉ có truy-lạc về vật chất mà thôi chứ về tinh thần chúng tôi vẫn có đủ thông-minh và quả cảm

N.T.P.
(Còn nữa)

Nàng thơ...

TIÊU PHỤ

Tặng Thịnh-Châm

Sương lam mờ buồng ngừng lưng
đeo,

Sương non anh Tiêu đi cheo leo,
Từ qui hôm về bay ngang đầu
Tìm đàn sum vầy nơi hang sâu.

Anh Tiêu trông chim hờn mang
mang,

Nàng Tiêu từ khi thôi yên chàng
Mình anh bơ vơ nơi rừng hoang,
Mình anh cô đơn không tình thương.

Đêm nay bên lều trông trăng tàn
Rừng thu lau buồn, sương trời tan
Thóng ngàn xưa-như ru người
Mây bay, hờn chàng bay chơi vơi...

Nguyễn-Tổ

DUỐI ÁNH TRẮNG

Tặng Trạng-Tám

Năm xưa dưới ánh trăng mờ
Gần em anh để hồn mơ dật dờ
Tìm anh rung động vãn thơ
Tỏa hình tiên nữ ngày thơ trong

mảnh.

Dịu dàng từ chốn non xanh
Thướt tha đến cạnh bên anh êm đêm
Người anh ngày ngày ngủ êm
Hương « Lan » thoảng thoảng dịu

mềm thơm trong

Năm nay dưới ánh trăng suông
Mình anh thơ thẩn cảnh buồn vãn

ở

Nguồn thơ anh tặng bao giờ
Hình nàng tiên nữ mập mờ xa xa
Biến lẫn trong bóng màn hoa
Vân mây giữa mặt hồng nga âu sầu

Che người yêu dấu anh đâu
Mille-Thu-Thanh (Tân châu)

LÒNG TÔI LẠNH

Gởi Minh Hương (Bà Rịa)

Có những đêm trăng tỏa ánh vàng-
Nhưng lòng còn giữ nỗi đau thương
Nhưng lòng còn ngập bao đen tối,
Thời gian gọi mãi vẫn chưa tan.

Trăng sáng đêm nay đã rụng rồi
Lòng tôi càng nặng nỗi buồn vơi
Lòng tôi càng nhớ người xa ấy,
Hờ-hững để tôi lệ thấm rơi.

Chiều nay hoa thắm đã phai
« Hương » ;

Tối trời chiều nay khúc đoạn trường
Gửi đến bên nàng trong gió lạnh,
Còn đang đeo đuổi mộng trên đường

Sương lạnh đêm nay rớt ở lòng ;
Nàng đi em cả lửa tình nồng ;
Ước gì tôi được « Hương » tình ấy,
Ủ-ấp tim tôi lúc gió đông.

Muốn theo nàng đến chốn xa vời,
Nhưng nàng đã bảo : « Chớ anh ơi !
« Đừng theo em nửa đường xa lắm,
« Thà để riêng em chịu khổ thôi.

Bài 11 Quốc H.K.N. Dakao

TIỀN BIỆT

Nhiều rết, chừng như đã nửa đêm
Nghe lời con biết nói gì thêm.
Où đi là chết, đi là chết
Muốn nắm tay mà giữ chặt em.

Ngoài kia mưa lạnh đổ muôn trùng
Gió thổi luôn luôn chẳng chút ngừng
Đã gượng yên vui sao lại dễ
Cho giòng châu lệ chảy rưng rưng

Khốn khổ, từ khi mới gặp nhau
Tôi yêu mà dám nói gì đâu

Giờ đây chậm quá dành cảm miệng
Chôn giữa lòng thi một khối sầu.

Nàng đã đi xa, tôi chưa về
Sương mù vây bọc đêm ngàn kia
Chẳng hay đứt áo về quê cũ
Nàng có đau lòng buổi cách chia

Bạn a ! như tôi khổ đến đâu
Từ ngày chiến-bại giữa trường yêu
Tôi buồn nào qua, tôi nằm khóc
Một tháng trường dư kẻ căng nhiều.

TAN HỌC

Tan học người sang mấy chngển đó
Bên đường quanh quẩn đường bơ vơ
Buồn đầy tim heo mưa trên ao,
Tóc rối tôi bởi trước gió thu

Người ấy là ai bạn biết chăng
Sao mà giọng lệ lại không ngăn
Có gì mà đứng ngoài sương gió
Đứng hồi tôi cầu mượn chiếc khăn.

Mong nhớ đi liều với ước mơ
Mau đem giấy bút chép vãn thơ
Ngoài kia phảng phất hồn ai lạc
Tôi đứng mong em biết mấy giờ.

Trước cửa trường kia rộn tiếng cười
Bây giờ sao lại lặng im hơi
Đầu màu áo biếc người hôm trước
Thời hết mang đêm phủ xuống rồi.

Đêm đã về đây biết nói chi
Đầy trời rên rỉ tiếng lâm ty
Đừng ai đến quấy phiền tôi nữa
Hãy để tôi yêu cho hồi gì.

Cần ngón tay kia viết mấy giòng
Hỏi trời hòa lạc giữa đàn hương
Thần lực nào cứu hồn tôi với
Và dẫn tôi đi thấy mặt « Hương ».

Lam Giang

HỒN ANH MONG

Tặng em Quyên

Hồn anh chốn xa xăm
Huyền ảo buổi đêm thăm,
Phải chăng tìm sắt lửa.

Mong hàn vết hận thâm ?
Chiều sương ảm lẫn qua
Hồn anh theo mây rã,
Hay chẳng nơi lữ thứ
Đi tìm chút hương xa ?

Lạnh lạnh trong đêm veo,
Nhớ em ruột thắt theo,
Hồn anh trôi dạt...
Hương thủ nước mây, bèo !

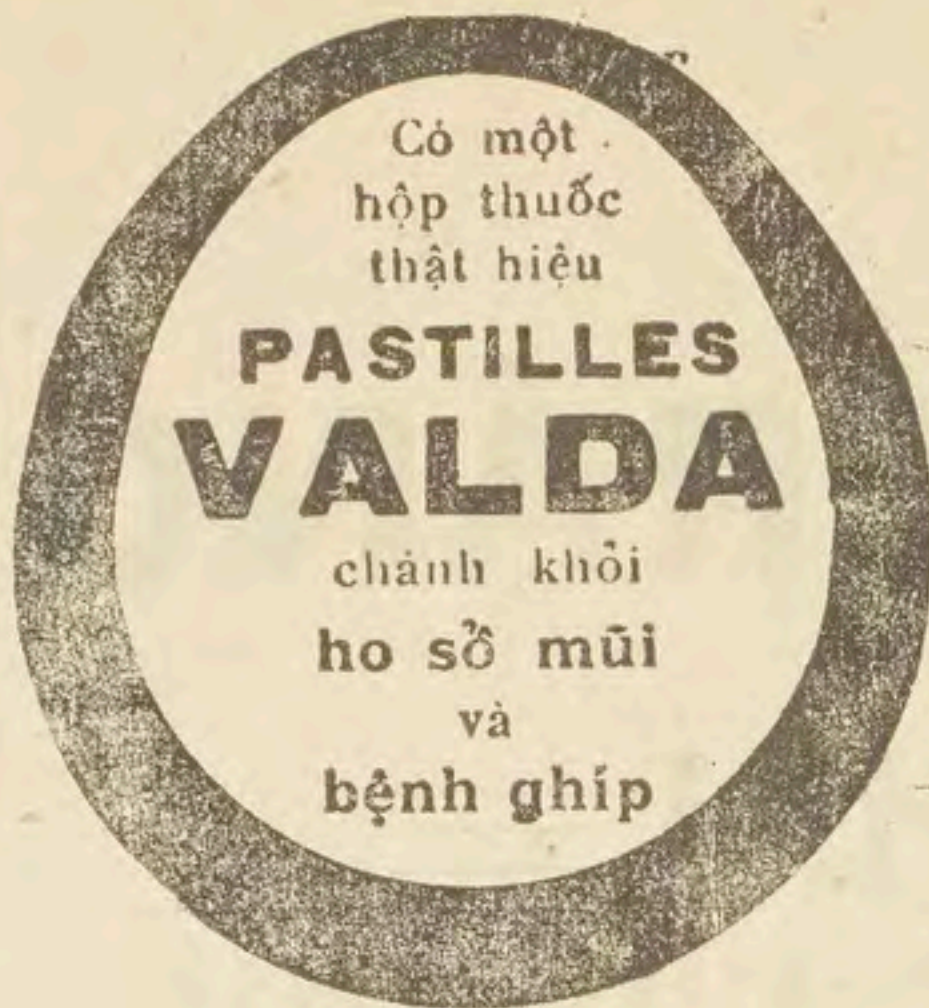
Trăng khuyết khuất sau cánh,
Luồng gió lơ dờ mộng.
Trông kia hình ai giống...
Người yêu của hồn anh ?

Hồn anh ngủ trên em
Say đắm mộng êm đêm,
Ngạt ngào hương nồng mãi
Giờ ghen khế lay rèm

Mong ước, anh không xác,
Hồn mãi gần « tình yêu »,
Ấu-yeu nhau những chiều,
Trên đường không lạnh nhạt !

Sau giấc mộng yêu đương !
Hồn anh thôn thức thương,
Bâng hoâng hơi say lĩnh :
Bóng em mờ trong sương...

Trọng-Lâm (Gia-đinh)

Mới ra đĩa

trong tháng Aout

Cô Thủy-Hoa ca vọng cổ

LỖ BƯỚC GIANG HỒ (2 đĩa)

TIẾNG SÁO TRONG SƯƠNG (2 đĩa)

Và Tây-thi Cổ-bản

TỈNH GIÁC MỘNG HỒN, TÀI-

TỬ NGỌ GIAI NHÂN (2 đĩa)

Cô Tuyết-Hồng ca vọng cổ

KHÓC BẠN TRI ÂM (2 đĩa)

Sắp ra 20.000 cuốn bài ca vọng

cổ số 4.

asia

37, rue Colonei Grimaud - Saigon

Téléphone : 21.424

Hiện ở tại Giadinh

Lương-y HUYNH-QUỚI-NHƠN
chủ nhà thuốc hiệu Chia Khóa
Quới-Nhơn-Đương tại Giadinh.

Chuyên môn trị định ho lao, ho
tổn, suyễn, ra máu, thạch đàm,
mạch lương và ung độc.

A Monsieur le Professeur

H. H. A. AMIL

Nº 164, rue Mac - Mahon - Saigon

Saigon, le 12 Aout 1939

Kính ông,

Tôi rất cảm ơn ông và cho
chúng bạn biết bởi năm ngoài tôi
có cậy ông làm một cái phép. Nay
công chuyện đã được kết quả tốt.
Vây tôi có mấy lời để khen tặng
ông và xin giới thiệu cho các bạn
biết luôn.

Kính chào ông

Mme NGÔ-THỊ-ĐÌNH (Giadinh)

VAN VUI

ĐĂN-XÊ!

Thanh-niên nam-nữ Việt-nam
Cùng nhau đua học nhảy-dầm
đồng ghê !

Đấy « đăn-xê », đó « đăn-xê »,
Trẻ măng cho tới gái xê cũng chơi !
Trước Saigon... sau khắp nơi :

Longxuyên... nhân-vật đua đòi rất đông.

Mấy bà nịu-kéo mấy ông,

Rước thầy hôm sớm quyết lòng học « đăn »..

Mấy cô gái nhảy kiêu ăn,

Bỗng không lại được nhảy phăng làm thầy !

Mỗi cô quốp-quệp vài bài,

Từ cầu đầu cũng tìm tới tới đây :

Cùng nhau đua sức khoe tài,

Dạy học trò những « bước » hay vô cùng !

Có một bà nọ sồn-sồn,

Nôn-nao rũ dừc ông chồng « đăn xê » ;

Vú teo bà đeo « cóc-xê »,

Đít teo bà dọn, má ề phẩn dôi.

Bà quên bà đã bốn mươi,

Ông quên ông đã gần « huổi nhĩ-ti » !

Mình trông cho được một khi.

Mà xem họ nhảy ra gì hay không !

Thì may ! mình được thỏa lòng

Vì có hội-chợ ở trong tháng này.

Làng này cùng nhau thi tài,

Đua tranh trên « pít » (piste) đủ bài bản

đăn.

Ông bà nọ nhảy rất hăng

Nhưng thể nhảy chẳng cho ăn vói đòn !

Đòn « đăn » nhè « phóc-trốt » di,

« Tấn-gô » đi « phóc », « phóc » đi « van

sở » !..

Có một thầy giáo gà mờ,

Nhảy bậy lại phách, ngó lơ nhìn trời,

Sơ-mi bỏ lợt ra ngoài.

Mà thầy đâu có rõ hay sự tình !

Vài ba câu công-tử sinh,

Băn nào cũng báng vào mình người ta

Bây giờ... mình mới rõ ra :

Longxuyên nhân-vật thật là cá gan !

NGÔ-NGỌC-LÀU

NHỜ NGHỆ - THUẬT

Nhà thời-miền VU-TRANG

TÔI ĐÃ HẾT DỨT BỊNH MẮT NGỦ TRÊN BA NĂM !

Tôi là LƯƠNG-VĂN-ĐƯƠNG, 48 tuổi, giúp việc tại Xã-tây Cholon, đã
trên 3 năm nay rùi bị bệnh mất ngủ (insomnie) dùng đủ thuốc Tây, Nam, Bắc vẫn
không hết. Đã nhiều lúc, tôi tin tưởng phải mang đi trọn đời, vì mỗi ngày, tôi thấy
ôm yếu thêm. Được nghe tiếng nhà thời-miền **VU-TRANG** chủ-nhiệm tuần báo **Y-**
HỌC TAN-THANH, tôi đến cầu ông chữa. Bằng khoa nhân-diện hợp với « cách
luyện tập bí-truyền » của ông đã phát minh. Kết quả rất tốt. Không ngờ mỗi đêm
tôi đã ngủ được 5, 6 giờ ; vì trước kia tôi chỉ ngủ được có 1 giờ, và nhiều đêm,
thức tới sáng không ngủ.

Ngoài sự tiên 100p. đến ơn, tôi xin viết giấy này làm chứng có, đăng trên
mặt báo để cảm ơn ông, và giới-thiệu ông với các độc giả « MAI ».

ĐẠI - BO NINH KHANG HOAN số 25

CỦA ÔNG NAM-THẢO-ĐƯƠNG BẢO CHẾ BẰNG NHỮNG ĐƯỢC VỊ HẢO HẠNG VÀ SÂM-NHUNG CHÍNH

HIỆU 100 % LÀ THUỐC TIỀN ĐỀ TRỊ NHỮNG BỆNH ĐAU TIM, BẠI THẬN, KỀ HU ỆT, DI TINH

V. V... XIN HỒI Ở SỐ 59 QUAI DE BELGIQUE - TÉL. : 20.610 (Cầu-ông-lãnh) MỖI HỘP 4 HƯƠN : 2p.20

DÀ TRÀNG

KIỀU-THANH-QUÊ

CÁCH đây gần hai mươi năm một nhà viết báo trẻ tuổi Hà-thành, ông HOÀNG-TÍCH-CHU (1897-1932) lơng, trốn nhà sang Pháp, học nghề làm báo.

Về nước, cùng với ông Đỗ-Văn, có đi Tây học nghề in, họ Hoang đứng chủ trương tờ *Đông-Tây tuần báo*, mở một kỷ nguyên mới trong lối hành-văn quốc ngữ.

Văn họ Hoàng, dựa theo cú pháp văn Tây, ngắn, giản dị và sáng sủa; ban đầu tuy có bị người công kích, nhưng về sau rất được nhiều bút-danh áp-dụng theo.

Báo *Đông-Tây* bấy giờ có một mục lấy tên là « Bút mới », chuyên đăng những truyện ngắn tả khổ-cảnh xã-hội của hai ông Vũ-Bằng và Thiệt-Can.

Văn Vũ-Bằng, Thiệt-Can thoát thai trong lối văn Hoàng-tích-Chu. Nhưng...

Văn Vũ-Bằng ngắn mà *cộc lốc*; Văn Thiệt-Can ngắn mà *luân-lưu*.

Hãy đọc một đoạn văn này của Thiệt-Can:

« Sự im lặng sẽ kéo dài ra mãi — họa chăng chỉ có tiếng vo-vo của thuốc phiện phá rối. Nếu không có tiếng bà Tư hồi cô Nhâm, ở giường bên kia. »

Có *luân-lưu* không?

Trong những câu ngắn. Thiệt-Can chêm vào một giọng văn *hóm hỉnh, cay chua*:

1' « Thế rồi im. Ông Tư không hỏi thêm gì nữa. Ông lại bình tâm cầm đầu tiêm vào một cục sái, rùng rợn vào công thuốc. Hơ nó lên ngọn lửa... Ông không nghĩ đến chuyện gì khác nữa. Điều thuốc này có ngon không? Không ngon à? Khét à? Khi nào khét? Mới có sái thì đã khét thế nào được?... »

2' « Cái giò thẳng tư sắp tới. Bà (Lợi) phải ra. Không có bà thì là không có giò. — Trường đâu, ông vải đây, Nhưng trường đâu? Ông vải nào đi xuống được cái ngõ chợ Khâm-Thiên, lần mò hàng mấy cây số nữa mới đến cái làng Trùng-Tự là chỗ thẳng cháu trưởng ở? Đề mà buồng bát com, cái trứng của nó? Chắc đâu đã được bát com, cái trứng? Ông bà có để lại cho nó « hương hỏa, mà dài » gì mà bắt nó nay cũng mai giờ?... Trường đâu, ông vải đây! Ôi chà! Nó đi trót mười năm sang Mông-Tự, để thương ông bà, ông vải cũng theo lên gót nó sang đất Tàu đấy hẳn?... Đến lúc nó về, họ hàng nó không biết một ai, giò Tết nhà nào không bao giờ nó đến rặt đến dự. Họ hàng, ông chú, bà bác, ai người ta biết thẳng Că-Phúc là thẳng mả nào! » (trang 49).

Đến cách diễn tả... Thiệt - Can cũng giản dị, ngắn gọn và tỉnh táo lắm!

1' Tả một người đàn bà bà tiện, không dài giọng văn - tự, Thiệt - Can đời lúc người đàn bà ấy nghe tin chồng chết, gọi xe kéo đi đến giường chết của chồng, mà nói một câu:

« Lần thứ nhất trong đời bà, bà quên không mặc-cà » (tựa giá) (trang 257).

2' Tả cái cục-mịch, ngô nghê của một cô gái chất phác, Thiệt-Can viết:

« — Yêu ai yêu cả đường đi, ghét ai ghét cả lòng chi họ hàng. Mày ngu lắm, con ạ!

« Cô Nhâm chỉ hiểu lời một câu nói của mẹ. Cô hiểu là: Bà Lợi đã ghét mẹ thì ghét lây đến con.

Cô không chắc là có phải không; nhưng cô không dám hỏi lại mẹ, vì cô biết tính mẹ cô lắm. Mẹ cô sẽ mắng cô một lần nữa là ngu và không giăng gì thêm nữa. Cô nhắm đi nhắm lại câu: « *ghét ai ghét cả lòng chi họ hàng* » và suy nghĩ... *Thì nó chỉ có cái nghĩa như cô đã tự giải kia thôi. Không thể hiểu nó ra thế khác được nữa* » (trang 45).

3' Thiệt-Can tránh được những câu đối đáp liên tiếp nhau, có vẻ « kịch », của các nhân vật trong truyện, bằng cách này:

« Trời cao đất dày! Cô đã chẳng cho thì chờ, nỡ nào cô lại riết « *móc* mẹ tôi? Mẹ tôi nghèo, mẹ « *tôi không có, tôi mới phải ngửa « tay xin cô. Cô sĩ-nhục, xin cô « sĩ-nhục một mình tôi. Mẹ tôi vô « can. Hãy để cho mẹ tôi yên.* » « *Lòng phần uất của cô Nhâm đã lên tới cực điểm. Cô sẽ can đảm nói to lên như thế, nói thẳng vào mặt bà Lợi mà không sợ, nếu cô nói được.* »

Ngoài ông Vũ-Bằng, tôi còn tìm được lối văn Hoàng-tích-Chu, Thiệt-Can ở các bút danh này:

W. Somers et Maugham, văn hào Anh, tác giả « *La passe dangereuse* » (quyển tiểu thuyết mà bản Pháp văn của bà Blanchet được viện hàn lâm Pháp tán thưởng) và các tập truyện ngắn: « *Le paradis chinois* », « *L'archipel aux sirènes* » v. v..

Nguyễn-khắc-Mẫn, tác giả tiểu thuyết « *Nỗi lòng* », giải thưởng văn chương Tự Lực văn đoàn 1938, Xuân Diệu, tác giả tập truyện ngắn « *Phấn thông vàng* ».

Thiệt-can gần Xuân-Diệu nhưt — nghĩa là không có giọng văn duy cảm, chỉ vui vui, hoan ngộ (spirituel) thôi!

Trong hầu hết quyển « *Dã tràng* » (1), trên 300 trang, tôi rất ít tìm được những đoạn nó gọi cảm — vì đầu đoạn chót, trong lúc bà Lợi sắp chết và sau khi bà ta chết, phải cần có một giọng văn bi-thiết của Khải-Hung, Nhất-Linh.

Thiệt-can cũng không làm say người đọc được bằng Lê - văn - Trương, Vũ-trạng-Phụng.

Viết « *Dã tràng* », Thiệt can chỉ được ở cái giọng văn! — cái giọng văn tuyệt sâu sắc!

Câu chuyện « *Dã tràng* » dài sòng sọc mà hơi nhợt!

Vì nó là một thiên ký ức (mémoires) của tác giả

« *Tôi có một người cô. Cô tôi đã chết rồi,*

Tôi chỉ biết thương người sau khi người đã chết.

Hỡi ôi!

Hỡi cô!

Nhớ đến cô, đứa cháu bất hiếu cố công viết thiên lịch sử này, lịch sử một đời khổ hạnh của cô, lịch sử của hết thấy những bậc « *gái già* » đáng kính và đáng thương của xã-hội Việt-Nam cũ. » Thiệt-Can viết.

Ký-ức-lục là một lối văn khó viết cho siêu-xuất lắm.

Đề có mấy ai viết ký-ức được như A. France, Chateaubriand, Lamartine.

Văn học Việt-Nam, về loại này, còn thiếu bút-danh nhiều lắm. Thiếu nhiều lắm!

Đem tiểu-thuyết-hóa một thiên ký-ức, Thiệt-Can viết « *Dã tràng* », đáng được ghi một công trạng.

KIỀU-THANH-QUÊ

(1) Đức-Lưu-Phương 158 rue d'Espagne Saigon xuất bản, cuốn sách đẹp nhất của xuất bản-xã này.

Thưa quốc dân,

Bệnh phong-tình hiện nay càng ngày càng thêm nhiều, các ông lang đua nhau mà làm quảng-cáo cho môn thuốc của mình, nhưng thuốc hay thì thiệt ít mà thuốc dở thì rất nhiều, nên nhiều người mắc bệnh đã quá nghe lời quảng-cáo khiến đến nỗi tiền tài bị sánh kiệt, gia-dình bị ly-tán... thương thay cho các bạn! ...

NHÀ THUỐC

THƯỢNG-ĐỨC ĐẠI-DƯỢC PHÒNG

số 15, Phố Nhà Chung (Rue de la Mission) - HANOI

do một nhóm y-học-sĩ cử-nhân, từ-tài, có kinh nghiệm, có thực học uyên thâm, khảo cứu về y-học Á-đông đem dung hòa với y-học Âu-mỹ, đã dày công nghiên cứu, theo kinh nghiệm và lương tâm, bào chế được nhiều phương thuốc hết sức hay... Nhưng sở trường hơn hết là môn thuốc chữa bệnh phong-tình: chất thuốc hòa bình chế luyện hết sức cẩn thận tinh khiết, cho nên uống vô đã thấy công hiệu liền mà lại còn không hại sanh dục, không chút chi mệt mỏi, thiệt là thuốc tiên vậy.

LIÊU HOA HOÀN

SỐ 19, GIÁ 0p.50

đã nổi danh khắp miền Viễn-đông là

VUA THUỐC LẬU

Bệnh lậu buốt, tức, ra mủ mau, xanh, vàng, bắt đi tiểu hoài, đại tiện bón uất... Đàn bà ra huyết bạch, bắt đi tiểu kinh, đau bụng nhưc đầu, ù tai, mờ mắt v.v... Mới mắc thì chỉ dùng 2 ve thuốc lậu *LIÊU-HOA-HOÀN* số 19 giá mỗi ve 0p.50 là hết bệnh. Bệnh lậu kinh niên, phải đi phải lại, đã uống nhiều thứ thuốc không nhảm, nhiều lắm cũng chỉ 6 ve *LIÊU-HOA-HOÀN* là khỏi hẳn.

Số 34, Tây Bách Độc Thủy, giá 0p.40

Bị lậu ra mủ nhiều, nên thật thuốc này dạng mau hết êm dẽm, mát rượi, không đau xót... Mỗi chai thật được 2 lần. Thuốc này lại dùng để rửa những mụn loét hạ-cam, Giang-mai, Sầu-quảng rất thần hiệu nữa.

Số 32, Thoái Nhiệt Trừ Lâm, giá 0p.16

Bị lậu ít đi đại, đi đại nóng. (Lậu nhiệt dùng 1 gói này sắc uống thì đi đại thông và được khỏi ngay. (Dùng các thuốc Lậu khác, mà dùng thuốc này sắc lấy nước làm thang uống. Càng mau hết hơn.

Số 57, Tiết Trùng Lậu, giá 1p.00

Thuốc này tức là thuốc tiết nọc, ai khỏi lậu chỉ uống hết 1 hộp này được 10 đêm là không bao giờ tái phát nữa. (Các bệnh lậu kinh niên sanh ngứa lở, rứt thịt, rứt gân, buồn ống tiểu, dùng thuốc này càng mau hết bệnh hơn).

Số 21, Thuốc Giang Mai, giá 1p.00

Bệnh Giang-mai bắt cứ đã lâm vào thời kỳ nào, đầu đàn ông hay đàn bà dùng thuốc này đều khỏi mau lẹ. Nhẹ 1 hộp, nặng uống 2 hộp.

Số 58, Phỉ Nhi Tiết Nọc, giá 1p.00

Các trẻ em bị cha mẹ truyền bệnh cho, sanh ra đau mắt, lở ngứa trên da, ăn ngủ thất thường, nước tiểu vàng, nhẹ cân, dùng thuốc này chỉ 2 hộp là hết nọc và khoẻ người, trở nên ngon ăn mau lớn.

Số 29, Bồi Nguyên Tiết Trùng, giá 1p.50

Sau khi vừa khỏi các bệnh phong-tình, hoặc bị các bệnh ấy đã lâu ngày tới 15, 20 năm mà còn thấy những bệnh như trong mình một yếu, bắp thịt rứt, chân tay mỏi, hay ngứa, tóc rụng, tiểu tiện khi vàng, khi trong vẫn có đục, thường ra chất nhờn ở ống tiểu, giao hợp nóng, thức khuya ăn độc lại phát bệnh. Như thế chỉ dùng thuốc này một hộp là kiến hiệu, khoẻ người, và hai hộp là khỏi hẳn bệnh. Thuốc này dùng nhiều cũng được, càng tốt.

Bạn nào muốn biết rõ về căn bệnh và cách điều trị có kết quả chắc chắn xin viết thư cho ông chủ nhà thuốc *THƯỢNG-ĐỨC*, cũng là giám-đốc trường « *Bắc Nam y-học Hàm-thụ học hiệu* » ông sẽ vui lòng chỉ giáo minh bạch cho, hay là đến các đại-lý *THƯỢNG-ĐỨC* mà xin tặng một cuốn *THÂN-HOÀ-LIÊU* nói rất rõ ràng về hết thấy các thứ bệnh phong-tình và cách trừ tuyệt tận gốc các bệnh ác liệt ấy.

Còn gần một trăm thứ thuốc chữa đủ thứ bệnh hiểm nghèo cho hết thấy Nam, Phụ, Lão, Ấu hết sức linh nghiệm, nói ra không hết được. Ai có dùng qua rồi thấy đều công nhận là hay và trung thành với thuốc *THƯỢNG-ĐỨC*. Ai chưa dùng hãy dùng thử sẽ khen tặng chẳng sai.

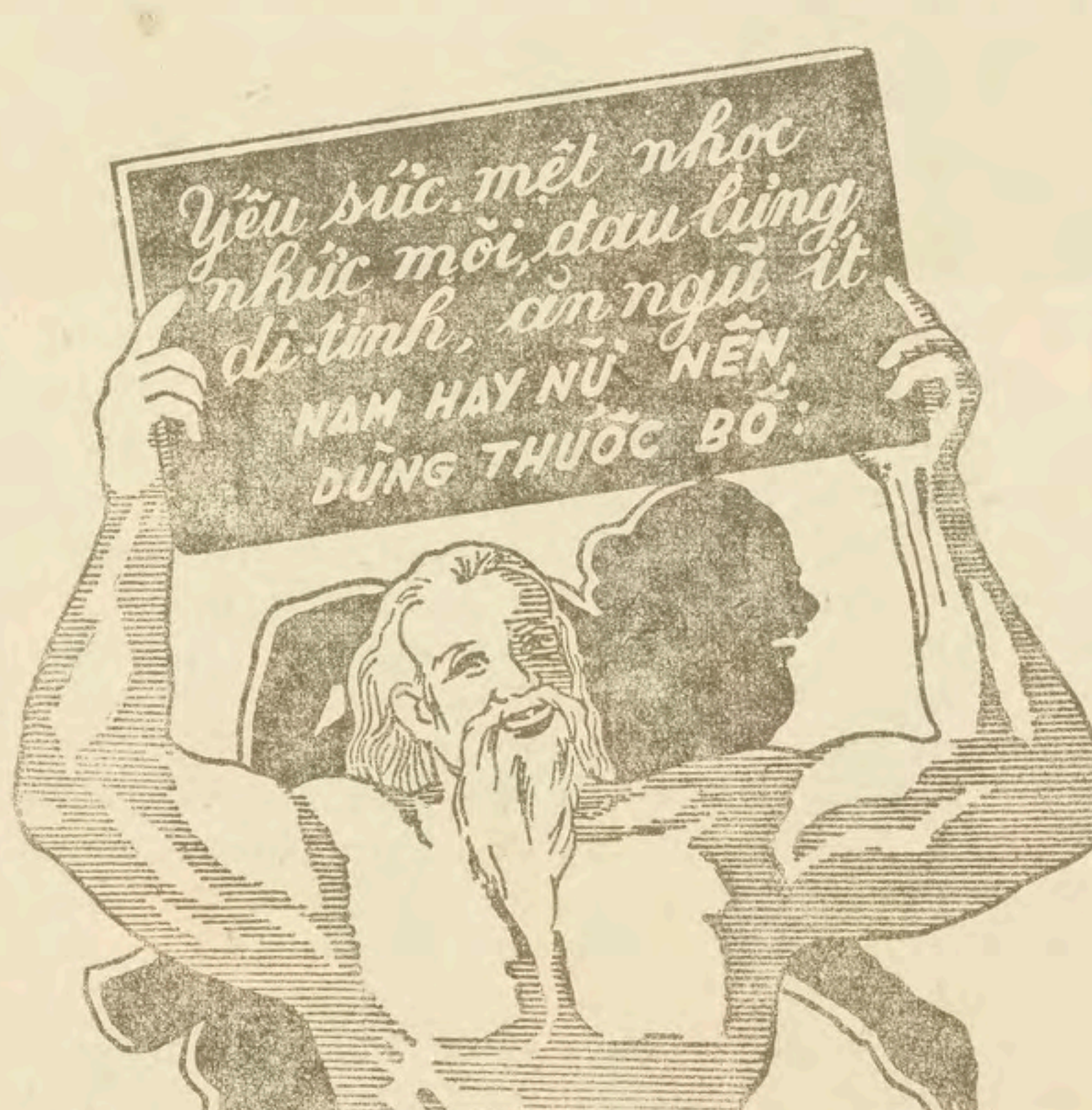
Thuốc trừ bán sỉ, bán lẻ và gói lãnh hóa giao ngân khỏi chịu cước phí từ 2p.00 sắp lên tại Tổng đại-lý:

Dépôt

KIM-TIẾN

191-193, rue Frères Louis - Saigon
TÉLÉPHONE : 21.486

và ở mấy đại-lý lớn bán nhiều nhưt sau đây: dépôt KIM-TIẾN annexe 51-53 rue de l'Eglise Giadinh, (sau chợ Bà-chiều, gần ga xe điện Bà-chiều), Longxuyên: Nguyễn-hữu-Thuế diit Thái, Bao-lieu: Trang-hiếu-Nghĩa, 60 Lamorthe Carrier, Bentre: Tân-Thanh, Cantho: Nguyễn-văn-Nhiều Kiosque, Mytho: Tân-Việt, Dakao: Mỹ-Long, 146-148 rue Albert 1er, Saigon: Nguyễn-thị Kính và Xuân Nga 181 Bd de la Somme.

YÊU SỨC, MÊ NHỌC, NHUÇ MỎI, ĐAU LƯNG, ĐI TỈNH, ĂN NGỦ ÍT, NAM HAY NỮ, DÙNG THUỐC BỒ

AM NHUNG ĐƯỢC TÌNH VIỄN-ĐÔNG
Đại-Dược Phòng-Cholon

CÓ BÁN KHẮP NƠI MỖI VE 0p.60

Xin nhớ kỹ hiệu « **ÔNG GIÀ** » kéo làm thư giả mạo. Saigon bán sỉ bán lẻ và gói lãnh hóa giao ngân từ 6 ve sắp lên tại **dépôt Kim-Tiên** Saigon 191-193

Rue Frères-Louis — Téléphone : 21.486.

AI MUỐN? Trở lại tuần trăng mật, khôi thất vọng về phòng sự?
Bồi bổ nguyên khí, và thêm sức mạnh?
Vui vẻ trẻ trung hoài, hãy dùng ngay:
Mạnh-hồ-hoàn mỗi hộp 4 hoàn - 1p.80

của nhà thuốc **VAN-LINH**
2-4 rue Martin des Pallières Saigon (Trước g. D. Kao)

là một môn thuốc dùng cơ-quan sanh-dục của loài vật (hormone) chế luyện với Săm nhưng thiết tốt nên uống vào thuốc dần ngay xuống cơ-quan sanh-dục của người làm cho cơ-quan đó mạnh lên, trẻ lại, không khác gì phương pháp tiếp hạch của Bê-si Voronoff. Sức thuốc rất mạnh lại nhờ sự bảo chế tinh vi cho nên Mạnh-hồ-Hoàn cam đoan trị tuyệt bệnh liệt dương bất kỳ một nguyên nhân nào, giúp cho sự giao hợp lần, bền, được theo ý muốn.

Ở xa mua hai hộp trở lên theo và mandat để cho M. T. 1 ở **Ngọc-Huê 2-1**, rue Martin des Pallières Dakao - Saigon.

Thuốc trừ bần và gỏi lãnh hóa giao ngân tại **depot KIM TIẾN** 191-193, rue Frères Louis Saigon - Tél. : 21.485

Nota. - Nhà thuốc chuyên môn chữa hết các thứ bệnh phong-tính, có giấy báo kết: *Phong-tính được cure 4*, Martin des Pallières Dakao - 191-193, Frères Louis Saigon - Téléphone : 21.485

ĐỒI TÀI HOA
tỉu-sử cụ Nguyễn-hàm-Ninh tức Trang-Ninh

Gia mỗi cuốn 0p.35, tiền cước 0p.05
Ờ RE RAI RE, HAY THẬ HAY !
Độc qua sẽ rõ

— Người Tàu vì có gì và dùng mưu gì mà bắt lên được ư? Cự làm thế nào mà người Tàu phải thả họ về? Nhà vua sông thành cụ, đến được nào? Cuộc đời họ như thế nào? Giữa họ với hai bà Chúa hay họ được tào Minh-Mạng, Thiệu-Trí, những thứ từ hai bên trái gài trao đổi cho nhau.

Phần nhiều thì có tay bắt chữ Hán mà Đâu-Tiếp dịch ra để xem rất tài tình. Báo MẠI đã báo như thế.

Báo CONG-LUAN lại chỉ cuốn sách ấy của Đâu-Tiếp soạn mà nói:
"Không phải là một quyển tiểu-thuyết song quyển sách ấy cũng có cái 'thú vị' một quyển tiểu-thuyết. Người đọc sẽ tưởng tượng thấy cái đời một nhà cho tới hai họ lạc, đa tình đa cảm thuở xưa. Không phải là một tập thơ, quyển sách ấy có cái 'già' trị một tập thì có 'quá bá'*, trong đó có cả thơ văn Cao-bá-Qua và Tụng-thiền-Vương. Nhà văn học và nhà khảo cứu, không ai không cần quyển sách ấy...".

Sách bán tại hiệu **ĐÔNG TÂY 195** rue Canton Hanoi ĐÔ-PHƯƠNG-QUÊ 31 rue Aviateur Garros Saigon.

Bảng có đáng tin
HUỆ LIÊU LINH ĐƠN SỐ 01 là một kiện tướng trừ tuyệt nọc bệnh phong-linh đã vang danh là Vua Thuốc Lạ.

LỤC SÚC HỒI SANH HOÀN SỐ 13, TÔI GÁ SỐ 29 cấp cứu vô số trâu, bò, heo, ngựa, chó, gà vịt. Nông-gia diên-chủ nhiệt liệt hoan nghênh cho đến c. R. Pêre Piquet (cha tây) ở Phan-rang, c. Ignatio Thich ở Saigon đều viết thư khuyến khích người khác.

THÀNH HUYẾT ĐIỀU KINH HOÀN, bà đầm Fabry Clairet ở Namvung viết thư khen tặng.

Mới phát minh ra thuốc **RÉT SỐ 30** chế toàn chất thuốc An-nam, nhai không đắng, dốt không chầy, ấy là không có pha trộn quinine sủi phép, chần cứ rét dứt liền, trị rét rừng hay độc đặc.

Thuốc **TIÊU TÍCH TRỤC ĐÀM HOÀN SỐ 33** trị tiêu thực, nhuận trường, trục đàm độc thủy ghê, trừ bụng lớn, đầy da, tích khối, trường đàm, huyết, đi rừng chổi nước thiết đại tài.

Sự công hiệu bao giờ cũng hay hơn lời quảng-cáo, ông Tham-Thiên-Đường Haiphong đã viết trong Báo-Bô-Lô-Thuyết-Minh-Thư giới-thiệu mấy món thuốc này là hay chắc chắn.

N H A ĐINH-THÀNH-SONG
THUỐC 112, rue d'Espagne Saigon (sáng lập năm 1925)
Chi nhánh tại Namvung : hiệu NIÊU BAO rue Paul Beau (Chợ mới) và có trữ bán khắp nơi.

MỘT BẢNG CÓ HIỆN NHIÊN..
Chứa tuyệt chứng ho lao chỉ cho bằng :
Rhê lao chỉ khuê hoàn số 2

— Là một môn thuốc gia-truyền và kinh nghiệm của hai nhà y-học **LÊ-VĂN-HOANH** và **TRẦN-VĂN-HÓA**, Trung-Việt Tối-nghiệp y-sanh, tham-bác cả y-lý Đông-tây, tận tâm luyện thành, do tuyệt trừ ho khốc khác, ho ra huyết, khạc đờm xanh, vàng, ho khan tiếng, tức ngực, đau lưng, ớn o gầy mòn. Hiện đã cứu nhiều người qua khỏi cảnh trầm kha. Lắm thử khen tặng.

Mỗi hộp giá : 1p.50 — Nguyên tử : 12p.00 — Nửa tử : 7p.00

M. Lê-văn-Hoanh HOANH - HAI - DU'ÔNG
(Cochinchine) (Cailay)

Đây là một đơn thư khen thuốc ho :
Hà-Tĩnh, le 23 juin 1929.

Thưa ngài,
Tôi thiết tưởng thuốc "Phê lao chỉ khuê hoàn số 2" của ngài rất công hiệu. Tôi đã 27 tuổi sinh ho đã gần một năm uống thuốc gì cũng không lành, mà chưa uống thuốc của ngài đến 2 hộp thì chứng ho lập tức. Thật là một thứ thuốc rất đáng hiệu. Vậy ngài tiếp thêm 2 hộp nữa. Cảm ơn ngài rất nhiều.

Monsieur NGUYỄN-XUÂN-VIÊM Ex-Maire à Cam-cao (Nord-Annam) Hà-Tĩnh

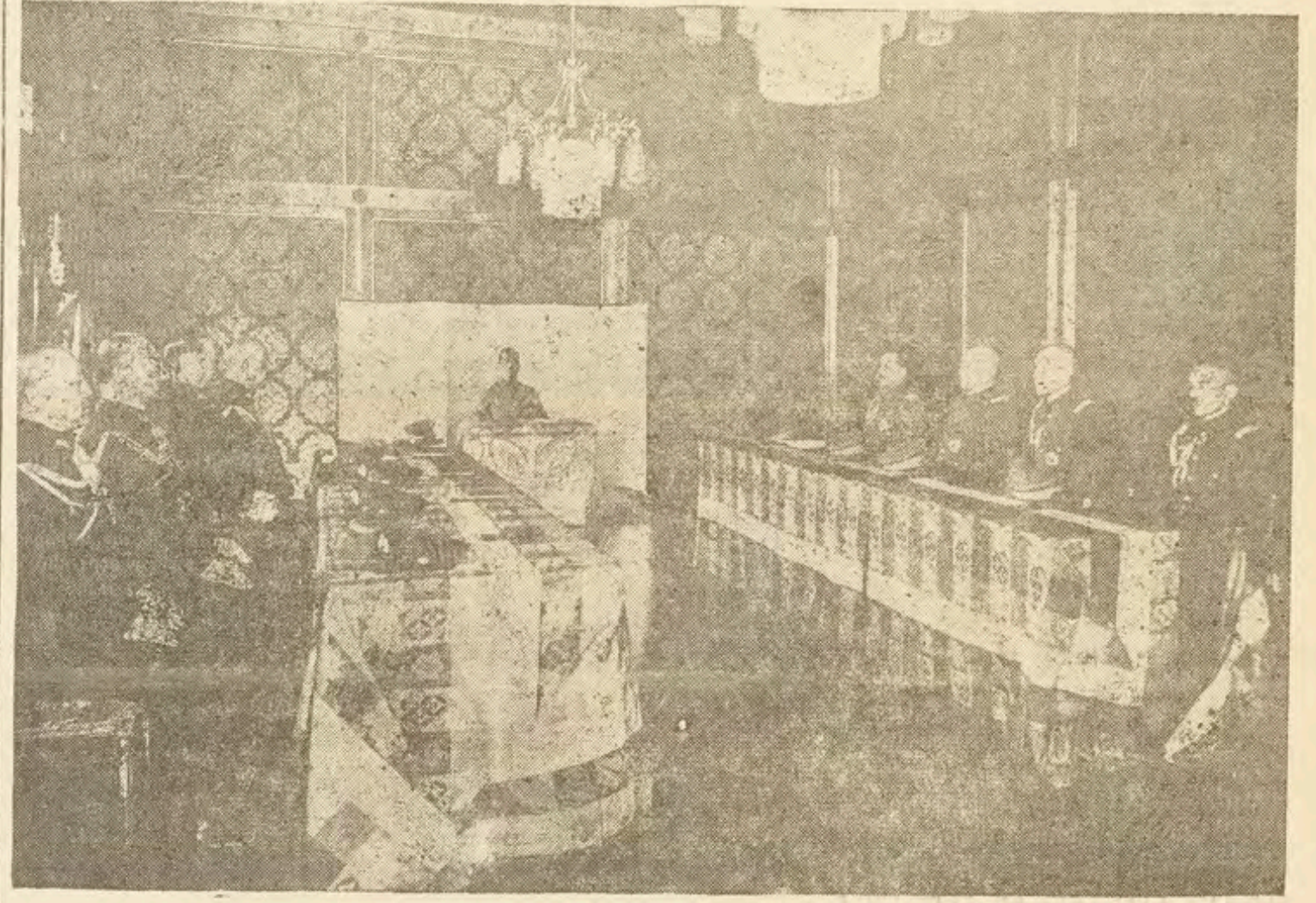
NHƯ'NG TIN QUAN HẸ VỀ HOA-NHẬT CHIẾN-SỰ'

Tiểu-sử thủ-tướng mới của Nhựt : A-BỘ TÍN-HÀNH

NỘI-các củ của Nhựt do Tư-tướng, trải mấy mươi năm có tướng-quân được thăng-nhậm làm tước Binh - Chiếu Kỳ - nhiều khi trong tay cầm năm nhứt - Lang làm Thủ - mười vạn tinh-binh mà chưa xuất chiến một lần nào cả. Đó là một tướng, vì làm theo ý muốn quá khích của phái quân-nhân thiếu điều là trong lịch-sử quân - nhân trắng đến nỗi đặc tội với quốc-gia của tướng-quân mà cũng là một mà phải từ chức. Thấy thế ai cũng điều mà tướng - quân lấy làm di-tướng Thủ-tướng mới của Nhựt hận có lẽ trọn đời, vì mặc dầu chắc sẽ là một chánh khách thuận-lũy, không có « màu » quân-nhân. tướng, đã được hưởng bao nhiêu Đê-tổ-chức nên một Nội-các ôn-hòa hầu chấn-chỉnh lại mối ban giao với các cường-quốc để duy-tri đại-cuộc cho được vững vàng.

Không ngờ ngoài hẳn ý-lệ của người ta, người được Thiên-hoàng ủy nhậm chức Thủ-tướng để thay thế cho Thủ-tướng Binh-Chiến mà lập Nội-các mới lại là q. ian-nhân đặc-sệt, lão-tướng A-bộ Tín-hành ! Sao lại vậy ?

Không, nếu ta biết rõ đại-tướng và từng là n-trận nên đã có được, tướng-quân vui thú điện-viên

Nội-các của Nhựt mới thành lập
A-bộ là người như thế nào, thì ta không phải lấy làm lạ. Vì A-bộ tuy tiếng là một viên đại-tướng, nhứt là binh, song sự thiết lại « hiền » ở nước Nhựt là một nước có tinh-thần thượng võ nư thế, báo sao không khách thuận-tủy.

Muốn cho bạn đọc tự giải được điều kinh-dị nghi-ngờ ấy, chúng tôi xin thuật sơ cái tiểu-sử của Thủ-tướng A-bộ cho các bạn rõ.

Đại-tướng A-bộ Tín-hành năm nay 60 tuổi, người huyện Thạch-xuyên, trước tốt nghiệp về khoa pháo-binh ở « Lục-quân sĩ-quan học hiệu ».

Hồi Nhựt-Nga chiến-tranh, A-bộ lấy tư-cách tướng-sĩ bộ Tham-mưu của Lữ-Đoàn trọng-pháo độc-lập mà từng - chinh. Sau quân Nhựt xuất-binh công phạm Tây-bá-lợi-ã, A-bộ lại được ra mặt trận với chức Liên-trưởng liên gia-pháo thứ ba, nhưng vừa tới nơi thì hai bên đã đình chiến, nên tướng quân không hề đi đánh một trận nào. Từ đó đến giờ cũng không có một dịp nào cho tướng - quân ra ngựa để thi thố tài thao lược cho thõa chí anh - hùng, khiến cho tướng-quân đã gần trọn đời, đã được vinh-thắng tới chức Thượng

Một khuyết điểm tuy nhỏ mọn, song rất có ý-nghĩa cho cuộc đời của một viên đại-tướng, nhứt là binh, song sự thiết lại « hiền » ở nước Nhựt là một nước có tinh-thần thượng võ nư thế, báo sao không khách thuận-tủy.

Trừ chỗ khuyết-diểm ấy, tịch-sử quân-nhân của lão-tướng A-bộ mà một tịch-sử về vang trong sách có thể làm gương cho cả phái quân-nhân.

Sau trận Nga-Nhựt chiến-tranh, A-bộ trở về nước, trải nhậm nhiều chức trọng yếu, và bắt luận ở địa vị nào, luôn luôn tướng-quân vẫn đem hết tâm-lực ra làm việc giúp ích cho quốc-gia nhiều lắm. Trước hết tướng-quân được cử - nhậm chức Giáo-quan ở trường « Lục-quân trọng-pháo xạ-kích », kể lại được cử-nhậm chức Giáo-quan ở trường « Lục-quân đại-học », rồi lần lượt vinh thăng những chức : Khóa-trưởng Tổng-vụ bộ Tham-mưu, Cán-sư-trưởng trường « Lục-quân đại-học », Cuộc-trưởng Quân-vụ-cuộc, Hội Nội-các Tân-Khẩu, đại-tướng Vũ-viên Nhứt - Thành được vinh-thắng tới chức Thượng

nhân - nhà đề an - hưởng tuổi già, mãi đến nay lại được của một viên đại-tướng, nhứt là binh, song sự thiết lại « hiền » ở nước Nhựt là một nước có tinh-thần thượng võ nư thế, báo sao không khách thuận-tủy.

A-bộ vốn là một nhân vật chủ yếu của phái Vũ-viên, cùng với đại-tướng Nam-Thứ-lang hiện làm Tổng-tộc Triều-Tiên và Đại-tướng Kim-cốc đã qua vãng được người ta xưng tụng là « Vũ-viên thủ hạ tam kiệt. »

Tuy là một quân nhân, song A-bộ lại có vẻ ôn hòa trí trọng, có lẽ độ khiêm cung chính người Tàu cũng phải khen là ra lẽ một viên chức trọng tướng. Giữa lúc này phải có một người như thế mới mong có thể chế ngự bọn quân nhân thiêu-trang, bọn qua khích, mà khôi phục mối bang giao hòa hảo với liệt cường để chỉ trị đại cuộc cho được vững vàng yên ổn. Bởi vậy mặc dầu tướng quân không theo về chánh trị cho lắm, Thiển-hoàng đã nghe lời các vị « nguyên tắc trong trọng thần » mà ủy cho Nhựt bao vây Hương-cảng đã rút ra là một nội-các ôn hòa, không

Vì thời-cuộc biến-chuyển

ANH NHỰT TRÒ' LẠI HÒA-hào thỏa hiệp với nhau

THỜI-cuộc Âu - châu thay đổi một cách thình lình rõ rệt, ảnh hưởng qua Á-châu làm cho tình-thế Viễn-đông cũng thay đổi một cách rõ rệt thình lình.

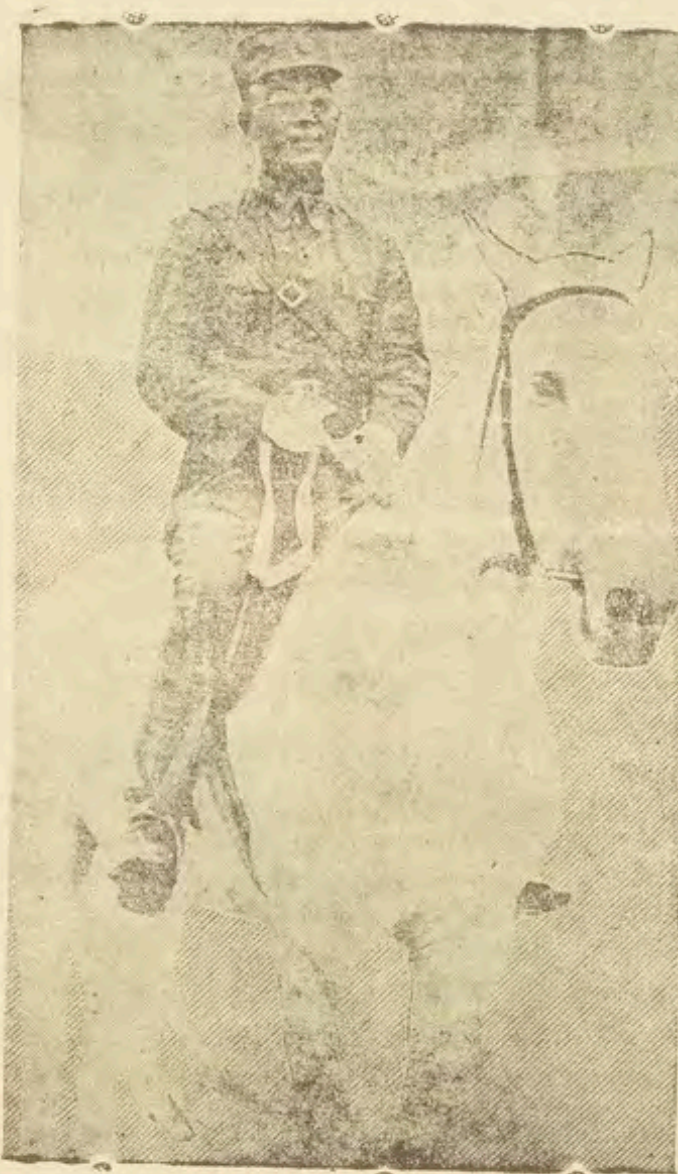
Trước đây một tháng, Anh với Nhựt chèo chống nhau, người ta sợ không khéo hai bên sẽ đứng tới võ-lực mà giải-quyết, không ngờ đến nay bỗng hai bên lại mưa hòa thuận với nhau, khiến cho cuộc Thái-bình-dương có một được yên ổn vững vàng,

có vẻ cấp-tiến quá khích như nội các Binh-Chiến trước. Vì trước là cái chánh-sách của nội-các trước lắm lạ, sau là nhân điều chủ-tướng cổ-hữu của phái minh, nội-các A-bộ vừa lên cầm quyền đã mưa đưa nước Nhựt đi vào một con đường mới, có nhiều chỗ tương phản hẳn với con đường mà nội-các Binh-Chiến nghe theo lời bọn quân nhân đã có mở mang đờn đẹp. Bởi vậy từ đó đến nay, người ta thấy Nhựt đã thay đổi chánh-sách đối-ngoại lần lần : một mặt không thân-thiện hiệp-tác với Đức nữa, một mặt lo hòa hảo với Anh, Pháp Mỹ trở lại, nhứt là hòa-hảo với Anh ở Viễn-đông. May sao lại có cơ-hội tốt khiến cho sự hòa-hảo ấy sớm thiết hiện được đề-dâng : ấy là, sau khi hăm dọa mấy tuần, vừa kết-liên được với Nga, bữa 1-9 vừa rồi

NHỜ ĐÓ HƯỚNG-CẢNG VÀ ĐÔNG-DƯƠNG SẼ YÊN-ỒN VỮNG VẮNG NHƯ BÀN THẠCH.

Tỷ kiểm duyệt bỏ

Nguyên vào khoảng thượng-tuần tháng 8 vừa rồi, được Hắc-kỳ viện trợ về mặt tinh-thần một cách gián-tiếp, cái thái-độ của Anh đối với Nhựt càng ngày càng trở nên cứng cỏi lần lần, khiến cho cuộc đàm-phán ở Đông-kinh bị đình-dốn, nên chưa phải là thất bại hẳn. Lúc bấy giờ thấy bên Âu-châu, Đức đương đối với vấn-lề Dantzig, để ủng hộ với bạn đồng-minh bên này, bắt đầu từ bữa 16-8, Nhựt quân đồ bộ ở Bờ-an, chiếm lấy Nam-đầu-thành, Sa-đầu-giác, Tâm-xuyên, rồi bao vây Hương-cảng, mưu uy hiếp Anh để buộc Anh phải nhượng bộ cho mình một cách hoàn - toàn trong cuộc đàm - phán, nhứt là đứng giúp chánh-phu Tướng-giới-Thạch nữa. Nhưng sự âm mưu của Nhựt chưa thành-công cuộc phong-tỏa Hương-cảng chưa có kết quả, thì bỗng thình lình bữa 20-8, Đức và Nga lại phản-bội các bạn đồng minh của mình — Đức phản-bội tập - đoàn phòng-cự là Nhựt-Y, Nga phản-bội tập-quân hòa-bình là Pháp - Anh, Hitler và Staline công-nhiên oắt tay nhau, và sau một cuộc « đàm phán tốc - hành », tối bữa 23-8, hai bên đã ký-kết xong bản hiệp ước bất tương xâm-phạm, làm cho đại-cuộc Á - Âu phải biến-chuyển theo lập tức. Anh-hướng (lên lao mau chóng của hiệp ước Đức Nga phát-sanh lần thứ nhứt ở Viễn-đông là : cách đo chỉ mấy ngày, bữa thứ hai 27-8, toàn-thế Nội-các Binh-Chiến của Nhựt phải từ chức vì đã chịu theo ý muốn của phái quân-nhân thiếu-trang.

BACH-SÙNG-HY

một mặt kết-liên với Đức-Y, một mặt gây thù kết-oán với Anh, Pháp, Mỹ. Đức đã công-nhiên xâm-lược Ba-đon nay Đức lại trở mặt, khiến cho quốc-gia sắp bị tình-thế cô-lập.

Liên sau khi phê-chuẩn cho Nội-các Binh-Chiến từ-chức, Nhựt-hoàng hiệp sức viện-trợ Balan, tư vệ lấy Chiêu-Hòa nghe theo lời đề cử của các vị « nguyên-lão trọng-xã. Nhờ có cơ-hội tốt như thế, mà ủy cho đại-tướng A-bộ Tín-hành cai trọng trách tổ-khẩn-cấp như thế, hai bên phải chức Nội-các mới để vẫn-hồi tình-thiết tình tốt sáng mưu việc hòa-thế mà chỉ-trị đại cuộc cho được yên-ồn vững-vàng.

Như chúng tôi đã nói, tuy là một quân-nhân thuần - tủy, đến nay có nhiều việc chứng-thiệt song A-bộ vốn là một bậc lão-thành tri-trọng, thuộc phái ôn-kiến, thờ chủ-nghĩa ôn-hòa, vì có tin xác-nhận rằng các đạo quân Nhựt bao vây Hương-cảng đã rút ra là một nội-các ôn hòa, không

Tỷ kiểm duyệt bỏ

TẠI SAO ? SECURITAS?

LÀ VI...
Mỗi năm chỉ đóng một số tiền rất ít SECURITAS sẽ giao cho người một tờ giao kèo giúp đỡ và bảo trợ để giải-quyết giùm khi qui ngại hữu sự.

1. — TẤT CẢ CÁC VIỆC VỀ HỘ
hoặc thuộc về gia-tộc, kế nghiệp, bất động sản, đất, ruộng, sở, khẩn đất, cho vay có thế chấp (úp bộ) n, tiền thế chấp, ký ban, điều đình bất n v.v...

2. — TẤT CẢ CÁC VIỆC VỀ THƯƠNG-MẠI
hội bè, ban thương-nghiệp, tư-bỏn, đặt đơn từ và thơ tín, tố tụng, tính sổ sách, thanh toán nợ nần, bảo hiểm, điều đình và hiệp nghị thanh toán, phá sản, thu xếp với các chủ nợ v.v...

3. — TẤT CẢ CÁC VIỆC VỀ MẶT CẠI TRỊ VÀ TỔ TỤNG
làm giấy tờ, quốc-tịch, xem và chỉ cách nhận tịch, đơn từ, đặt giấy tờ về vận-dộng mọi việc, đấu giá, tố tá, giấy quyền miêng (licences) thuế, sanh ý, thương chánh, đơn thưa kiện đơn tố cáo, những việc trọng yếu hay là bị mất văn, văn...

VA TẤT CẢ CÁC VIỆC KHÁC
tại Saigon hay ở Lục-tính

Hỏi thăm khi trả tiền — Xin viết thư hay mới đến hỏi chúng tôi.

SECURITAS
CÔNG - TY BẢO - TRỢ TƯ - PHÁP
46 bis, rue Lagrandière Saigon - Téléphone : 21.906
Thay mặt ở Cao-miên :
Xin do : 14, rue de Badens - PNCMPENH

86 1, đường Carabelli, góc Catinat - Saigon — Tél : 21.312

+ DOCTEUR +
ĐẶNG-VĂN-CHÍN
de la Faculté de Médecine de Paris

Trị các chứng bệnh phong tinh và bệnh ngoài da.
Chuyên môn bệnh da n bà
Diplômes de Vénérologie, de dermatologie, de gynécologie...
Mai : 8 giờ tới 12 giờ — Chiều : 3 giờ tới 7 giờ.

Bữa họ mạng trẻ con
Tổn trăm ngàn đồng rồi mà trẻ cũng không mập ?
Tại sao ? ?
Những trẻ con gầy ốm mãi, ăn thì nhiều bụng thì lớn, mỗi lần nống là nôn mửa, hay khóc đêm ờ-ờ, cho ăn bao nhiêu cũng vẫn đó, đầu cổ tay chơn nhỏ bé bụng lại bình rình...
Ấy là bệnh CAM-TÍCH bụng chừa đây sên lải... Qui bà nên mua ngay bánh Cam-Tích hiệu con « ONG » của nhà thuốc « GIA-BỮU-ĐƯỜNG » cho trẻ ăn vào, tức nhiên sên lải ra hết, trở nên ngon ngoảnh, mập, mạnh dễ thương. Đứa không bệnh ăn vào đó da thắm thịt, chơn giòn suốt ngày. Trăm ngàn bà mẹ đều công nhận là món thuốc thần (hình viên bánh như cục bòn bon tay ngọt và thơm, trẻ con rất ưa thích).
Nhìn kỹ hiệu con « ONG ». Có bán các tiệm thuốc bắc.

PHÁT HÀNH GIA-BỮU-U-DU'ÔNG
90, Boulevard Tông-độc-Phu'ong - CHOLON.

COI CHỪNG :
Nếu : **ĐÀU BỊ SÓI** là vì
TÓC RỤNG, CỎ GÀO, CHỐC, CHÍ, TRỨNG TÓC
mà không lo săn sóc !
Hãy hỏi các hiệu buôn và nơi đại-lý là :
PHARMACIE DU PORT
Bên ga xe điện, Chợ-củ Saigon
mua LOTION N.T. giá 1p.20 hay LOTION ANTIGRATTE giá 1p.00 về dùng thấy công hiệu không sai !

TIN TỨC VIÊN-ĐÔNG

Nghi-xương, 11 Sept. (Tin báo-giới Tàu). — Có tin chắc chắn cho hay rằng, trên con đường Chung-kinh, quân-đội Nhật đã chia ra 3 ngã đánh tới rất dữ dội. Một ngã trên 2.000 người do miền Vương-gia-lãnh đánh lên Đê-giá-son. Một ngã trên 2.000 người do miền Huỳnh-gia-tập tiến tới miền Châu-tập. Còn một ngã nữa trên 10.000 người do miền Dương-tử tiến tới miền Trương-thọ-diêm. Ba ngã đều bị quân Tàu chống lại. 2 bên gặp nhau ở một khu-vực phía đông thành Chung-tường.

Ty kiểm duyệt bỏ

Ty kiểm duyệt bỏ

Sáng hôm 5-9 một đoàn 37 chiếc phi-cơ-Nhật kéo đến đánh phá Trùng-khánh. Ba tòa dinh-thự trong tỉnh bị đốt cháy, số người bị nạn không nhiều lắm. Phi cơ khu trục Tàu lên đánh đuổi hạ được hai chiếc ở ngoài thành.

Trùng-khánh 12-9 (Tin Tàu) Hôm vừa rồi, có 40 chiếc phi cơ Nhật đánh úp các miền trong tỉnh Tứ-xuyên, trong số ấy, có 30 chiếc đánh miền tây tỉnh Tứ-xuyên, và Lô-Huyệu. Sau khi ném bom xuống các nơi, máy bay Nhật liền chia ra nhiều tốp bay đông mắt. Có một đội máy bay Tàu bay lên cự chiến máy bay Nhật

bay đi nơi khác ngay. Lúc bấy giờ phi cơ Tàu mới trở về nơi căn cứ!

Hương - cặng 12-9. — Theo tin Thiên-tân, sau tiết Bạch - Lộ luôn mấy hôm nay, gió tây bắc thổi rất mạnh, nên nước lụt ở Thiên-tân rút xuống rất mau, rút xuống 4 tấc, sánh với lúc mực nước cao nhất, đã rút bớt hơn 3 thước rưỡi rồi. Ở Nam-thị, và các tô-giới Anh Pháp, Nhật nước sông Trường-từ vẫn còn sâu 4, 5 thước. Hiện nay, quân du-kích Tàu hết sức hoạt-động, tối hôm mồng bảy, họ tiến đến cửa Tề-khẩu ở thành Bắc-bình

Ty kiểm duyệt bỏ

Quế-lâm, 11 Sept. (Tin báo-giới Tàu) — Ở khu vực phía đông-bắc Quảng-châu, mấy bữa rày quân đội Tàu đánh phá luôn luôn. Các miền Thần-cương và Thái-bình trường ở khoản giữa Tăng-thành và Quảng-châu bị quân Tàu đánh phá nhiều lần, nhưng sau có 5.000 viện binh Nhật kéo tới lấy Tăng-thành trở lại.

Ty kiểm duyệt bỏ

Trông chờ trên chín tháng nay?

Lúc trước bán giá 25p. nay còn với giá phi thường 17p. một cái áo mưa thượng hạng bảo-kiết dùng 20 năm không hư — Nhà buôn:

Đồng-Hòa-Lợi

69 Bd Tổng-đốc-Phương
Cholon — Tél. 30.772

NEO-TONIO

RƯỢU BỔ MÁU BỔ

Dưỡng thai và sau khi đẻ nên trường phục Néo - Toniq Ăn ngon dễ ngủ, mau iêu, ngừa bệnh lao về sau. Rượu có nhiều chất bổ dưỡng cho máu. Công hiệu chắc chắn.

Có bán trong các nhà thuốc Tây

DAILY Pharmacie **KIM-QUAN**

90, Bonard SAIGON — Tél. : 21.464

XIN MÁCH MIỆNG GIÙM BÀ CON

Nhân vì đọc « Saigon » thấy ông Như-Hoa khen tặng thầy Albert Bạch-Hà dùng nhơn-diện chuyên trị các chứng bệnh của trẻ em một cách rất thần hiệu, tôi cũng không dám vội tin.

Vì về cách trị bằng nhơn-diện này ngay ở các nước văn-minh còn chưa có được tài, nữa là nước ta.

Nhưng cách đây ba tháng, thằng nhỏ tôi trào ổi, bị té, tôi cũng tưởng là bị té qua loa, nên chỉ rịt bó sơ sịa nơi vết thương xoàn ở đầu gối. Không ngờ, sau khi vết thương ấy lành thì con tôi bỗng phát ra bệnh suyễn. Tôi phải chạy thầy, kiếm thuốc cho nó rất dày công mà cũng vô hiệu quả. Nhân nhớ lại báo của « Saigon » tôi bèn đưa con tôi xuống tìm vị thầy nhơn-diện ấy. Sau khi hỏi qua loa câu chuyện thầy Bạch-Hà làm phép cho con tôi ngủ rồi trưng ra bệnh nguyên.

Thì ra trong khi té, phổi nó bị chạm vào hòn đá mà cả nhà không ai hay cả. Rồi thì phổi ấy bị bầm và lâu ngày sanh mủ. Biết được bệnh căn rồi, thầy liền chuyên chữa, và nhờ vậy mà chỉ trong một tuần lễ con tôi được lành mạnh như thường.

Nghĩ rằng ở đất này hạng thầy lưu danh vô thiệt không phải là ít, mà nhà người còn có con em bệnh hoạn thì trong khi gấp rút, làm sao phân biệt được mắt cá với hạt châu, nên chỉ tôi xin vì bà con mà giới-thiệu thầy Bạch-Hà. Một điều rất chắc chắn và đáng tin cậy là bệnh nào thầy đã nhận chữa thì chứng bệnh ấy phải lành ngay. Vậy bà con ta ai muốn tìm thầy thì đi ngay tới 115 rue Bourdais Saigon. Gặp được thầy ta khỏi lo cái nỗi « Tiền mất tật mang » vậy.

TRẦN-VĂN-KIỆT 163 Bd Kitchener

Không!
Tôi Không
Thê' ăn được!!

Đến bữa ăn mà

ngài không ăn được, nghĩa là trong mình ngài không được giới, hoặc tại ngài làm việc quá sức

Đã làm việc quá sức mà ăn không được ngon dễ lấy lại sức, thì lần lần ngài sẽ tiêu tụy, gây mòn, trên đường đời không thể cạnh tranh phần đầu gì nữa.

Ngài hãy uống CỬU-LONG-HOÀN, một thứ thuốc đứng trên tất cả thuốc bổ ở Viên-đông. CỬU-LONG-HOÀN vào trong thân thể ngài chừng 15 phút đã làm cho ngài khoẻ khoắn vui vẻ. Huyết mạch vận động mau, bao nhiêu cái lao, cái mệt, cái xấu trong máu và bao nhiêu cái bẩn thân ngơ ngẩn trong mình ngài đều bị đuổi sạch ra ngoài.

Rồi ngài thấy liền ngài muốn ăn, muốn ngủ. Sức lực nhờ đó mà được tăng gia.

Cái hay của CỬU-LONG-HOÀN là ở chỗ đó, ngài chớ nên trì hoãn hãy dùng thử một hộp xem.

Cửu-Long-Hoàn

của nhà thuốc

VỎ DĨNH DẦN

323, rue des Marins - Cholon
118, rue d'Espagne - Saigon

4, rue Ohier - P. Penh
8, rue des Cantonnaires - Hanoi

TIN TỨC VIÊN-ĐÔNG

Trùng-khánh ngày 12-9 (Tin Anh) Theo tin không chánh thức của sở thông tin Reuter, nói gần đây, quân Nhật ở khu vực Nặc-mông-hân đương bị binh lực Tô-Nga áp bức. Đứng dưới sự công-kích thỉnh linh của Tô-Nga quân Nhật đã chống lại kịch liệt

Ty kiểm duyệt bỏ

Ty kiểm duyệt bỏ

Sáng hôm 5-9 một đoàn 37 chiếc phi-cơ-Nhật kéo đến đánh phá Trùng-khánh. Ba tòa dinh-thự trong tỉnh bị đốt cháy, số người bị nạn không nhiều lắm. Phi cơ khu trục Tàu lên đánh đuổi hạ được hai chiếc ở ngoài thành.

Trùng-khánh 12-9 (Tin Tàu) Hôm vừa rồi, có 40 chiếc phi cơ Nhật đánh úp các miền trong tỉnh Tứ-xuyên, trong số ấy, có 30 chiếc đánh miền tây tỉnh Tứ-xuyên, và Lô-Huyện. Sau khi ném bom xuống các nơi, máy bay Nhật liền chia ra nhiều tốp bay đông mất. Có một đội máy bay Tàu bay lên cự chiến máy bay Nhật

bay đi nơi khác ngay. Lúc bấy giờ phi cơ Tàu mới trở về nơi căn cứ!

Hương - cãng 12-9. - Theo tin Thiên-tân. sau tiết Bạch - Lộ, luôn mây hôm nay, gió tây bắc thổi rất mạnh, nên nước lụt ở Thiên-tân rút xuống rất mau, rút xuống 4 tấc, sánh với lúc mực nước cao nhất, đã rút bớt hơn 3 thước rưỡi rồi. Ở Nam-thị, và các tô-giới Anh Pháp, Nhật nước sông Trường-từ vẫn còn sâu 4, 5 thước. Hiện nay, quân du-kích Tàu hết sức hoạt-dộng, tới hôm mồng bảy, họ tiến đến cửa Tê-khẩu ở thành Bắc-bình

Ty kiểm duyệt bỏ

Quế-lâm, 11 Sept. (Tin báo-giới Tàu) - Ở khu vực phía đông-bắc Quảng-châu, mấy bữa rày quân đội Tàu đánh phá luôn luôn..... Các miền Thân-cương và Thái-bình trường ở khoản giữa Tăng thành và Quảng-châu bị quân Tàu đánh phá nhiều lần..... nhưng sau có 5.000 viện binh Nhật kéo tới lấy Tăng-thành trở lại.

Nghi-xương, 11 Sept. (Tin báo-giới Tàu). - Có tin chắc chắn cho hay rằng, trên con đường Chung-kinh, quân-đội Nhật đã chia ra 3 ngả đánh tới rất dữ dội. Một ngả trên 2.000 người do miền Vương-gia-lãnh đánh lên Đê-giá-son. Một ngả trên 2.000 người do miền Huỳnh-gia-tập tiến tới miền Châu-tập. Còn một ngả nữa trên 10.000 người do miền Dương-từ tiến tới miền Trương-thọ-diêm. Ba ngả đều bị quân Tàu chống-lại. 2 bên gặp nhau ở một khu-vực phía đông thành Chung-trường.

Ty kiểm duyệt bỏ

Trông chờ trên chín tháng nay?

Lúc trước bán giá 25p. nay còn với giá phi thường 17p. một cái áo mưa thượng hạng bão-kiết dùng 20 năm không hư - Nhà buôn:

Đồng-Hòa-Lợi

69 Bd Tổng-đốc-Phương
Cholon - Tél. 30.772

NEO-TONIO

RƯỢU BỔ MÁU BỔ

Dưỡng thai và sau khi đẻ nên trường phục Néo - Tonio Ăn ngon dễ ngủ, mau iêu, ngừa bệnh lao về sau. Rượu có nhiều chất bổ dưỡng cho máu.

Công hiệu chắc chắn.

Có bán trong các nhà thuốc Tây

ĐẠI-LÝ Pharmacie **KIM-QUAN**

90, Bonard SAIGON - Tél. : 21.464

XIN MÁCH MIỆNG GIÙM BÀ CON

Nhân vì đọc « Saigon » thấy ông Như-Hoa khen tặng thầy Albert Bạch-Hà dùng nhơn-diện chuyên trị các chứng bệnh của trẻ em một cách rất thần diệu, tôi cũng không dám vội tin.

Vì về cách trị bằng nhơn-diện này ngay ở các nước văn-minh còn chưa có được tài, nữa là nước ta.

Nhưng cách đây ba tháng, thằng nhỏ tôi trèo ổi, bị té, tôi cũng tưởng là bị té qua loa, nên chỉ rịt bỏ sơ sịa nơi vết thương xoàn ở đầu gối. Không ngờ, sau khi vết thương ấy lành thì con tôi bỗng phát ra bệnh suyễn. Tôi phải chạy thầy, kiếm thuốc cho nó rất dày công mà cũng vô hiệu quả. Nhân nhớ lại báo của « Saigon » tôi bèn đưa con tôi xuống tìm vị thầy nhơn-diện ấy. Sau khi hồi qua loa câu chuyện thầy Bạch-Hà làm phép cho con tôi ngủ rồi trưng ra bệnh nguyên.

Thì ra trong khi té, phổi nó bị chạm vào hòn đá mà cả nhà không ai hay cả. Rồi thì phổi ấy bị bầm và lâu ngày sanh mủ. Biết được bệnh cẳng rồi, thầy liền chuyên chữa, và nhờ vậy mà chỉ trong một tuần lễ con tôi được lành mạnh như thường.

Nghĩ rằng ở đất này hạng thầy hữu danh vô thiệt không phải là ít, mà nhà người còn có con em bệnh hoạn thì trong khi gấp rút, làm sao phân biệt được mắt cá với hạt châu, nên chỉ tôi xin vì bà con mà giới-thiệu thầy Bạch-Hà. Một điều rất chắc chắn và đáng tin cậy là bệnh nào thầy đã nhận chữa thì chứng bệnh ấy phải lành ngay. Vậy bà con ta ai muốn tìm thầy thì đi ngay tới 115 rue Bourdais Saigon. Gặp được thầy ta khỏi lo cái nỗi « Tiền mất tật mang » vậy.

TRẦN-VĂN-KIỆT 163 Bd Kitchener

Không!
Tôi Không
Thê' ăn được!!

Đến bữa ăn mà

ngài không ăn được, nghĩa là trong mình ngài không được giỏi, hoặc tại ngài làm việc quá sức

Đã làm việc quá sức mà ăn không được ngon dễ lấy lại sức, thì lần lần ngài sẽ tiêu tụy gây mòn, trên đường đời không thể cạnh tranh phần đấu gì nữa.

Ngài hãy uống CỬU-LONG-HOÀN, một thứ thuốc đứng trên tất cả thuốc bổ ở Viễn-dông. CỬU-LONG-HOÀN vào trong thân thể ngài chừng 15 phút đã làm cho ngài khoẻ khoắn vui vẻ. Huyết mạch vận động mau, bao nhiêu cái lao, cái mệt, cái xấu trong máu và bao nhiêu cái bần[thần] ngơ ngẩn trong mình ngài đều bị đuổi sạch ra ngoài.

Rồi ngài thấy liền ngài muốn ăn, muốn ngủ. Sức lực nhờ đó mà được tăng gia. Cái hay của CỬU-LONG-HOÀN là ở chỗ đó, ngài chớ nên trì hoãn hãy dùng thử một[hoàn] xem.

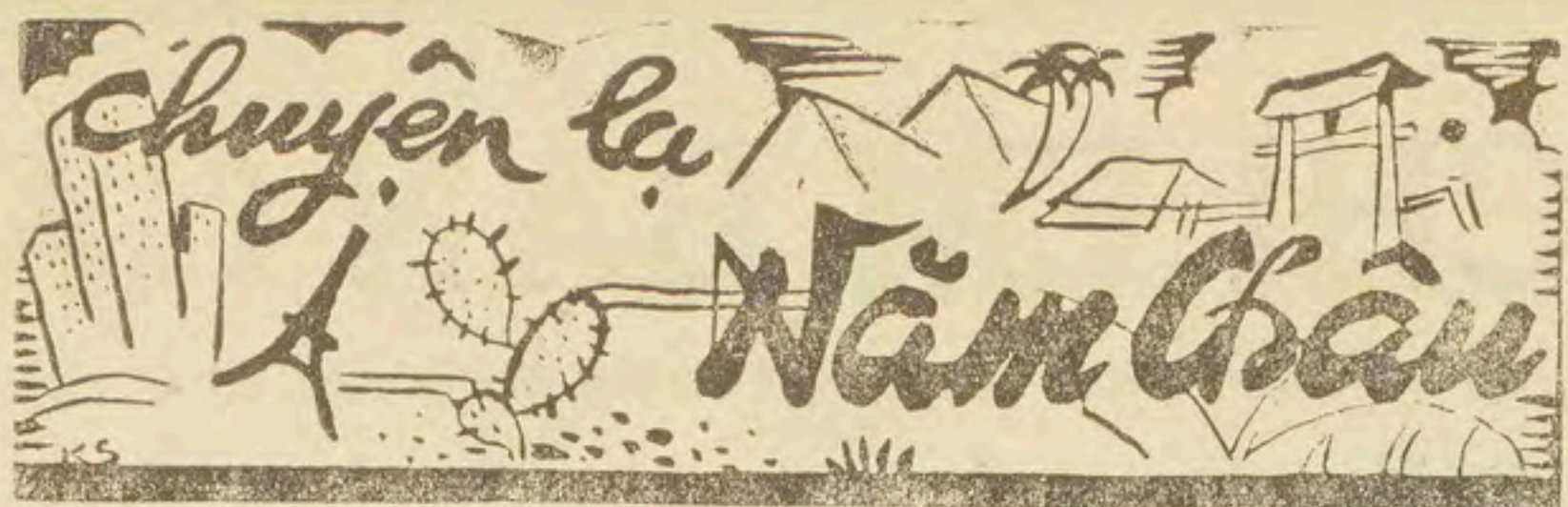
Cửu-Long-Hoàn

của nhà thuốc

VỎ-DÌNH-DÂN

323, rue des Marins -- Cholon
118, rue d'Espagne -- Saigon

4, rue Ohier -- P. Penh
8, rue des Cantonnais -- Hanoi

VÌ SAO NHIỀU CÔ KHÔNG THÊM LÀM ĐÀN ÔNG ?

DIỄN-BẢO Mỹ nói mới đây ở tỉnh thành San-Fran-cisco mở cuộc do nối ý-kiến của các cô thiếu-nữ về vấn-đề ngộ nghĩnh này : « Cô có muốn được làm đàn ông con trai không ? »

Các cô thiếu-nữ Mỹ trả lời rất đông. Phần nhiều cô ưng làm thân con gái hơn, chứ không muốn được làm nam-tử.

Một cô làm cổ-vấn về y-phục kim-thời, giải thuyết như vậy :

— « Giả-ĩ khoa-học bây giờ có « cách biến-hóa con gái ra con « trai tùy theo ý muốn, thì tôi « cũng chẳng ưng làm con trai. Vì « tôi nghĩ sự sạch-hoạt của nữ-tử « ngày nay có vẻ phong-phú và « có tinh-thần độc-lập hơn. »

Cô khác làm việc hăng buồn, trả lời :

— « Thật tôi thương tiếc dùm « cho mấy chú đàn ông. Hiện nay « sự sống của họ gặp đầy « những sự gay go, khốn khổ, bất « an. Họ muốn tìm lấy một chỗ « đứng chơn ở trong trường chức « nghiệp hay kinh doanh gì bây giờ « thật không phải dễ. Đã vậy mà « cái gánh nặng nuôi vợ nuôi con « cũng trút hết vào mình họ nữa. »

Một cô nữ-luật-sư nói :

— « Nữ tử đời nay tuy đã độc- « lập về kinh tế, nhưng mà quyền « lợi của người con gái vẫn còn « chưa được bình đẳng với đàn « ông. Ví dụ bây giờ một người « con gái có năng lực, có giáo-dục « và nhen cách y như đàn ông đi « «nữ, nếu không rán sức bằng hai « «đàn ông thì không thể chiếm cái « «địa vị đồng đẳng với đàn ông « «đặng. »

Tóm lại mỗi cô một lý, tuy là phần nhiều không thích làm đàn ông, nhưng cũng có lắm cô lại tỏ ý buồn rằng tạo hóa đã nặn ra mình làm thân nữ tử. Một cô tin đồ chủ nghĩa xã-hội nói như vậy :

— « Thà tôi được làm đàn ông « «sướng hơn. Bọn nam-tử đều có « «chỗ tự giác kiếm tìm chức nghiệp « «cho nên họ phải lo dự bị sẵn « «sàng. Làm thân đàn bà con gái « «về sự sanh hoạt khó bề tự cường « «tự chấn cho nên cái thân sống « «còn của con gái thường phải « «trông cậy nơi người ta, chứ không « «như mấy cậu nam-nhĩ, họ tự « «trông cậy nơi họ. Bởi vậy tôi lấy « «làm tiếc dùm cho đám chị em « «chúng tôi. »

Nếu câu hỏi này đặt ra ở xứ mình, chắc hẳn cũng có phần đông các cô nhà ta trả lời ngay rằng : « Tôi không muốn làm đàn ông. » Vì làm con gái ở xứ mình có nhiều điều lợi. Đại khái.

— Chẳng phải mất công học hành gì, có thể bỗng chốc từ chun trắng nhảy lên ngôi bà này bà kia chỉ một hai bước.

— Ra đường khỏi sợ bị hời giầy thân.

— Đã có chú đàn ông công lưng đi làm lấy tiền nuôi mình ăn mặc no đủ, lại còn cái thú « bài giờ » nữa là khác.

**MỘT LẦN BẮT MẠCH
CHO TOA : 800.000 ĐỒNG !**

Xứ mình, các cụ lang ta coi mạch cho toa mỗi lần 5 cật bạc, các đốc-tơ y-khoa tân-thời thì lấy hai ba đồng mỗi lần, mà

bị nhiều người la như cháy đôi thường khi làm lơ không trả tiền thầy nữa là khác.

Các cụ thầy ông Lang nói đây chắc thêm muốn đảo đẽ.

Ấy là ông Geoffrey Evans nhà chuyên khoa nổi tiếng trị bệnh đau thận ở kinh đô Luân - đôn nước Anh. Mới rồi đức vua chư hầu Baroda ở nước Ấn-độ mang bệnh nguy cấp, phải mời ông lang Geoffrey Evans qua chữa, tính ra tiền công bắt mạch cho toa, phải trả gần 8 triệu.

Nào là tiền đi máy bay cho mau 2.500 đồng lư (livres sterling, tiền Anh hiện thời đáng giá gần 18 đồng bạc Đông-dương ta). Theo lệ ông có quyền được lãnh tiền phụ cấp đi xa, cứ mỗi dặm đường là thêm 1 lư. Con đường đi về Luân đôn Bombay hết 12.000 lư. Còn tiền công bắt mạch cho toa, và nhà vua phải bồi thường số tiền cho ông về sự đi xa mất khách ở nhà nữa.

Cộng rảo tiêu hành tôi ót vua chư hầu Baroda phải trả cho thầy lang Geoffrey Evans 50.000 lư tức là non 8 triệu quan tiền Pháp hay 800 ngàn đồng bạc Đông-dương.

Thật là số tiền khám bệnh mắc nhưt thế-giới.

MỘT ĐỘI BANH TRÒN TOÀN LÀ NGƯỜI DIỄN

NƯỚC Bot-tuy-gan (Portugal) có một cái lạ hơn cả thế-giới, là nũa thưng diễn của họ cũng thành-lập một đội banh tròn.

Cổ-nhiên tất cả chiến tướng trong đội, từ anh thủ-thành cho đến các tướng tiên-phong hậu tập, toàn là người diễn.

Chắc cô ngài trông :

— Ôi ! họ háo kỳ đa sự, bay đặt mà chơi, hớ mấy thằng diễn mà đá bóng nổi gì. Ra sân chúng đá vào bụng nhau thì có.

Các ngài không nên tưởng lầm.

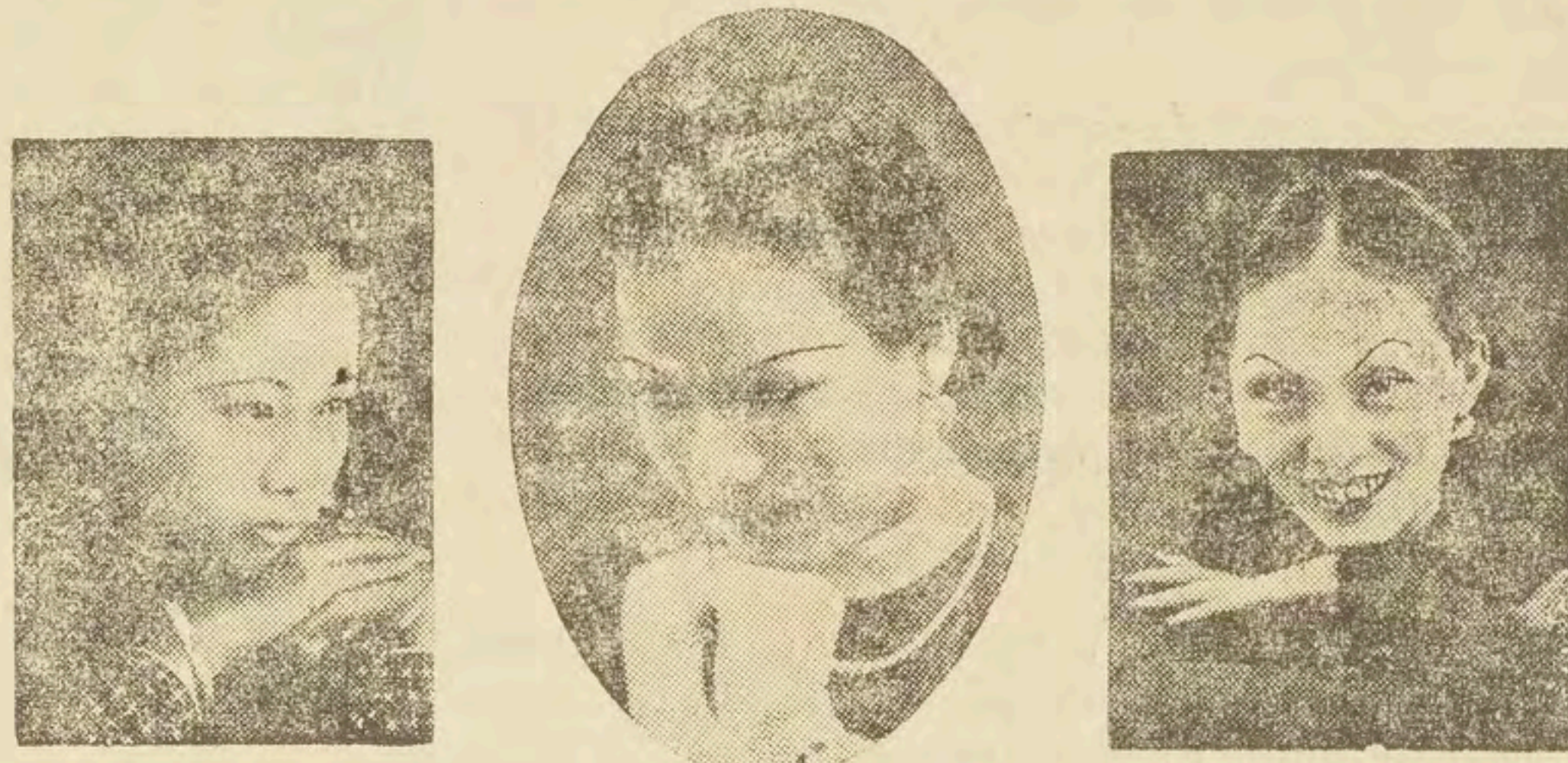
Hôm 12 Juin mới rồi, chính đội banh diễn ấy được cử ra đối-địch với đội banh quán-quân trong nước, gồm những người trai khỏe, tinh táo.

Người ta đi coi đông như kiến.

Hai bên giao chiến rất kịch liệt và ngoạn-mục.

Địa mới

BÉKA 1940

J. KELLER

72 rue Mac Mahon-Saigon

Thế mà kết-quả đội banh diễn thắng đội quán-quân 4 bàn gở 2 đó.

Biết bao nhiêu người đánh cá thua rất đau. Trừ ra có mấy người hốt được bạc triệu, vì đánh cá đội banh diễn thắng.

TRONG HÀNG TRỘM ĐẠO CÙNG CÓ QUÂN TỬ

Sự sống ở Huê-kỳ mắc mớ, khó khăn đến đôi nhiều người muốn sống đầy đủ, ban ngày đi làm nghề chánh, ban đêm đi làm nghề phụ.

Không thiếu gì hạng thầy thông ngày hai buổi đánh máy trong các hãng, đêm về phải chịu khó chạy xe taxi, làm bồi nhà hàng để kiếm tiền thêm.

Có kẻ biếng nhác, lười nghề đào tường khoét vách làm nghề phụ.

Một người trong hạng đó mới rồi đã làm ngăn ngại dư luận vì một cử chỉ lạ lùng của anh ta.

Đêm hôm ấy, va lên vô nhà một bà nghiệp chủ không lấy được món gì phải trở ra hai tay không nhưng trước khi ra về, va viết một bức thư để lại cho bà chủ nhà, bình phẩm về sự nhà bà phòng thủ

trộm đạo không được chắc chắn.

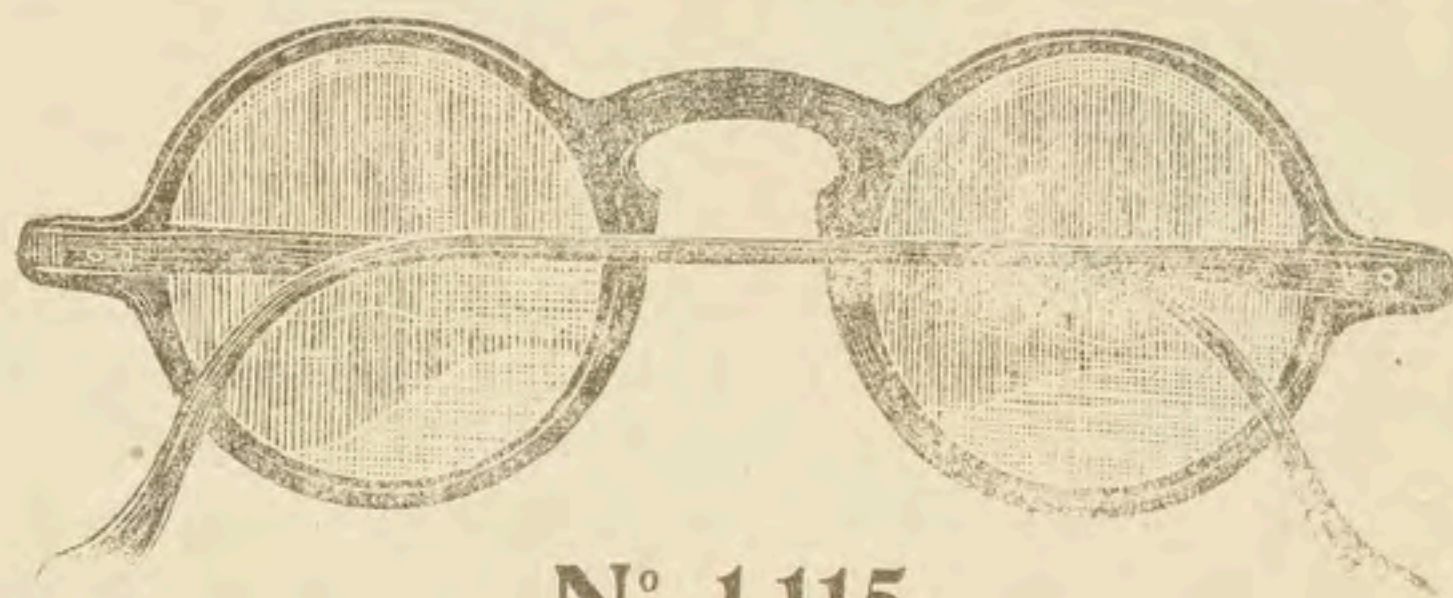
Bức thư tràn trọng như vậy : « Chẳng ra đáng gì cả. Tiếng nó sủa « Thưa bà.

« Về việc đào tường này cửa, « không phải nghề quen của tôi và « tôi có thể nói rằng trong nhà bà « không có gì đáng tiền mà lấy.

« Song với những kẻ nào mới « tập nghề trộm đạo mà tới nhà, « bà, thì nó gặp đủ mọi sự dễ dàng « tiện lợi.

« Trộm đạo là nghề phụ thuộc « của tôi, nhưng tôi khôn ngoan « lanh lẹ, nên chỉ thuở giờ không « hề bị lĩnh tuần bắt được.

« Trần trọng kính thư. — KENT

N° 1115

Có cặp mắt tốt, vô bệnh tật, là có cái hạnh phúc rất lớn, muốn giữ được hạnh-phúc ấy lâu dài, quý ngài nên dùng ngay kính hiệu :

LUNA

TRỞ BÀN TẠI TIỆM

TRẦN-NGUYỄN-CÁT

81, Boulevard Charner - Saigon - Tél. : 21.289

và bán lẻ tại Bazar LÊ-CHÍ-BỬU n° 88
rue Amiral Pétain Svray-Rieng (Cambodge)

HỘP 6 HOAN LẬP

CÔ TÌNH-ICH-THO
từ mong-tình di-tình, huyết-tình

Vó-dinh-Dân

323, Marins Cholon — 118 Espagne Saigon,
4, Ohier P. Penh — 8, Cantonnais Hanói
và các đại-lý.

CUỘC CẢI-CÁCH ĐẠI-HỘI-NGHỊ ĐÔNG-DƯƠNG

CÓ LẼ RỒI ĐÂY SỐ ĐẠI-BIỂU BẢN-XỨ Ở ĐẠI-HỘI-NGHỊ
SẼ NHIỀU HƠN ĐẠI-BIỂU PHÁP

Chúng tôi đã đăng tin điện-tín Mỗi đại-biểu Pháp được cử ở Pháp báo về việc thay đổi thể lên sẽ làm iệc trong thời hạn 3 lệ bầu các hội-viên vào Đại-hội-nghị. Nay xin đăng rõ đạo sắc lệnh được bầu lại.

Theo đạo sắc-lệnh 31 Juillet được 1 năm và từ 21 tuổi trở lên 1939 này thì từ nay trong Đại-hội-nghị kinh-tế và lý-tài Đông-dương Người Pháp nào ra ứng cử đại-biểu phải đủ 25 tuổi và đã ở Đông-dương 2 năm.

Về phần người Tây được cử 11 đại-biểu chia ra như sau đây :
Nam-kỳ 3 người ; Bắc-kỳ 3 người ; Trung-kỳ 2 người ; Cao-mên 2 người ; và Ai-lao 2 người.

Về phần người bản-xứ được cử 23 đại-biểu chia ra như sau đây :

Nam-kỳ 6 người, Bắc-kỳ 6 người, Trung-kỳ 5 người, Cao-mên 5 người và Ai-lao 1 người.

Các phòng thương-mại, Canh-nông và các nghiệp-doàn sau đây được cử 17 đại-biểu :

Phòng thương - mại Saigon 2 người ; phòng Canh-nông Namkỳ 2 người ; phòng Thương-mại Hà-nội 1 người ; phòng thương-mại Haiphong 1 người ; phòng Canh-nông Bắc-kỳ 2 người ; phòng Canh-nông và Thương-mại phía bắc Trung-kỳ 1 người ; phòng Canh-nông Thương-mại ở Trung-kỳ 1 người ; phòng Canh-nông Thương mại ở Cao-mên 2 người ; phòng Canh-nông Thương-mại Ai-lao 1 người.

Hội của các nhà xuất-cảng Pháp ở Đông-dương 1 người ; Hội các nhà trồng cao-su 1 người ; Hội các nhà trồng chè và cà-phê 1 người ; Hội các nhà khai mỏ 1 người.

Các công chức đang làm việc bất cứ ăn lương của Chánh-phủ Pháp hay của quý thuộc-địa đều không được ra ứng cử.

Các đại-biểu Bắc-kỳ Trung-kỳ, Cao-mên và Ai-lao sẽ do các viện dân biểu Bắc-kỳ, viện Dân biểu Trung-kỳ, Phòng tư vấn bản xứ ở Cao-mên, và phòng tư vấn bản xứ ở Ai-lao cử ra.

Các đại-biểu do các Phòng dân cử hay các đoàn thể cử ra sẽ được làm việc trong 1 năm và sẽ bầu bằng cách bỏ phiếu kín. Các phòng ấy sẽ bầu đại biểu 1 tháng trước kỳ họp của Đại hội nghị.

Quan Toàn-quyền Đông-dương sẽ ấn định cách bầu cử các đại biểu kể trên.

Số đại-biểu dự khuyết cũng phải ngang với đại biểu thực thụ và cùng bầu với các đại-biểu thực thụ.

Ban thường trực của Đại hội nghị sẽ có 20 người chia ra hai ban ở Nam-hy 10 người và Bắc-kỳ 10 người.

Coi tiếp ở đây

Anh-Nhứt trở lại hòa-hà

Những tin tức ấy, những sự kiện ấy chứng thiết rằng Anh Nhứt đã thỏa hiệp với nhau ở Viên - đông.

Mà Anh thỏa-hiệp với Nhứt thì tự-nhiên Pháp cũng thỏa hiệp, với Nhứt, vì như ai nấy vẫn biết, hai cường-quốc ấy luôn luôn đi đôi với nhau cùng thi hành một chánh sách ở phương Đông.

Sau cùng một việc khác chứng chắc rằng Nhứt đã thân thiện hòa hảo với Pháp : bữa 14-9 các báo ở đây có đăng tin rằng sau khi điều đình xong vụ phi - công Nhứt đề rơi hai trái bom xuống Thất-khê, chánh-phủ Nhứt đã ra lệnh cấm máy bay quân dụng của Nhứt từ đây không được bay trên địa-phận Đông-pháp nữa.

Thế là rõ - rằng Nhứt đã hòa - hảo thỏa-hiệp với Anh-Pháp, thì không cần nói tưởng ai cũng biết Hương-cảng, Đông-pháp, Quảng-châu-loan từ đây sẽ được yên ổn vững vàng như bàn thạch, ít lắm cũng được một thời gian khá lâu.

Ty kiểm duyệt bỏ

Nhưng vấn đề này là một vấn đề đa đoan rắc rối - một phần thuộc về vấn đề kinh tế lý tài, không thể nói rõ trong đôi ba hàng được, vì vậy chúng tôi phải hẹn với bạn đọc trong một bài tới.

Ty kiểm duyệt bỏ

QUẾ-SƠN

CHIRURGIEN - DENTISTE

+ Phan-văn-Nguồn +

96, RUE LACRANDIÈRE - SAIGON
(Sau chợ mới gần trường Lê-bá-Công)

Tốt nghiệp trường đại học nha-y ở thành Lyon
Cựu phụ-tá dưỡng-dưỡng Edouard Herriot ở Lyon
(Ancien assistant à la clinique de stomatologie à l'hôpital E. Herriot de Lyon)

Chuyên trị

Các chứng bệnh răng, trồng răng.
Sửa hàm răng xấu trở nên đẹp.
Làm răng theo cách nhà chế tạo.
Jacket (cách Huê-kỳ : Emaillage)

Có máy vô-tuyến-điện « RADIOGRAPHIE »

Sớm mai : từ 7 giờ tới 12 giờ - Chiều : từ 2 giờ rưỡi tới 7 giờ

Bán máy xay lúa gạo

Trủ đủ đồ phụ-tùng dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đảo, bù dãi vùn vùn. Đại-lý nhiều hiệu máy chạy dầu cặng, máy ch. m trâu và đã ráp nhiều nhà máy được kết quả m. mặng.

ÉTABLISSEMENTS

21, BD GALLIENI

(TÉL. N° 21.028) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

+ Docteur LÊ-VĂN-QUYỀN +

Diplômé de Médecine Coloniale Diplômé en Dermato-Vétérinaire
de l'Hôpital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie

et Mme Marie QUYÊN

Diplômé d'Infirmière et Diplômé de Puériculture de l'Université de Bordeaux
33, Colonel Grimaud (sau ga xe điện Cuniac Saigon-Cholon)

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỆNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT

Có phòng riêng để trị bệnh con nít và đàn bà sau khi sanh sản (đau tử cung) đau bụng dài v.v.. do tay Mme QUYÊN săn sóc. Chuyên trị bệnh ngoài da và trong máu, bệnh phong tình các thứ. Có trị bệnh trong miệng và răng.

GIỜ KHÁM BỆNH : Sớm mai : 8 giờ đến 12 - Chiều : 4 giờ đến 7 giờ. Chứa nhứt và lễ : 8 giờ đến 11 giờ.

Trong giờ nghỉ muốn rước gấp, xin đến số 94 Léon Combes

Các chuyên xe lửa và xe hơi đồ chạy đúng giờ Muôn có một cái đồng hồ hiệu có danh tiếng kiểu đàn bà và đàn ông viêng Quận - Chứa nhiều kiểu khác nhau

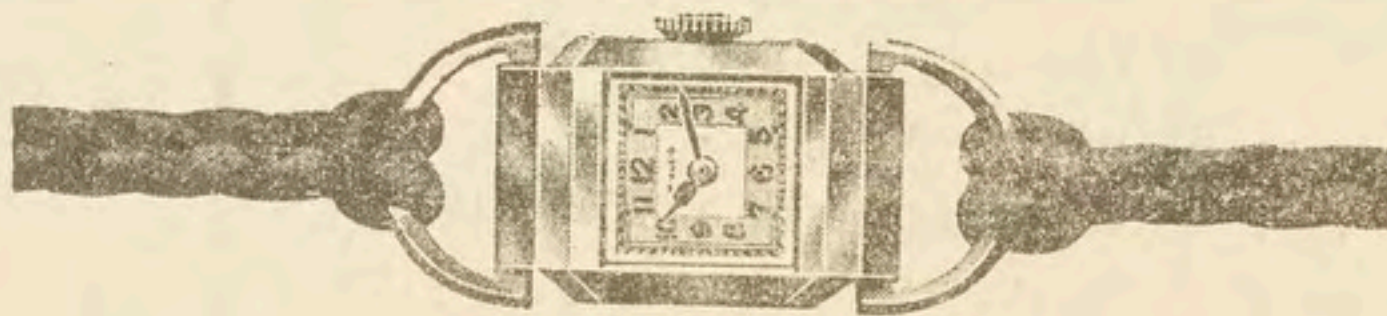
ĐỒNG HỒ ĐÀN ÔNG

Vũ kiểu Sport tròn, rectang-le, cong theo cườm tay convexe, fond acier inoxydable, mouvement ancre 15 rubis, garanti sur facture giấy da heo, mịn, thiết lịch sự, máy chạy êm (silencieux) giá từ : 18p. đến 120p.

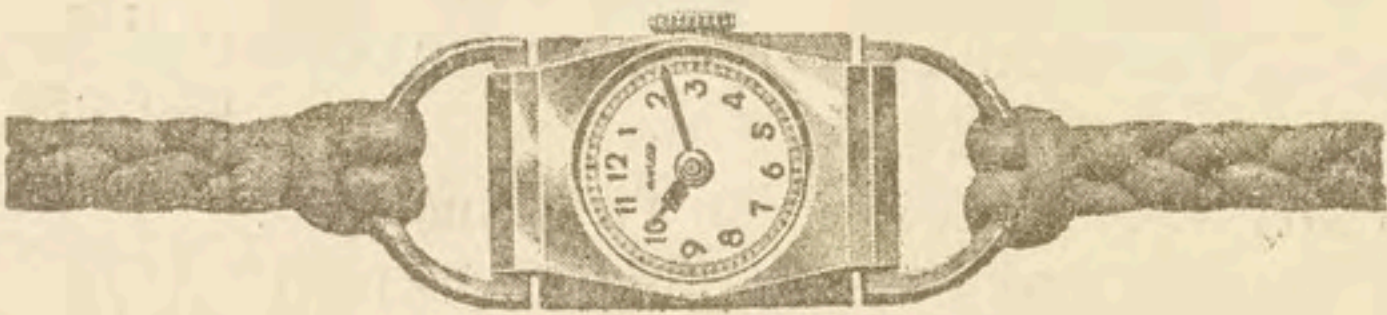
MULCO suisse

CORTÉBERT

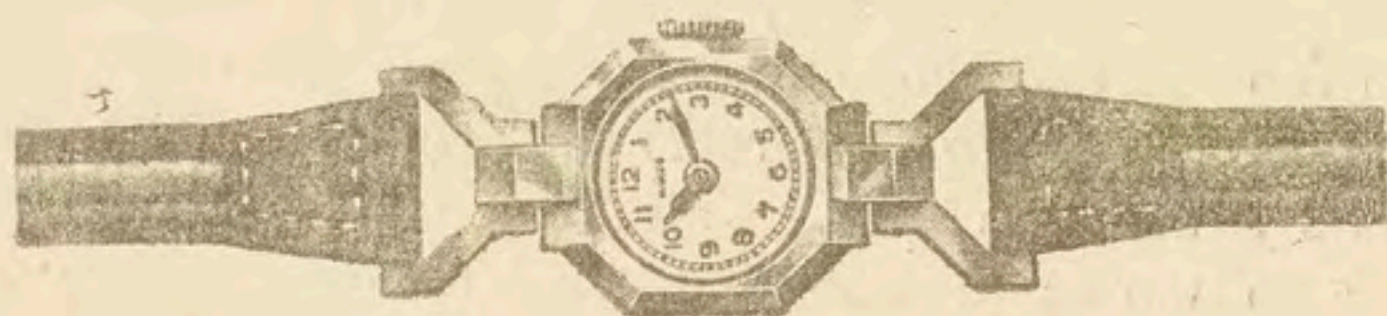
MIDO suisse

P. D. 18 - 15 rubis 25\$.

P. D. 19 - 15 rubis 25p.

P. D. luxe 16 - 15 rubis 32p.00

ĐỒNG HỒ ĐÀN BÀ

Đủ vũ tân-thời bằng fond acier inoxydable, mouvement ancre 15 rubis, garanti sur facture, giấy da tròn, đẹp, thắt (tressé) tùy theo kiểu cadran và số chỉ giờ đẹp lắm. Chạy đúng giờ, bảo kiết không trễ. Giá bán tháng Aout mỗi cái giá từ : 23p.50 đến 120p.

MULCO suisse

CORTÉBERT

QUAN-CHUA

21 Rue Amiral Courbet Saigon - Sắp mở lớn ra một gian hàng bán đồng hồ treo Westminster - carillon - régulateur.

N° 1

BÁ ĐÁ SƠN QUÂN TÁN

Trị tử-cung đệ nhất. Trừ huyết trắng vô song

Đời văn-minh ! người văn-minh ! người càng văn-minh thì bệnh phải rất văn-minh mà nếu không có phương thuốc văn-minh thì làm sao trị được.

Và như phụ-nữ đời nay, bệnh cần yếu ngặt nghèo hơn hết là bệnh (đau tử-cung và huyết trắng), mà các bộ y-thơ của Thánh-hiền truyền lại chưa có bộ nào tường thuật phát minh về bệnh ấy cho rõ. Nếu từng theo sách xưa, đã lâu đời mà trị bệnh đời nay thì không có phù hợp chút nào. Duy tôi nhờ hết sức gia-tâm khảo cứu nhờ thí nghiệm nhiều phương dùng thuốc phương ngoại hiệp cùng thuốc Bắc, chế ra một thứ thuốc bột tên là « **BÁ ĐÁ SƠN QUÂN TÁN** » trị bốn chứng đau tử-cung và huyết trắng hiệu nghiệm như thần.

1. Hư trệ tử-cung. — Bởi trong mình kinh huyết không đều tử-cung hư hàn, hư nhiệt, trái tim và hai sọ giây chẳng yếu nên tử-cung sa huyết trắng cứ ra dầm dề hoài... có khi trong, có khi đục, đục như nước cơm vo gương mặt xanh xao, càng ngày càng ốm.

2. Nội thương tử-cung. — Bởi đàn bà khi sanh dễ trặc trở lam cho động tử-cung hai sọ giây chẳng yếu tử-cung sai và có vết thương nên đau trắng hai dạ dưới ra thứ huyết trắng vàng vàng mà lỏng hình như mủ, có khi lộn máu khi tiểu-tiên, đau rát, khi có đường kinh hết rồi tước lại, dây dưa năm bảy ngày chưa hết là vì những máu trong vết thương lần lần chảy ra.

3. Nhiễm độc tử-cung. — Người đàn-bà hay con gái hoặc người tu hành, không chống khi có đường kinh không ưa sự dơ dáy lấy đồ bằng bố lại không cho hở hơi, nên hơi độc máu xấu nhiễm vào tử-cung, sưng tử-cung, và có khi đường kinh bị tử-cung sưng nên ra huyết đến năm bảy ngày mà chưa hết, đau trắng trắng dạ dưới, ra huyết trắng vàng vàng có giây có nhọt, đường tiểu không thông.

4. Ngoại thương tử-cung. — Chứng này nặng hơn hết. Đàn bà bị ngoại thương truyền nhiễm bởi người chồng trước kia có bị sang độc hay lậu độc uống thuốc hết rồi mà chưa uống trừ căn. Khi giao cấu, người đàn bà phải bị nhiễm độc, trong tử-cung có một có nhánh và lở làm cho đau trắng trắng hai bên dạ dưới mà ra huyết trắng có giây, có nhọt, có mủ, có máu, đường tiểu nóng rát mà không thông đi độc ứ đại trường, làm cho đại trường sưng mà đau thắt ngang lưng và đường đại bốn uất thì uống xen **THANH TẠNG BỔ TẢ HOÀN** dạng cho thông đường đại. (**THANH TẠNG BỔ TẢ HOÀN**) mỗi hộp 0p.20 uống nhiều lần.

Bốn chứng đau tử-cung tôi kể trên đây, bất luận lâu mau nặng nhẹ thể nào nếu trường phục thuốc này thì chắc dứt, uống vào thì chắc chắn hiệu nghiệm khỏi cần bơm rửa mà bệnh mau lành.

Đàn bà khi sanh dễ bị ớn-bà vô ý làm cho não động tử-cung, sưng tử-cung, hoặc sót nhau ra không hết, sưng tử-cung đau trắng dạ dưới, lòng tức nơi ngực đường tiểu không thông đi tiểu bất rặn lúc đương ngặt nghèo bệnh tại thì nguy uống vào 1 gói trong 2 giờ đồng hồ bệnh bớt liền, như có nhau sót đều tuồng ra hết uống hết hộp thì bệnh hết dứt. Rất lạ lùng. Rất linh nghiệm.

Bệnh nhẹ uống 2, 3 hộp. Bệnh nặng uống 4, 5 hộp thì thấy đoạn căn không bao giờ trở lại. Thuốc này đã trị bệnh mà lại bổ, thiệt là một thứ thuốc văn-minh xuất thế, để giúp cho hàng phụ-nữ trong mình đang vui vẻ, mà chẳng lo chi bệnh hoạn, đã rẽ tiền mà bệnh mau lành.

Quý cô quý bà có bệnh mua uống thử mới biết thuốc hay. Nếu uống nhiều thì điều kinh huyết thêm sức lực, ăn dặng ngủ dặng, mà lại mạnh mẽ trong mình. Khi bệnh hết rồi muốn thuốc bổ sẽ uống thêm « **SONG LIỆU ĐIỀU KINH HOÀN** » của bốn niên.

Xin lưu ý : Người nào tử-cung tích tụ những đồ độc hay là có mọt, uống thuốc này vào trong hai ngày đầu, thuốc rửa tử-cung và làm cho dập mọt, nên huyết trắng và mủ còn tuồng ra nhiều hơn, qua ngày thứ ba thì lần lần giảm hết.

Quý vị có mua xin nhìn cho kỹ thuốc của Y-học-sĩ Võ-văn-Vân Thudaumot chế ra nhãn hiệu « **Thằng nhỏ che dù** » mới khỏi lầm thứ giả mạo.

CÁCH DÙNG ;

Sáng uống một gói — Tối uống một gói — Uống với nước trà. Cử ăn dưa chuột rau sống, đồ sống lạnh và đồ bằng bột nếp.

GIÁ BÁN :

Mỗi hộp lớn 10 gói 1p.00 — Mỗi hộp nhỏ 5 gói 0p.50

Võ-văn-Vân Dược Phòng

THUDAUMOT

Hanoi

86, rue Colon

Tourane

Avenue du Musée

Pnompenh

Av. Aristide Briand

Cùng các bạn đọc hạt *Rachgiá* và *Bentre*. — Bốn báo phải viên Phạm-công-Phân lần lượt đến viếng các bạn đọc toàn hạt *Rachgiá* và *M. Võ-văn-Rót* đi hạt *Bentre*. Mong các bạn lưu-ý và giúp *M. Phan* và *Rót* được tròn phận sự. Các bạn đừng quên trả tiền giúp chúng tôi.

• Cùng *M. Trần-thanh-Chi An-biên*. — Nếu thầy không thể giúp cho báo chúng tôi được nữa, vậy lúc hôn báo phải viên Phạm-công-Phân đến viếng bạn đọc ở *An-biên* thì thầy cứ tính sổ sách và giao lại *M. Phan*.

Cùng *M. Nguyễn-văn-Dũng*. — Thầy cần đến nhà báo để tính-toán cho phân-minh. — Tiền-bạc cần giao đáp mặt nhau cho rành rẽ không quyền ai thay thế. Thầy làm rộn lắm. **MAI**

TIN THƠ

Mlle Tuyết-Nga Châu-độc — Tôi đã gửi xuống 1 fl. lait au suc de concombre, 1 sève merveilleuse, 1 fl. géllée anti-rides etc. Nhận được trả lời cho biết.

M. Đào-trình-Nhất Hanoi — Cái máy radio như thế là dễ dàng hết sức, nhận lời, cảm ơn trước.

Mlle Bạch-Liên Hanoi — Nhận được bracelet trả lời cho biết. Chỉ có thể mà làm phiền mãi. Không được trả lại lần thứ hai nữa.

ĐÔNG-CHI

THƠ TÍN

Em Nguyễn-thị-Thuận dite Kim Sa à Traviñh.

Em viết địa chỉ lại cho thật rõ. Gửi về báo « **MAI** ».

Bao giờ anh cũng làm vui lòng em. **ĐÀO-KIỆM**

Kinh cáo cùng quý độc-giá

Bắt đầu từ 20 Septembre 1939 thầy tướng Phan-Khá ở đường Hamelin số 32 Saigon sẽ lần lượt đến viếng quý ngài ở miền Lục-tinh. Bắt đầu đến Nam-vian trước rồi sẽ kế tiếp các tỉnh lân cận.

Quý bạn nào muốn biết vận mạng, chuyện đã qua và sẽ tới ra sao hãy đón chờ ông Phan-Khá đến xem một lần sẽ rõ.

Phan-văn-Thiệt

licencié en droit

1ère année de l'E.P.S.

Cours d'Instruction Civique

0p.50

STYLOGRAHE l'Abeille

plume en verre

2p.00

Phòng kiểm xe

LAO-ĐỘNG Ở CHOLON ĐẸP
Phòng kiểm xét lao-động ở đường Charles Thomson trong Cholon tạm đẹp từ đây.

Những nhà thương mại, kỹ-nghệ ở Cholon và các nhơn công từ rầy nếu có cần biết gì về việc thi hành luật xã-hội thì hãy hỏi nơi sở Thanh-tra Lao-động ở số 124, đường Mac-Mahon trong Saigon. **THÔNG-CÁO**

CHI EM BẠN GÁI

lở ra mắc phải những chứng bệnh rất khó chịu

BẠCH ĐÁI, ĐAU TỬ CUNG

nên phòng ngừa những lời quảng cáo nói bậy rằng một trăm bệnh cũng dùng một thứ thuốc là hết, kéo tiền mất tật còn. Mỗi một biến chứng, mỗi một thứ bệnh phải có một thứ thuốc riêng mới chữa mau hết được tận gốc mà thôi.

Theo lịch trị thí nghiệm trên ba đời gia truyền nghiên cứu, y-học-sĩ **Lý-văn-Trương** chủ nhà thuốc có danh tiếng :

BẢO-NAM-ĐƯỜNG

238, RUE D'ESPAGNE -:- SAIGON

đã bảo chế được nhiều môn thuốc rất hay. Nhứt là đối với **CHI EM BẠN GÁI**, ông đã có công rất lớn, chế ra 6 thứ thuốc Phụ khoa cứu khổ hoàn trị tuyệt tận gốc 6 chứng bệnh sau đây hết sức mau lẹ. Hằng vạn, hằng triệu **BẠN GÁI** đã khen ngợi là thuốc **THÀNH BẢO NAM**, 100 người dùng công hiệu cả 100.

1. PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 1 giá 1p.20 chữa những người huyết bạch ra nhiều, dễ lâu ra hãm, có mủ, ngứa, đau trắng dạ dưới, và lâu nữa, ra mủ máu, kinh nguyệt không đều, dây dưa 7, 8 ngày....

2. PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 2 giá 1p.30 chữa những người sanh dễ trặc trở, hư thai, động trầy tử cung, vết thương sanh ung độc, ra mủ máu, lâu nữa ăn tới ổ trứng... rất mau lành.

3. PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 3 giá 1p.30 chữa những người bị sang độc do người đàn ông bệnh truyền sang, đại và tiểu tiện bón gắt, có mủ (mủ này hôi tanh hết sức) các bạn chó có lầm tưởng là huyết bạch, sau đau trắng dạ dưới, âm hộ, lưng và háng, lâu nữa tử cung mọc **NHÁNH**, kinh nguyệt dây dưa và không đều, có khi sanh ra Băng huyết nữa, hết sức mau lành tận gốc bệnh này.

4. PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 4 giá 1p.00 chuyên trị những bà có thai mà rui bị sang độc hay đau tử cung bất cứ vì nguyên nhân gì... thiệt công hiệu như thần...

5. PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 5 giá 1p.30 chữa các bà sa tử cung, hoặc lồi hẳn tử cung ra ngoài âm hộ hết sức linh nghiệm.

6. PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 6 giá 1p.20 chữa hết Huyết Bạch và phòng ngừa bệnh đau tử cung, làm cho tử cung ấm tốt, mau đẻ thai nghén.

Nota. — Trong mỗi hộp có 2 thứ thuốc uống, (một thứ uống sớm mai, một thứ uống chiều tối) có toa chỉ dẫn hết sức cần thận, cách dùng điều cứ. Lại có tặng không thứ thuốc bơm rửa, có chỉ cách bơm rửa dễ dàng. Thuốc trừ bán sỉ bán lẻ và

GỬI LÃNH HÓA GIAO NGÂN NƠI TỔNG ĐẠI-LÝ :

Dépôt **KIM-TIẾN** Saigon

191-193, rue Frères Louis -:- Saigon — Téléphone : 21.486

và ở Dépôt KIM-TIẾN annexe, 51-53 rue de l'Eglise à Giadinh (ngang chợ, gần ga xe điện Bà chiểu)

Cần thêm đại-lý, xin thương lượng nơi dépôt KIM-TIẾN

Thuốc Tiêu Phong Giải Độc Hoàn

Trừ tuyệt bệnh phong-độc nhập vào máu biến sanh ra như là nổi mưng ngứa ngăm ngoài da có dề, hoặc là mề đai u nhọt, ghê chốc, hoặc mầu độc lưu hành sưng da, sưng thịt, hoặc nhứt mồi gân cốt, hoặc tê rần tay chơn, đau tức ngang lưng, đau rang nơi ngực, hoặc nóng nảy bốn uất, nhức đầu dữ dội và bị kiết.

Các chứng nói trên đây đều do máu phong mà ra, chỉ dùng thuốc **TIÊU PHONG GIẢI ĐỘC HOÀN** này của **Bảo-Nam-Đường** là hết bệnh mau lẹ. Dám cam đoan, trăm phần linh nghiệm.

Người lớn trẻ em đều dùng dặng và đàn bà có thai dùng mỗi ngày đường đại tiểu dễ dàng.

Mỗi ve giá : 0p.40 uống nhiều ngày

Cănthơ có bán tại số 32, rue de la Prairie ; Dakao : Bazar Mỹ-long 146-148 Boulevard Albert 1er.

Cần kíp

Ngõ cùng quý bà, quý cô :

Vì thấy 6 thứ Phụ-khoa-cứu-khổ-hoàn và Tiêu-phong giải-độc-hoàn với các món thuốc của **Bảo-Nam-Đường** bán hết sức chạy, cho nên có người vì chút lợi riêng đã quên mối hại lớn cho đồng-bào quốc-dân, chính là một người đã được gán gửi bốn đường trong ít lâu, cho nên đã phỏng theo cách bào chế của bốn đường, cũng nói rằng có chế được 4 thứ thuốc đau tử-cung, dám tự xưng là có gia-truyền nghiên cứu để lừa gạt quý bà, quý cô.

Vậy xin quý bà, quý cô nhớ nhìn kỹ hiệu **Bảo-Nam-Đường** mới khỏi lầm thứ giả mạo không thể tốt bằng, không thể sánh kịp.

Nota. — Thuốc ho **VẠN-LINH** của **Bảo-Nam-Đường** trị các chứng ho lâu, ho lao, ho tòn, ho ra máu, ho khan, ho có đàm hay vô cùng, không thuốc nào bì kịp.

DAI

DONG-CHI

Từ hôm Tuyết dọn đến căn phố ở bên cạnh nhà tôi, là hôm bắt đầu xảy ra những câu chuyện lặc lự giữa vợ chồng tôi.

Cảnh gia đình đã mất hết sự bình tĩnh, yên ổn của một đôi vợ chồng trẻ, với một đứa con mới bập bẹ « pa... pa... » Những bữa cơm ngon, những chuỗi cười đùa, những tiếng nói ngọt ngào, những cử chỉ dịu dàng của vợ tôi, đã nhường chỗ cho một cuộc xô xát bất thường và bất thường. Đồng thời tiếng chén dĩa đánh vỡ vang dội lên, tiếng quát nạt, chửi rủa tiếp theo; tiếng đập mạnh xuống bàn ghế; có lúc ồn ào, và nhứt óc như một cái chợ; có lúc lại lặng lẽ, thê thảm quá nặng nề như một cảnh đám ma. Nghĩa là gia đình tôi cũng như bộ mặt tôi và vợ tôi, đều nặng nề lắm! Lại luôn luôn có một không khí khó thở. Tôi không muốn ở trong nhà ấy quá 15 phút, vợ tôi cũng thế. Từ đấy, cảnh nhà tôi bỗng trở nên tiêu điều, lủi quạnh lạ lùng: nhà cửa bỏ hoang không quét dọn, bàn ghế bỏ bừa bãi, mồi meo không lau chùi, giường ngủ, ra, nệm tã rơi như chuồng heo... đến thằng nhỏ con tôi hằng tháng không tắm rửa, ghê chốc nổi lên đầy người; cái máy radio, thường ngày chiều và trưa oan oác như một kịch trường, thế mà nay cũng nằm yên một xó, nó như chết ruột theo với chủ nó.

Nhưng chuyện ấy đã qua lâu lắm rồi! Nghĩa là nay tôi đối vợ tôi lại yêu thương nhau đôi ấm hơn trước. Và tất cả những cảnh hỗn độn, bởi sự xáo trộn của Tuyết, đều bị xua đuổi ra ngoài hết. Chỉ có tình nghĩa vợ chồng là thắng đoạt được tất cả những trở lực khó khăn, và thắng đoạt được cả trái tim, sắc đẹp của Tuyết.

Trời ôi! Nhưng nay nhắc lại, tôi vẫn còn thấy trong lòng thẹn thẹn thế nào ấy. Các ngài đã biết tôi là một văn sĩ chánh tông đấy chứ? Nhưng lại là một văn sĩ đa tình lãng mạn đến cực điểm. Chả thế mà tôi đã thề, trên đời này nhứt vợ nhứt chồng, ngoài ra tôi không yêu ai, hay biết đến một người đàn bà nào thứ hai nữa. Thế mà...

Ác nghiệt thì thôi! Tôi lại gặp phải Tuyết. Nếu nàng một người như vợ tôi hay kém hơn thì không sao. Đây nàng đẹp lắm! Một thứ sắc đẹp tự nhiên lại nhờ cái « nghệ thuật » trang điểm, làm sao mà nàng lại hoàn toàn đến thế! Từ chân mày vòng nguyệt, đến cặp mắt mơ mộng tình tứ, lông mày cong vọt lên, nhìn tôi như có một nhân lực thôi miên phi thường. Đây là chưa nói đến nụ cười ngây ngất với cặp môi trái tim mông dẹt, đến cái cổ tròn trĩnh, trắng trẻo nõn nà, đến đầu tóc uốn dợn sóng như đám mây. Hay đến tất cả thân thể nàng, y phục toàn cất may theo một lối riêng tân thời đặc, và khuôn gọi đến cùng cực. Trong lớp lụa mỏng sát mình, để cặp vú nổi hẳn lên giữa bộ ngực bằng phẳng, nên mình trên đôi dây cao gót. Lúc nào nàng cũng có một vẻ đẹp dễ làm cho những người đàn ông xấu mầu như tôi phải mê mệt, điên đảo.

Một kỷ niệm trong đời tôi, không bao giờ quên được, là con người đẹp ấy lại yêu tôi. Cuộc tình duyên lãng mạn ấy cũng rất kỳ thú. Là

hôm ấy, tôi đương ngồi trong phòng văn, cầm cụ viết, bỗng sức nhìn ra giòng sông Cửu-long chảy lờ lờ, những chiếc lá vàng cuốn theo, gió thoảng nhẹ, mặt nước lằng lằng sóng gợn, bỗng tôi như thoáng theo gió, vật vờ bay trên mặt nước, cảm hứng quá, tôi ngâm vang lên mấy vần thơ.

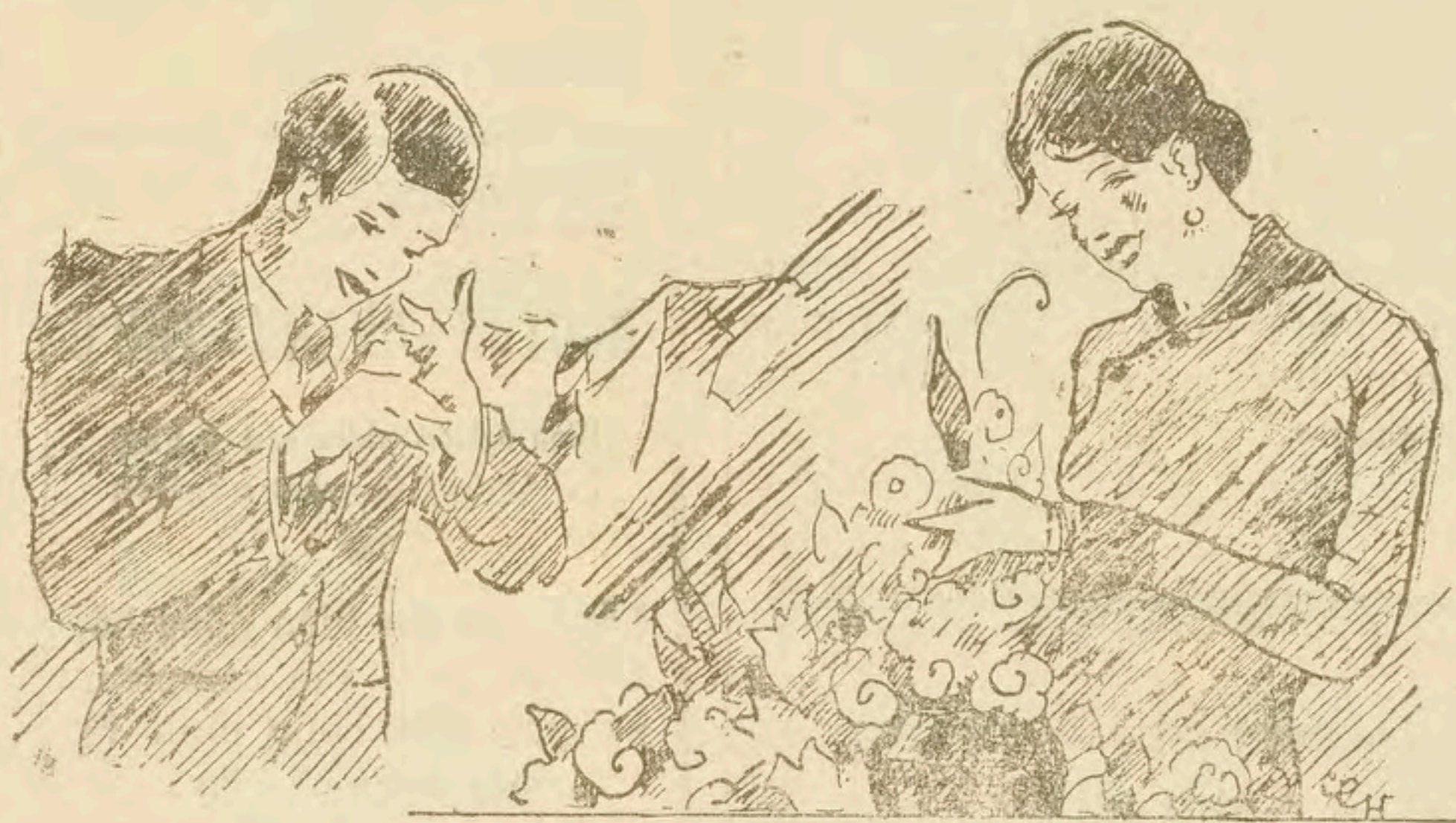
Bỗng nàng ở bên kia cửa sổ nhìn sang, giọng oanh thoả thễ, với một nụ cười say đắm:

— Thi-sĩ ngâm thơ hay quá!

Thế là hôm ấy tôi được dịp làm quen, không bao lâu tôi với nàng kết thành một đôi nhơn tình yêu nhau bằng mộng, bằng thơ.

giải muộn trong những phút mệt nhọc, chán nản vì cầm cụ trong phòng văn, thê thoi. Nhưng vợ tôi vẫn không nghe, nằng nặc sinh chuyện với tôi cho được, ngày đêm day dứt tôi, hành hạ tôi đến đều, cũng tệ tôi phải thề: « nếu tôi có bỏ vợ bỏ con, lấy Tuyết, thì ngài trên Lăng-Ông vật tôi chết trào máu họng ra: » Tôi thề như thế vợ tôi vẫn không tin, cứ cố theo đuổi bên cạnh tôi để làm cho nhục nhã ê chề, xấu xa cùng cực, để tôi phải bỏ nàng mới nghe.

Thật, nhưng làm thế nào cho tôi bỏ nàng đi được? Đức mẹ gái

Rồi hai tâm hồn như một, chiều chiều chúng tôi cặp tay nhau dạo bên bờ sông Cửu-long để lượm những vần thơ, hay để đón lấy những ngọn gió thu đưa chiếc lá vàng về cõi, để ngắm nhìn những ngọn lau, lách đù hiu vọt vờ bên kia bờ sông, lẫn trong sương mờ, in hình đây nước, in hình cả tôi và nàng, mặt nước rung động, đôi tim nàng và tôi cùng vô nhịp rung động: Chúng tôi yêu nhau, thề mãi mãi không xa nhau.

Giữa lúc tôi và nàng đương say mê nhau như thế, thì việc đã bại lộ, bên cạnh tôi, một người vợ thiếu đức chiều chồng, hơn nữa bị người ta chiếm mất tình yêu; đầu còn tỏ sự bất bình chỉ năn nỉ nhỏ nhẹ với tôi, sự thề đã đến thế, tôi đầu yêu nàng như chết, cũng chỉ chối lia chối lịa là không bao giờ lại bỏ vợ, bỏ con để theo một cô gái phóng lãng. Tôi hết sức căt nghĩa cho vợ tôi nghe, là đi lại với nàng, tôi chỉ cần sự tiêu sấu

đả lên đến tuyệt độ. Nếu, có phải bỏ vợ, bỏ con đi mà theo gái thì tôi cũng còn đành lòng. Thế mà vợ tôi bảo tôi bỏ nàng đi thì bỏ thế nào được?

Sự ghen tương ấy, diễn lên mỗi ngày, cảnh nhà tôi đã trở nên hỗn độn, và mất hết sự trật tự, sự kính nể, hay sự yêu thương giữa vợ chồng. Tóm lại chỉ còn đợi một cuộc quyết liệt đến cùng nữa là ra gì thì ra, một phen cho điên đảo rồi mỗi người đi một ngã cũng không ai còn ân hận gì nữa.

Quả thiệt, một hôm tôi ở nhà bảo vệ đi cùng hai người bạn. Lúc ngang qua, toan về nhà nhưng Tuyết trông thấy ra gọi tôi vào. Tôi thật tình vừa vào khỏi cửa, thì vợ tôi như một con thú dữ lồng lên, ở ngoài nhẩy vào, níu lấy tôi mà cắn xé, nguyên rửa đến đều. Tôi lúc ấy đứng thừ cả người, chỉ còn một cách nữa là xin lỗi, nhưng vợ tôi cũng không nghe, quyết làm cho

lớn chuyện đề tôi và Tuyết tuyệt đường đi lại mới nghe.

Cuộc xung đột kéo dài, Tuyết vào can, vợ tôi vẫn không thả. Tôi can cũng thế. Cuối cùng, Tuyết đi gọi lính mã tà đến can thiệp, thì thấy chuyện vô lý là vợ chồng tôi đánh lộn, giằng co nhau giữa nhà Tuyết, còn sự thâm vụng yêu ấp ai biết đấy là đầu: Tôi và vợ tôi bị tống giam vào bót đêm ấy.

Đêm ấy, một đêm quá nặng nề, thê-thảm, vợ tôi gục đầu vào tường khóc tẩm tức, tôi phân thì thì hối hận, phần xấu hổ, chỉ đứng thừ người như tượng gỗ. Trong bóng tối, dưới ánh đèn mờ tỏa, cảnh lạnh lùng vắng vẻ của bốn bức tường vôi, tôi có cái cảm tưởng như bị đẩy vào ngục hình. Trong yên lặng, ngoài yên lặng, thỉnh-thoảng chú lính gác mở hé cửa coi chừng thử vợ chồng tôi còn sống hay đã thất cớ tự tử rồi.

Đêm từng phút, từng giờ trông cho mau sáng để đợi ông cô xữ, Nhưng thời khắc lúc ấy, không phải là thời khắc của chiếc đồng hồ, thời khắc của quả đất xoay quanh mặt trời nữa. Mà thời khắc của trái tim, mạch máu chạy mạnh trái tim đập mạnh, hơi thở cũng mạnh thêm lên khác thường. Nhưng sự chậm chạp, trễ nãi của thời gian vẫn kéo đi một cách nặng trịch trịch như cả một khối nặng to lớn vẫn mãi không nhúc nhích.

Vợ tôi nhìn tôi cất giọng cảm động lẫn nước mắt:

— Mình đã thấy người ta yêu mình chưa?

Tôi cảm thấy sự khổ sở tẻ tái và xấu hổ tràn ngập cả tâm hồn chỉ đứng lặng thinh không trả lời. Nhứt là tôi bị lương tâm dằn rức, hồi hận, chỉ vì mình, vì vợ mình mà cả hai đứa bị tống giam. Còn Tuyết lúc này đâu có biết đến tình cảnh của tôi?

Vợ tôi chưa người con dạn tặc tôi ghen ngào.

— Mình có muốn tiêu sấu dãi muộn nữa thôi?

Qua một đêm bị nhốt trong bót lần thứ nhứt tôi nếm được cảnh lao tù lần thứ nhứt tôi thấy mình bị người ta dạy cho một bài học khôn về cái đức mẹ gái.

Đáng lẽ thì tôi đã giác ngộ đã biết sự mê gái như thế là có hại, mà xa hẳn Tuyết đi. Nhưng lạ! Lòng tôi như bận bịu, thắc mắc bởi một cái gì, luôn luôn tôi thấy khổ sở hồi hộp chỉ muốn gặp Tuyết. Những kỷ-niệm bên bờ sông Cửu-Long làm thế nào cho tôi quên được?

Ở đời chẳng khôn sống, chẳng đại chết, là lẽ tự nhiên. Như tôi khôn không ra khôn, đại không ra đại lỡ dở lương ương đã là một sự đáng ghét, thêm cái đức mẹ gái như thế lại càng đáng ghét hơn

nữa. Đáng lý nay biết đại rồi thì phải khôn, nhưng vẫn không chịu khôn, lại muốn đại thêm nữa. Thế thì còn kể số gì thắng tôi đấy nữa? Và, có cái đại cuối cùng này, từ đây, tôi mới thiết tình ngộ, từ đây một lần thấy gái đẹp là phải tránh xa, ghê sợ như một thứ bệnh dịch, như một kẻ phung hủi, để đừng vướng vít với họ, để đừng bị ái-tình, và sắc đẹp lôi cuốn chìm đắm. Và cũng chỉ có một người đàn bà đáng cho tôi yêu tôi kính, phụng thờ mà thôi là: Vợ tôi.

Các ngài có biết cái đại cuối cùng của tôi thế nào không? Là, hôm ấy, không hiểu vợ tôi đi đâu vắng, tôi biết thóp, lại không để nên được tình yêu đầu với Tuyết. Tôi lên sang nhà nàng. Trái với ngày trước, Tuyết đã cho tôi một bài học, với một giọng nói chạy chua, cay nghiệt như búa bổ vào mặt rằng:

— Hôm nay mày chưa hết đại đấy à? Ngày thơ lắm con ạ! Hãy trở về với vợ đi, gái này không phải để đem báp rế trái tim cho mày đâu. Thật ra, oan trái tự mày tác nghiệt mà nên cả. Mày có còn nhớ lời nói của mày đã lọt vào tai gái này thế nào không?..

Các ngài có hiểu lời tôi nói với nàng gì không? Hôm nay tôi mới hiểu vô nghĩa, là sở dĩ gia đình tôi phải điêu đảo, tan nát, vợ chồng tôi phải khổ sở, điêu đứng, chỉ vì lời nói vô tình của tôi, mà nàng quyết tâm trả thù lời nói ấy, làm một hôm ngẫu nhiên nàng đi qua cửa thấy nàng đẹp quá lãng lơ mà tôi thốt nên:

— Cô đi lắm!

Từ đấy, một lần trông thấy cô gái đẹp, tôi lại giựt mình thấy lạnh lạnh sau xương sống.

DONG-CHI

Thuốc hoàn

**NGUYỆT
NGUYỆT
VIÊN**

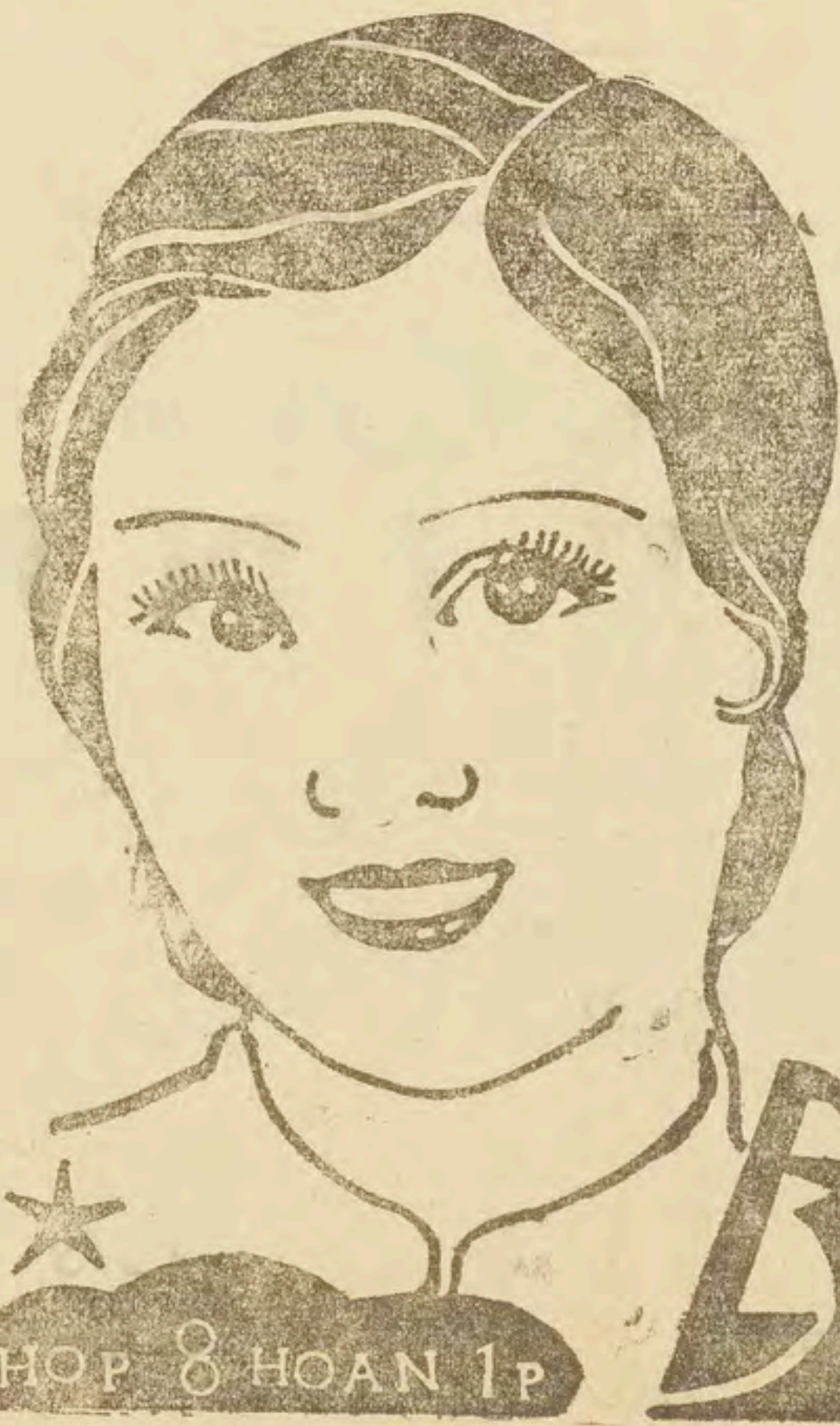
rất linh nghiệm về sự sửa máu xấu ra tốt. Phụ-nữ uống nó sẽ trở nên mập mạnh, tươi xinh, dứt các bệnh lặt vặt.

Có bán khắp nơi. Mỗi tháng chỉ uống ba hộp. Mỗi hộp 0p.50.

Tổng phát hành:

**Vinh-An-Hòa
Dược - Phòng**

287, rue des Marins - Cholon

95% thiếu nữ
đều ái-ngại những ngày
hành-Kinh.

Ngày hành-kinh cô khó chịu lắm thì phải? Đau có hơi nhức, bụng ngậm đau, dâ-đượi trợn ngày, cô không làm gì được. Cô hơi khó tánh, và không được vui vẻ như thường. Kinh nguyệt còn dề. Mấy kỳ kinh trôi hay sứt hoặc dầy dứa là mấy ngày cô khó chịu như thế. Hết 95% phụ-nữ đến ngày hành-kinh đều bị bệ như cô.

Hồi trước phải chịu vậy. Nhưng bây giờ không còn như thế nữa: đã có sản BẠCH-YÊN-HOÀN giúp cô thoát khỏi cái nạn ấy. Mỗi tháng cô chỉ uống 1 hộp thôi, chẳng những kinh sẽ đúng, mà mấy ngày hành-kinh không đau vật nữa, cô vui vẻ luôn.

Đa cô sẽ ngạc nhiên, trong cô trẻ đẹp non trước. Cô nhất thuốc cách mấy cũng uống được BẠCH-YÊN-HOÀN.

VÔ-ĐÌNH-DẦN

323, Marins Cholon — 118, Espagac Saigon
4, Ohier P. Penh — 8 Cantonais Hanoi và
4c đại-ly

BẠCH-YÊN-HOÀN
là cứu-tình của bạn gái.

Hộp 8 HOAN 1p

NGƯỜI ĐÀN-BÀ

NGƯỜI VIẾT: PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 102)

HÙNG cái khóc nầy, vì thương hay vì giận thầy Tịnh mà cô khóc? Các ngài muốn hiểu rõ, hãy kêu thầy Khô các ngài hỏi nó. Nó sẽ nói cho nghe.

Mà kia nó lên đấy!

Nặng gót giày trên mấy nấc thang lầu dóm-dốp, thầy Khô đi lên kiểm ba nó.

— Ba ơi! Ba!..

Lăng lúu kêu mấy tiếng, rồi không cần đáp lời, nó chạy tuốt vô phòng. Leo lên giường muốn ôm cổ thầy Tịnh mà hôn, nhưng nó lại thấy cô tư khóc. Nó hỏi:

— Kia, sao mà khóc hở má?

Nhìn lại thầy Tịnh dương thêm thư với gương mặt đau thương, nó nào biết. Nó ngỡ cho rằng má nó bị đánh đòn. Tình yêu thương mẹ đã biểu lộ ngay.

— Ba dữ lắm! Ba không thương má chút nào! Đi, không cho ba ở đây nữa!

Tịnh uể oải đứng dậy nhường chỗ lại cho con.

Thầy Khô ôm cô tư nó hỏi:

— Sao mà khóc hở má?

Ngồi dậy lau nước mắt cô nói: — Tại má thương ba nhiều nên má khóc! Ba của con là một người quý trọng lắm kia! Con phải thương ba con nhiều như má vậy. Sao con hôn bạo với ba! Sao con giận dữ ba! Kia ba con giận con rồi đó. Con hãy theo ba mà năn nỉ ba đi!

Thầy Khô ngoan ngoãn vâng theo lời mẹ. Tuốt xuống giường lại đứng ôm cặp chơn thầy Tịnh, tức tức khóc và nói:

— Con xin lỗi ba!... Ba tha lỗi cho con! Con không dám vậy nữa.

Tịnh ẵm thầy Khô trên tay lau nước mắt cho nó. Để môi hôn con một cách yêu đương, thầy nói:

— Ba thương con nhiều lắm kia!

Thấy cha con đàn diu nhau, cô tư lấy làm cảm động, cô bước lại đứng chơan tay ôm xiết cả chồng con, cô nũng nịu nói:

— Anh thương con nhiều. Còn em, anh có thương nhiều không?

Thầy Tịnh nói:

— Kêu bằng «mình» chứ!

— Ủ, mình! mình thương em nhiều chứ!

— Một người đàn bà quý như trong đời!

Anh Mười đương lau bàn lo dọn bữa ăn bỗng nghe có tiếng thầy Tịnh kêu. Anh hết hồn. Anh nghĩ có chuyện không lành nên lật đặt chạy lên mà mặt mày không được tỉnh. Thầy Tịnh nói:

— Cảm ơn anh lắm! Thôi anh sửa soạn mai đi.

Anh Mười tưởng thầy Tịnh giận nên thưa.

— Thưa thầy tôi mới lỡ một lần, xin thầy đừng đuổi tôi tội nghiệp.

Tịnh mỉm cười.

— Tôi có đuổi anh đâu! Tôi biểu anh sửa soạn rồi mai về thăm quê nhà của vợ chồng tôi ở trên Bình-Nhâm.

Nghe nói, anh Mười lật đặt chấp tay xá rồi đi ra. Thầy Tịnh kêu lại hỏi:

— Tiền lương anh mỗi tháng bao nhiêu?

— Đa thừa 15 đồng!

— Kể từ tháng này anh lãnh 20 đồng mỗi tháng. Anh lên nói với cậu thằng Cu, tôi xin thằng Cu ở luôn dưới này đi học với thầy Khô. Biểu sắp-phơ coi sửa soạn xe cho sạch sẽ!

Một cái gia-đình mà người ta thường trầm trở với câu này: «Già-đình này có gia-đình nào hơn» ấy là cái gia-đình của vợ chồng thầy Tịnh vậy.

Ba năm sau.

Một buổi sớm mai, cô tư đương ngồi may cái áo đầm cho đứa con gái nhỏ vừa được hai tuổi, có một người đàn bà đem trao cho cô một cái thư. Cô Tư cầm thư thấy rõ là thư ấy đề tên cô. Cô không biết của ai gửi. Cô hỏi. Người đàn bà đó nói là thư của một người bệnh nằm nhà thương Chợ-rẫy mượn đem dùm.

Mặc dầu lấy làm lạ, cô Tư cũng xé thư ra đọc:

«Cô Tư ời!

«Nếu như với ai lạ, không biết được cái đường đời của tôi. Với ai mới gặp tôi lúc sau này thì tôi có thể nói với họ rằng phần số tôi bạc mạng rồi trách trời trách đất hay trách kẻ bạc tình! Nhưng với cô, nếu tôi than với cô mấy câu đó tôi sẽ ngượng miêng lắm vì cái gương sờ sờ trước mắt dạy tôi rằng dầu nên hư đến đâu tại nơi mình gây ra. Mạng trời nào biểu mà trách! Tình nào biểu mà than!

«Mà khổ nỗi!»

«Cái giờ mà trí tôi biết ngấm nghĩ như thế chính là cái giờ này, cái giờ tôi đương nằm trên một cái giường thí của bệnh-viện Chợ-rẫy. Thì nó đã mượn «lắm rồi.»

(Còn nữa)

Coi tiếp ở đây

HITLER đang tự-tử

Con người ấy gây nên hại người đồ máu, tan cửa nát nhà rồi đây tất không ai dụng, mà dầu có xó kẹt nào để dung thân thì chắc người ta cũng tìm cách giết chết, chứ không chịu để. Đến khi bại trận từ ngòi mà ở lại trong nước Đức đi nữa, tất nhiên chính người Đức sẽ cạo da làm thịt và trước hết. Bởi vì làm cho họ khổ khổ bại vong. Hay và có chạy vọt lên trời, thì thánh Pierre giữ chìa khóa thiên-môn, cũng không khi nào chịu mở cửa cho nó.

Hitler chỉ còn có cách tự tử, mà ngay bây giờ chính là lúc và đang cầm dao cứa cổ hay nạp đạn vào súng để kết liễu cái đời tham lam hung bạo của nó. Tới lúc gần tắt hơi, có lẽ nó ân hận cho mình đã cứ làm anh thợ sơn mà ở một căn nhà nhỏ nhỏ, cưới một chị vợ xinh xinh, cùng nhau yên vui hư hĩ thì sướng hơn!

M.

Cáo thị

CHO THANH-NIÊN ANNAM SAU NÀY SẼ ĐI LINH

Chánh-phủ Nam-kỳ có một cái cơ-quan tập-luyện thể-dục, đức-dục và chuyên-môn, để cho thanh niên Annam dùng. phòng khi được điền lính theo phép hoặc tình nguyện theo lính; cho nên đã cạy quan năm Sée, Hội trưởng tạo lập và ông Roumy, Hội trưởng hội tập bắn, thể dục và tập quân-sự, lập ra cơ-quan ấy.

Sự tập-luyện về quân-sự cho thanh-niên nào tình nguyện học-tập sẽ giúp ích rất nhiều cho tài-năng và giáo dục, là những điều kiện sẽ làm cho mình dặng phần khá hơn trong quân đội và mau lên chức cao trong ngạch nhà binh.

Vậy thì kể từ ngày nay hết thấy thanh niên, nhỏ lắm là 17 tuổi, mà tình nguyện học tập tại cơ-quan ấy, đều có thể xin biên tên mình hoặc tại Hội tập bắn ở đường Richaud, hoặc tại phòng Thường-trực của người tình nguyện giúp cuộc phòng thủ tự vệ, số 76 D đường Espagne.

(Thông cáo)

CÁCH ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM
đề chữa

BỆNH GIANG-MAI
bảng thuốc bán

SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trặc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tồn-thương, cả các thời-kỳ của bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tí vi, thuốc này là một thứ thuốc trặc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu:

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM
Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIOThÉRAPIQUE
số 2, Place du Théâtre Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bào-chế tây ở thuốc-địa.

TIN TỨC THI-TRƯƠNG

GIÁ LÚA

Ngày 20 Sept. 1939 theo gia lúa	Taux Officiel	101.00
các nhà máy Cholon bán nguyên	Banque de l'Indochine	10.00
bao 68 ki-lô.	Banque Franco-Chinoise	10.00
Lúa thượng-hạng:	Honkong et Shanghai	10.00
Lúa hạng nhứt:	Chartered Bank	10.00
Lúa hạng nhì 40% Japon		3,45—3,50
Lúa h. nhì 50/55% Java		3,35—3,40
Lúa thường dùng		3,30—3,35

GIÁ BẠC

GIÁ ĐỒNG BẠC CÚ

Ngày 30 Aout 1939 0p.999

GIÁ GẠO

Ngày 20 Sept. 1939 bán dọc theo mé sông, không kể tiền sở phí.	Đỗ mỗi 100 ki-lô	3p.80 4p.70
Gạo số 1, 25% tấm	Trắng	(không định giá)
Gạo số 2, 40% tấm		
Gạo số 3, 50/55% tấm		
Gạo lức 5% lúa		
Tấm số 1, số 2		
Tấm số 3		
Cám trắng		
Cám lức		

HEO

Mỗi 100 ki-lô 32,00—34,00

GIÁ ĐƯỜNG

Đường cát trắng 100 29,00

GIÁ BẮP

Đỗ mỗi 100 ki-lô 3p.80 4p.70 (không định giá)

GIÁ DỪA KHÔ

Dừa khô Cholon 100k 13p.00—13,50

GIÁ CAO-SU

Paris 1-9-39 Cpt. fr. 15,25 p. 1 k
Londres 19-9-39 cpt. 8 d 3/8 p. a
Londres 18-8-39 ter 8 d. 1/2
Singapoure 1-9-39 cpt. SG Op.281/8.
New-york 30-9-39 cpt. U.S. 16.40p

Hiệu đồng hồ

NGUYỄN-CHÁNH-TRUỘ

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7, Amiral Courbet - Saigon

Linh sửa đn hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur
xe hơi, máy chụp hình và
máy đánh chữ v.v.

ARTÉRIOSCLÉREUX

NHỮNG NGƯỜI MANG BỆNH Ở
HUYẾT MẠCH BẤT THÔNG,
NÊN DÙNG

URODONAL

sẽ thấy công hiệu cấp kỳ, vì nó làm cho mạch máu mềm dẻo và thông suốt những chất độc. Mỗi tối, uống một muỗng cà-phê. Nhà thuốc nào cũng có bán. hay ở Tổng cuộc CHATELAIN số 2 rue Valenciennes Paris.

Chatelain, la marque de confiance

Một bức thư

Kính ngài,

Ở Huế không phải thiếu chỉ là thuốc trị ho. Nhưng tôi đã dùng qua gần gấp hiệu mà không dứt bệnh. Hôm tháng rồi có dịp vào Nam tôi ghé ngài mua 3 hộp thuốc ho lao (mỗi hộp 5p.) và về coi đúng theo mà dùng. Tôi thú thật với ngài rằng tôi hết sức đội ơn ngài đã có lòng bác ái mà gửi toa thuốc gia-truyền quý báu của nội-tổ ngài mà giúp đỡ trong mùa một.

NGUYỄN-KHÁNH Comercant à Hué (Annam)

Trên đây là hình cái bức thư gởi khen thuốc ho lao, ho ra máu của cụ TRỊNH-HẢI-LONG (nội-tổ ông đồc HẠO). Ở xa muốn mua thuốc gởi mandat cho ông TRỊNH-VĂN-HAO Directeur Ecole. Villa n° 110 rue Vassogne Tandinh. — Saigon.

(Coi hai thứ: thứ 5p.00 và thứ 3p.50)

Muốn khỏi hư da mặt và được trẻ trung luôn, qui bà qui cô nên dùng

LAIT INNOXA

ĐỀ RỬA MẶT TRƯỚC KHI ĐI NGỦ.

MOUSSE INNOXA

TRƯỚC KHI ĐÁNH PHẤN,

POUDRE INNOXA

CHO DA MẶT MỊN MÀNG TƯƠI HẸP.

BÁN TẠI CÁC CỬA HÀNG LỚN VÀ TẠI TỔNG ĐẠI-LÝ NAM-KỲ

Ets BICHMAC

9 rue Carabelli - Saigon

Mua bán có giá riêng

**ĐỜI VĂN MINH VẬT CHẤT
PHẢI VUI VẺ TRẺ TRUNG**

Đời văn-minh vật-chất, vui vẻ trẻ trung là một điều kiện tối cần. Nhứt là người lao tâm, lao lực, phải bồi bổ sức khoẻ luôn luôn. Muốn được như vậy cần phải trường phục bằng một thứ thuốc bổ chắc chắn như thuốc CAO-THIÊN-MÔN của nhà thuốc ÔNG TIỀN. Thuốc CAO-THIÊN-MÔN nhờ sự chế tạo hoàn hảo, nhờ giá trị đặc biệt của nó và sự trông nom cẩn thận trong việc bào chế, là một thứ thuốc bổ kiến hiệu hơn hết. Chế ra bằng một vị thuốc hết sức bổ kêu là THIÊN-MÔN sanh nơi xứ mình thường ở các bờ biển núi non, rất khó kiếm vì nó mọc có mùa. CAO-THIÊN có tài chủ trị quả quyết: lao tòn (ho lâu năm), tinh khí khô khan, nhức mỏi, đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu, ít ngủ, cùng đàn bà đau máu, huyết hư, kinh kỳ trời sụt rất công hiệu. Đàn ông, đàn bà, già cả nhỏ lớn đều dùng dặng.

CAO THIÊN MÔN

Mỗi ve 1p.50 (Uống dặng 5, 10 ngày)

Có bán khắp các chi-cuộc và đại-lý nhà thuốc **ÔNG TIỀN**
Saigon : 228, d'Espagne, Cholon : 59, Bd. Tổng-đốc-Phương,
Dakao : 187, rue Albert 1er, Pnompenh : 57, rue Ang-duong

Mất tiền chó đẻ ai cười,
Mua đàn hãy lựa kẻ người chê
câm.

MÉLODIA ấy không lầm,
Đàn làm kêu đẹp ai cầm cũng ưa
Mười năm nghệ-thuật ganh đua,
Sánh cùng Âu-Mỹ có thua chi
người?

Thật đúng như lời.

LƯ'ÔNG NGHI BỔ THẬN

Lê-huy-Phách

Trong số 100 người đàn ông, ở thế kỷ này, thì có đến 90 người có các bệnh ở Thận. Bại-thận: đau lưng, mắt mờ, ù tai, nhức đầu, tiểu tiện vàng, tinh khí loãng... Hoặc sanh ra Mộng-tinh, Di-tinh, Hoạt-tinh, Liệt-duơng... Hoặc những người vì 11 thủ dâm! mà sinh ra tức ngực, hay đánh trống ngực, di-tinh, mộng-tinh... Hoặc những người sau khi khỏi bệnh phong-tinh vì uống phải nhiều thứ thuốc công phạt làm hại thận khí mà sanh ra đau lưng như bẻ, ù tai, chảy nước mắt, hoa mắt, rụng tóc, ướt qui đầu...

Có các bệnh kể trên đều dùng 11 Lưỡng nghi bổ thận 11 số 20 của Lê-huy-Phách các bệnh khỏi hết — sinh khí cố tinh, khỏi bại thận, khỏi di-tinh, khỏi mộng-tinh, khỏi hoạt-tinh, khỏi bệnh liệt-duơng chắc chắn như vậy, dám cam đoan.

Lưỡng nghi bổ thận số 20 của Lê-huy-Phách là một thứ thuốc bổ thận 11 hay như ở xứ này! Mỗi hộp giá 1p.00.

Đàn bà bắt điều kinh

Dùng thuốc Lê-huy-Phách hay như

ĐIỀU KINH CHỦNG NGỌC SỐ 80 GIÁ 1p.50. — Các bà có bệnh Bắt điều kinh, khi lên tháng, khi xuống tháng, huyết ra tím đen, có khi ra khí hư nữa. Trong người bần thần mỗi mệt, kém ăn, ít ngủ, hoa mắt, ù tai, đau bụng khi hành kinh... dùng thuốc Điều kinh chủng ngọc số 80 của Lê-huy-Phách, kinh nguyệt điều hòa, tốt cho sự sinh dục, mau có thai nghén.

ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT SỐ 21 GIÁ 1p.00. — Các cô kinh hành sai hẹn, tháng có, tháng không, da vàng, quầng mắt thâm, người nhọc mệt... dùng Điều kinh bổ huyết số 21 giá 1p.00' kinh hành đúng hẹn, da đỏ hồng đào, khoẻ mạnh luôn luôn và làm cho người tăng thêm vẻ đẹp.

Thanh-niên Cứu khổ hoàn

Trị tận gốc các bệnh Lậu

Một thứ thuốc Lậu hoàn toàn linh nghiệm, hay hơn hết thấy các thứ thuốc Tây, Tàu. Ta đã có bán từ xưa tới nay ở xứ này. Thuốc này có đặt tinh chữa các bệnh Lậu: không cứ là kinh niên hay mới mắc, tức buốt hay ra mủ, bệnh Lậu phải lại hay phải nhiều lần, bệnh Lậu có biến những chứng gì nguy hiểm, bệnh Lậu ở đàn ông, đàn bà hay đàn bà có thai... đều dùng Thanh-Niên Cứu Khổ Hoàn số 70 giá 1p.20, dùng được nhiều ngày, dứt tuyệt nọc các bệnh Lậu. Thứ thuốc Thanh-Niên Cứu Khổ Hoàn này hiệu nghiệm phi thường. Các ngài hãy hỏi những người đã dùng rồi thì sẽ biết sự công hiệu là dường nào.

VAN NANG LINH BỔ

Lê-huy-Phách

Một thứ thuốc bổ sức khoẻ dùng chung cho các cụ già, bà lão, đàn ông, đàn bà, người lớn, trẻ con. Dùng thuốc này thân hình hình tráng kiện, phần khởi tinh thần, ăn ngon, ngủ yên, tăng thêm sức khoẻ... Các cụ già, bà lão dùng thuốc này khỏi bệnh ho sẽ dẽ, da dẻ hồng hào, tăng thêm tuổi thọ. Đàn ông, đàn bà dùng thuốc này, bổ khí, bổ huyết, tốt cho sự sinh dục.

Những người làm việc bằng tinh thần hay sức khoẻ nhiều quá: trong người mệt nhọc, chán nản... dùng thuốc này làm việc lâu mệt, thêm trí khôn, tăng trí nhớ. Trẻ con dùng thuốc này mau lớn. Mỗi hộp giá 1p.00.

Bệnh Bạch Đái

Thuốc Lê-huy-Phách hay như

Bệnh Khí-hư (bạch-đái) rất nguy hiểm cho phụ-nữ. Người có bệnh khí-hư thì thường thấy tiểu tiện vàng, đục, có giầy, có cặn, ra khí-hư hoặc vàng, hoặc trắng, kinh nguyệt rất điều, người ốm yếu... dùng Đoạn Căn Khí-Hư số 37 giá 1p.00 và Tào Nhập Khí Hư Trung số 38 giá 0p.50 của Lê-huy-Phách, khỏi hẳn bệnh Khí-hư (bạch-đái) tốt cho đường sinh dục về sau.

Lọc mau sát trùng

Tuyệt trùng Lậu, Giang-mai

Lậu, Giang-mai chưa tuyệt nọc: tiểu tiện trong đục bất thường có vẩn (Filament), ướt qui đầu, đồ qui đầu, buồn ngứa trong ống tiêu giết thịt trong người mỗi mệt, rụng tóc, mù mắt, ù tai, đau lưng... dùng Tuyệt trùng số 12 giá 0p.60 kèm với Bồ Ngủ Tạng số 22 giá 1p.00 khỏi hết các bệnh kể trên, tuyệt nọc các bệnh phong-tinh, người thêm sức khoẻ, không bao giờ trở lại.

Nhà thuốc LÊ-HUY-PHÁCH

N° 19 Bd. GIALONG -:- N° 19 HANOI

Tổng phát hành ở Nam-hự

Tổng phát hành ở Cao-miên

XUÂN-NGA

HUYNH-TRI

181, Bd de la Somme--Saigon

15, rue Ohier--Pnompenh

Và khắp các tỉnh Trung, Nam, Bắc, Lào, Cao-miên đều có đại-lý.

Ở Saigon bán tại Xuân-Nga Bd la Somme; Bạch-Loan và nơi

Dépôt **KIM-TIẾN** Saigon

191-193, rue Frères Louis -:- Saigon — Téléphone : 21.486

Dakao bán tại Đức-Thắng và Mỹ-Long 146-148 Bd Albert 1er, Giadinh bán nhiều như ở KIM-TIẾN annexe 51-53 rue de l'Eglise (gần ga xe lửa ngang chợ Bà-chiều).

**Descours
et
Cabaud
Représentant exclusifs**

SOIR DE PARIS

BOURJOIS

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN

CÓ CẤP BẰNG YẾU-SANH VÀ VI-TRUNG-HOC

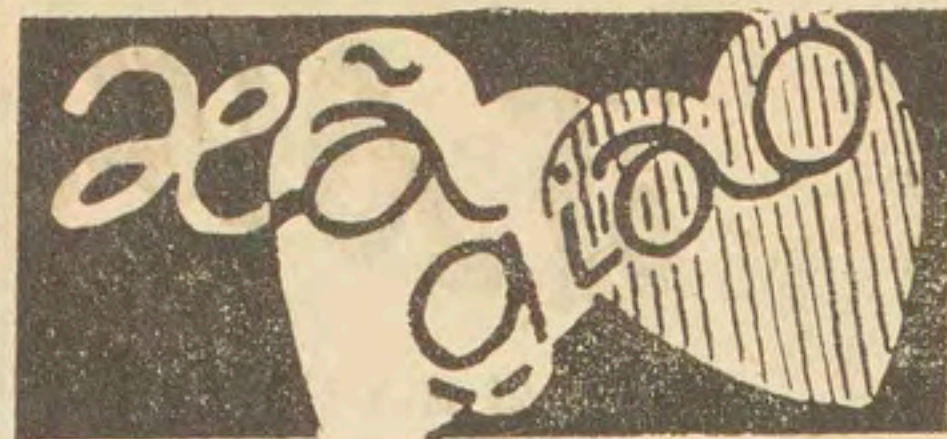
Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat
hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère
Téléphone n° 21.163

(Sau vườn Bồ rô, gần góc đường Chasseloup Laubat
và Larègnère chừng 20 thước) - SAIGON
CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH :

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA : lốt, ghẻ, lở, loét, phong,
lốt, ung độc, theo, mụn, nốt, mụn cóc v.v... BỆNH MÁU :
PHONG TÍNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu
sưng nơi căng, trĩ, mạch lương, hạch, rết, kiết v.v... BỆNH
VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỞ LẬU, ống dài
leo, bông dài, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà :
huyết bạch, tử cung, giây chằng, chườm trứng, kinh kỳ bất
thường, đau đớn v.v... Ngày thường có coi mạch và trị bệnh.
Ngày chưa nhựt và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau

Có vài cái phòng để cho bệnh nhân nằm. Có máy điện
nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

Khuyến-khích

Nhơn kỳ thi bằng Thành-chung
năm nay (1939) trở em Lê-văn-Ký
18 tuổi ở Hòa-an (Caolan) con
của ông bà Lê-văn-Huỳnh đậu số
một với số ngàn mấy trăm thi-sanh.

Chúng tôi định tổ-chức một tiệc
trà, trước để dự lòng em Ký, đã
đem lại một thành tích vẻ vang
cho xứ sở, bữa ấy sẽ hội họp đủ
hạng người vừa mừng cho em Ký
và cũng khuyến lệ cho lớp trẻ em
sau này.

Nhưng lại rồi, vì chúng ta đang
ở vào một thời-kỳ nghiêm-trọng
nên chúng tôi không thể sắp đặt
theo ý muốn. Nên có mấy hàng
này lên mặt báo để chúc em Ký
sở đắc luôn trên sự học, và anh
em Caolan nên biết cho sự thất-
vọng của chúng tôi thật là một cơ
hội bất ngờ và đáng tiếc.

NGUYỄN-VĂN-A
PHẠM-KINH-TÔNG

Không đâu may tốt

mà giá lại rẻ bằng

Nam-Xuân

108, Bd de la Somme - Chợ-củ

Shantung n° 1 18p.50 - n° 2 17p.50

Douppion 14p.90 - 13p.90 - 12p.90

Mau kéo bết

Hạ giá trong một tháng mà thôi.

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH

+ Đường Đường PELLERIN +

Số 98 đường Pellerin
Téléphone : 20.912

Bảo sanh

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ

Có nhiều phòng rộng rãi, nuôi bệnh và người dễ, nằm riêng mỗi
người một phòng (để tính giá riêng). Có nhà mổ, và dễ khó.
Chữa bệnh : phổi, lao, tim gan ruột, trĩ, bàng, tử cung, bạch đới,
hạch lao... vân vân...

RÖI KIẾN (Rayon X)

Chụp hình, vẽ hình : Phổi, tim, bao tử.

Trị bệnh bằng điện khí : Diathermie, Ultra-Violet.

Cho được một cặp kiềng đeo mắt thật tốt

Các ngài nên tới lựa mua tại tiệm : MY-KHOUAN, N° 221

Marins, Cholon. Nơi này có thợ thiện-nghệ, coi mắt lựa kiềng

kỷ lưỡng, sửa kiềng, thay gọng cẩn thận. Kiềng đủ hiệu,

đủ hạng, giá rẻ không đâu bằng.

PHÒNG KHÁM BỆNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) - Saigon

DOCTEUR TRẦN-VĂN-CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie
de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie
du Littoral Méditerranéen

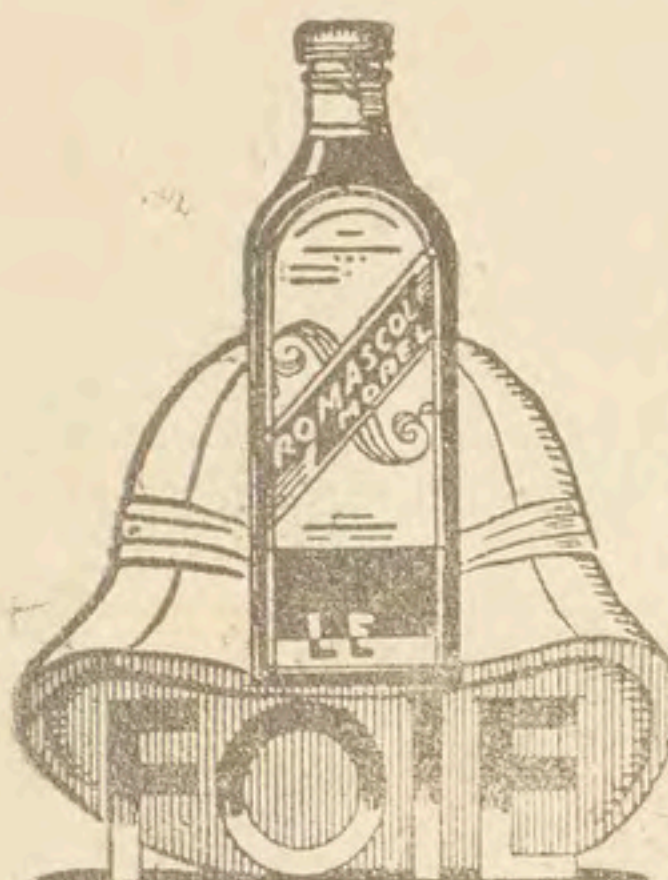
CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH :

bao tử, ruột, gan, kiết, nội trị, nước dãi đường, nhức mỏi v.v.

DÙNG QUANG TUYẾN (Rayon X)

rọi và chụp hình bao tử ruột, vân vân

GIỜ KHÁM BỆNH : Sớm mai 8 tới 12 giờ. Chiều 3 giờ tới 7 giờ

ROMASCOL

GIỮ DÌN GAN

ở khắp cả mọi xứ

Chất bổ trích lọc ở cây cỏ quý và danh tiếng lừng lẫy
hoàn cầu, ai cũng chịu là thuốc tốt nhất để chữa các
bệnh đau gan. ROMASCOL như là quả đào tiên làm
sống lâu, vì nhờ thuốc này gan được lạnh lặn, thành
ra dạ dày và ruột làm việc được đều thường.

ROMASCOL, làm cho Gan chạy đều, là
thuốc rất mạnh và tự nhiên

Lợi thuốc nhỏ hiệu các thầy thuốc

Mỗi lọ thuốc ROMASCOL : 2 \$, 00 tất các các hiệu bảo chế
Phòng chế thuốc MOREL & C° - HOUDAN (France)

Kiên-trúc-sư kiêm thầu khoán

Lãnh vẽ họa đồ cất nhà, cho
giá, sơn phết trang hoàng,
đồ đạc bàn ghế, cất nhà
tắm, cầu tiêu máy
vân, vân...

TRẦN-VĂN-TẮT

nhà chuyên môn về kiểu
nhà và bao thầu cất nhà.

Travinh

TAM KỲ DƯỢC PHÒNG

TỔNG CUỘC TẠI SAIGON SỐ 32 ĐƯỜNG CATINAT

Có đại-lý khắp các tỉnh thành lớn

BẢO CHE VÀ PHÁT HÀNH

THUỐC NGUYỄN-AN-CU

Bảo an số 10

Thuốc trị các chứng bệnh cho
trẻ em nóng nhiệt, có gốc ban trái,
lâu lớn.

Mỗi hộp 0p.50

Bính tân hoàn số 15

Thuốc bổ cho trẻ em.

Mỗi hộp : 0p.60

Thuốc rượu số 39

Chữa trị tê bại, phong, ngứa,
trừ độc, bổ huyết. Hay như thuốc
thánh ngấm một lít rượu uống 15
ngày.

Mỗi hộp : 1p.00

Thiên kim bảo thai số 28

Dưỡng thai và trị các chứng
bệnh cho đàn bà trong lúc có thai.

Mỗi hộp 6 hoàn giá 1p.00

Tứ quý hoàn số 36

Trị các chứng ho phong, ho gió.

Mỗi hộp giá 0p.50

BỆNH GÌ TRỊ CÙNG MAU LẠNH

Trong các thứ thuốc của cụ NGUYỄN-AN-CU có một thứ thuốc
rượu số 39 mà ai ai cũng đều cho là thuốc thần. Bệnh gì uống
cũng mạnh, hề uống thuốc số 39 thì thấy ăn được, ngủ được, nội
trong ít ngày thì thấy mập mạnh lên cân. Ông Phan Huy coi về
guichet phát mandat tại nhà dây thép chánh Saigon hiện giờ, vì
làm việc lâu năm, ông thấy trong mình mỗi một nên ông uống
thuốc rượu số 39.

Mới uống có mấy ngày mà ông thấy sức mạnh trở lại đầy đủ và
cân thử thấy lên được 3 kilos. Trước khi chưa uống thuốc thì cân
có 56, uống thuốc được ít ngày thì cân được 59.

Dưới đây là nguyên văn bức thư của ông Phan Ta-quan-Huy :

Saigon, le 18 Juin 1939

Ông chủ Tam-Kỳ Dược-Phòng

Xin ông bán cho tôi 2 hộp thuốc NHÀ GIÀU số 32 nữa, thuốc này
thiệt hay và tốt lắm, tôi uống mới có 4 hộp thuốc rượu số 39 mà
tôi đã khỏe khoắn trong mình nhiều và lên cân được 3 kilos. Hồi
tôi chưa uống thuốc thì 56 kilogr. sau khi uống một tháng thì
tôi được 59 kilogr.

Thấy tôi được mập mạnh mau anh em trong sở đều trầm trở và
ai cũng đều khen thuốc rượu số 39 thật hay.

TA-QUAN-HUY

Secrétaire principal P.T.T.
Saigon-Central

Bí ếu kinh bổ huyết số 26

Sữa đường kinh cho đều, bổ
huyết, trừ các chứng bệnh cho qui
bà, qui cô. Thiệt là một phương
thuốc rất quý báu cho phụ-nữ.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.00

Thuốc trừ ho lao số 35

Trị tuyệt bệnh ho lao, thổ huyết,
lạc huyết. Hay vô cùng, bệnh lao
mà không gặp thuốc này thì rất
vô phước.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.20

Khâm ly bổ thận tinh số 34

Bổ khí huyết cho những người
sức yếu kém. Trị đau thận, di tinh,
mộng tinh, huột tinh.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.00

Tế sanh hoàn số 40

Trị tuyệt bệnh bón uất, trầm
bệnh trị lạnh một trăm, người ta
thường tặng là Vua thuốc bón.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 0p.50